

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2016**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 180 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2016. április 10-én

Összeállította: Dömötör-Bakos Szilvia, Fedeles Éva Viktória

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

Pro Progressio Alapítvány – 183

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2016. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet. A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapilanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal, és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2016-ban 5 Rubin, 11 Vas, 38 Gyémánt, 112 Arany vegyész-mérnöki díszoklevél-, valamint 3 Emléklap adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2016. évben 166 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak, mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben talákoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 234 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A több mint két és egynegyed évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg 2016-ban jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 234 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot

és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket

Budapest, 2016. május 25.

Dr. Faigl Ferenc

dékan

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2016-ban jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Rubindiploma

- 12 Harrach Walter
- 13 Dr. Jobst Kázmér
- 14 Dr. Lindner Elek
- 15 Dr. Nádasy Miklós
- 16 Sass Lóránt

Vasdiploma

- 17 Dr. Bendefy István
- 18 Dr. Chikány Béla
- 19 Dr. Csicsery Zsigmond
- 20 Dr. Farády László
- 21 Dr. Kiss László
- 22 Mándy Tamás
- 23 Dr. Markó László
- 24 Dr. Pallos László
- 26 Dr. Pentz Lipót
- 27 Dr. Scholtz József
- 28 Dr. Svehla Gyula

Gyémántdiploma

- 29 Ambrus Zoltánné Balázs Éva
- 30 Dr. Balogh Béla
- 31 Dr. Báthory Katalin
- 32 Bozó Árpád
- 33 Czappán Klára (Erős Árpádné)
- 34 Cseh László
- 35 Dr. (PhD) Csizmadia G. Imre
- 36 Dr. (PhD) Endrényi László
- 37 Eva M Bonis (Markovits Éva)
- 38 Dr. Farkas Józsefné (Csentes Piroska)
- 39 Dr. Fehér László
- 40 Fónyad Ilona Emese
- 41 Fonyódi Etelka (Dr. Tordai Lajosné)
- 42 Dr. Gál Sándor
- 43 Horváth Gabriella (Gacsályi Istvánné)
- 44 Iván (Singer) Éva
- 45 Jókay László
- 46 Kézdi Géza
- 47 Komlós Ferenc
- 48 Dr. Kovács Ignác
- 49 Dr. Krassó Anna
- 50 Dr. Ligethy László
- 51 Major István

52	Mihály Imogén (Dr. Toczauer Tiborné)
53	Dr. Nagy József
54	Osvald Zoltán
55	Patzek Tibor
56	Dr. Pintér István
57	Pogány Alfréd
58	Salgó (Spiegel) Vilmos
59	Seres Anikó (Polgár Sándorné)
60	Szantler Ilona (Dr. Nagy Józsefné)
61	Szokol Valéria (Gönczy Attiláné)
62	Szűcs Ilona (Szabó Ervinné)
63	Dr. Tordai Lajos
64	Tóth Jenő
65	Dr. Váradi József
66	Vörös Judit (Dr. Hermann Miklósné)

	Aranydiploma
67	Dr. habil Bakó Péter
68	Bakonyi Mária
69	Balás Zita
70	Békefi Ottó
71	Dr. Bende Zoltán
72	Benkő Ilona
73	Bezdán Ilona
74	Bors Győző
75	Bóta Veronika
76	dr. Budai Zsuzsánna
77	Burák János
78	Csajághy Károly
79	Csáti Béla
80	Csatlós Imre
81	Cselik György
82	Dr. Csiba András
83	Dr. Darvas Ferenc
84	Dr. Dömölki Ferenc
85	Dr. Erdélyi János (PhD)
86	Erdőközi Endre
87	Dr. Fekete Pál (PhD)
88	Flanek Anikó
89	Fónyad Béla
90	Fonyódi Ferenc

91	Forrás Zsuzsa (Dr. Szabó Ottóné)	121	Mátyás Klára (Dr. Rékasi Tiborné)
92	Dr. Frank Judit	122	Misley Judit (Judith Kovacs)
93	Freud Ágota (Pfisztner Nándorné)	123	Dr. Mohos Ferenc
94	dr. Gáspár Marianna (Lovász Pálné)	124	Moravcsik Imre
95	Dr. Glaser Péter	125	Mucsányi Emma
96	Grenczer Sándor	126	Dr. Muskovits József
97	Dr. Hamza Kinga (Dr. Bikfalvi Istvánné)	127	Nagy László
98	Höffner Mária	128	Dr. Nagy Mária (Dr. Bodor Elekné)
99	Dr. Jalsovszky György	129	Németh Márta
100	Dr. Juhász Attila	130	Oltvai Dénes
101	Juhos István	131	Pados Ferenc
102	Jutasi Erna (Koltainé)	132	Pálinkás Zsuzsa (Ursu Lászlóné)
103	Kádár Ildikó (Dr. Zilahy Tiborné)	133	Dr. Pap Géza
104	Káldi József Miklós	134	Parassin Edit (Kosztolányi Istvánné)
105	Kalmár Zoltán	135	Pászty György
106	Kalmár Ferenc	136	Dr. Peller Kálmán
107	Kánya Sándor	137	Pfisztner Nándor
108	Kerekes Ferenc	138	Pogány Alajos
109	Kerekes Margit	139	Rieder Gyula
110	Király Mária (Dr. Vikmon Andrásné)	140	Dr. Rokonay József
111	Dr. Kisbényi Mária (Mrs M H Birch)	141	Sándor Ferenc
112	Kiss Tibor	142	Sára László
113	Kochlács Mária	143	Dr. Schlosser György
114	Korányi Márta (Ventilla Istvánné)	144	Schumann Róbert
115	Dr. Kovács Károly	145	Smetana László
116	Ladányi Péter	146	Somkuti Béla
117	Lax Mária (Maria Glasgow)	147	Somogyi Zoltán
118	Lugosi Ilona (Kovács Leventéné)	148	Steiner Éva (Schleicher Tiborné)
119	Luka Zsuzsanna (Dr. Halmos Zoltánné)	149	Szabó Attila
120	Markó Richard	150	Szabó Ilona (Ilona Szabó Lin)
		151	Dr. Szakács Sándor
		152	Szász Gábor

153	Szathmári Ferenc		
154	Szekeres Erika (Dr. Mészáros Lajosné)	179	Emléklap Hernádi Sándor
155	Szeles Katalin (Dénes Istvánné)	180	Dr. Pándi Ferenc
156	Szelezsán Livia (Dr. Dömölki Ferencné)	181	Térpál Sándor
157	Szentpály Gábor		
158	Szóke Ágnes (Dr. Stadlerné)		
159	Dr. Szóke Ágnes (Sztanekné Hegyaljai)		
160	Takács Ilona Erika (Juhos Istvánné)		
161	Takács Piroska (Dr. Révész Ottóné)		
162	Dr. Tánczos Ildikó		
163	Tasnády Emese (Lászlóffy Balázsné)		
164	Taza Charles		
165	Dr. Thúry István		
166	Titkos Domokos		
167	Tóth Antal		
168	Tóth Géza		
169	Turcsányi Péter		
170	Dr. Turza Márta (Petró Ottóné)		
171	Ugrics József		
172	Vajda András		
173	Vastagh Ágnes		
174	Dr. Véghely Zsuzsa (Dr. Királyné)		
175	Wappel Kálmán		
176	Dr. Zólyomi Gábor		
177	Zöld Emma (Orbán Lajosné)		
178	Dr. Zubovics Zoltán		

Harrach Walter

1924-ben született Szombathelyen.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 407

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémánt oklevelet kapott és 2011-ben vas oklevelet kapott.

A vegyésmérnöki oklevelének megszerzése után beiratkozott a Közgazdasági Egyetem Mérnök-továbbképző Szakára. A Műkorundgyár Nemzetközi Vállalat üzemvezető mérnök-ként Dorogon és Mosonmagyaróváron részt vett a magyar műkorundgyártás elindításában. 1973-tól az Aluterv-ben, az Aluker-ben és a MAT Rt.-ben dolgozott különféle vezető beosztásokban. Nyugdíjba vonulása után 2007-ig a BKL Kohászat fémkohászat rovatát vezette. Külföldi szakértői tevékenységet is folytatott, 1963-ban a NIM cseh-magyar államközi tárgyalások magyar bizottság tagjaként, 1980-ban az UNIDO Sri Lanka-i titánércfeldolgozás témában, 1981-ben ugyancsak az UNIDO Mozambik-i alumíniumipar megszervezésének lehetőségei témában. Szakmai előadásokat tartott 8 európai országban, több mint 50 szakcikk szerzője elsősorban a korundgyártás, felhasználás és alumíniumipar témakörben.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jobst Kázmér

1924-ben született Pécsen.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 377

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémánt oklevelet kapott és 2011-ben vas oklevelet kapott.

A BME Szerveskémiai Intézetében, mint gyakornok kezdte pályafutását. Majd rövid idő után a POTE Kémiai Intézetében dolgozott, mint tanársegéd. 1952-ben a Pécsi Orvostudományi Egyetemen orvosi diplomát szerzett. 1952 és 1968 között a POTE Kórbonctani Intézetében docensként tevékenykedett. 1956-ban kórbonctan-kórszövettan, 1959-ben laboratóriumi vizsgálatok szakképesítést szerzett. 1962-ben az orvostudományok kandidátusa fokozatot ért el. 1968-tól a POTE Klinikai Kémiai Intézet egyetemi tanára. 1973 és 1979 között tudományos rektorhelyettes. 1974-ben az orvostudományok doktora címet szerezte meg. 1982-ben az MTA levelező tagja, 1990-ben rendes tagja lett. 1990-1995 között az MTA Orvosi Tudományok Osztályának elnöke, a Szent István Akadémia rendes tagja. 1992-től Professor Emeritus és a Siklósi Kórház laboratóriumi főorvosa. 1993-ban habilitált. Több mint 250, főleg idegen nyelvű tudományos közleménye jelent meg. 1984-1993 között a Magyar Laboratóriumi Diag-nosztikai Társaság elnöke, 1994-től a Magyar Laboratóriumi Társaság örökös tiszteletbeli elnöke. 1963-1964 között egyéves Humboldt ösztöndíjjal Giessenben dolgozott. Tudományos munkássága a nukleinsavak szubmikroszkópos felépítése, hisztokémiája, hisztonok és glikohisztonok szerkezete, biológiai felépítése, klinikai-kémiai kialakítása, oktatása.

Több állami és társasági kitüntetés tulajdonosa. Munka Érdemrend Arany Fokozat 1979. és 1984. Batthyany-Strattmann Díj 1982-ben, Pro Univ. Arany fokozat 1992, Jendrassik Lorand ezüst emlékérem 1994., Genersich díj, Széchenyi díj 1995-ben, Polgár-díj, Pécs díszpolgára 1998-ban, Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztje 2009-ben.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lindner Elek

*1924-ben született Rákospalotán.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 419*

2011-ben vas oklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén helyezkedett el, mint tanársegéd, majd ugyancsak tanársegédként 1948-ban átkerült az Élelmiszerkémiai Tanszékre. 1950-től az ELIDA Szappan és Kozmetikai Gyárba helyezkedett el, ahol az Analitikai Kutató Laboratórium vezetője lett. 1951-ben a Növényolaj és Háztartásvegyipari Kutató Intézethez került kutató vegyész munkakörbe. 1957-től az Egyesült Államok-beli Lever Brothers Research Center-ben dolgozott kutató vegyészként. 1961-1964 között a California Research Corporation cégnél kutató vegyészmérnökként tevékenykedett. 1964-ben a Sawyer Tanning Company-hoz került főmérnöki beosztásba. 1965-től 1973-ig a Tengeri Biokémiai Kutató Csoport vezetője, majd 1973 és 1994 között a Kémia és Biotechnológia Osztály vezetője a Naval Command, Control and Ocean Surveillance Center-nél. Kutató munkája során szerzett ismereteit 5 szakmai könyvben közölte, valamint megjelent 21 szakirodalmi közleménye nemzetközi folyóiratokban. 6 szabadalommal rendelkezik. Számos tudományos szakmai szervezetnél tevékenykedett. Tagja az American Chemical Society-nek, a Comité International Permanent pour Recherche sur la Preservation des Matériaux en Milieu Marin szervezetnél a Biológiai Szennyeződés Osztály elnöke, valamint a Conjeso Cultural Mundial meghívott tagja.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nádasy Miklós

**a címzetes egyetemi tanár, a kémiai tudomány kandidátusa,
a mezőgazdasági tudomány doktora**

*1924-ben született Nagykanizsán.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 420*

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémánt oklevelet kapott és 2011-ben vas oklevelet kapott.

Rövid likörgyári munkássága után 1949-ben az akkor alakuló Nehézvegyipari Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol kezdetben tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs, osztályvezető és 1971-től az Intézet tudományos igazgatóhelyettese lett. Közben rövid ideig mint megbízott igazgató is irányította az intézetet. 1987-ben nyugdíjba ment. Szakmai munkáját szénkémiai kutatásokkal kezdte. A germánium kinyerésére dolgozott ki technológiát szénfeldolgozási termékekből, amelyet a Dorogi Szénfeldolgozási Vállalat meg is valósított. Ezt követően a növényvédő szerek kutatása lett fő szakmai tevékenysége. Számos növényvédő hatóanyag hazai gyártástechnológiáját dolgozta ki, majd az új originális hatóanyagok kutatásának elindításában, valamint az ehhez a kutatáshoz szükséges kutatási szervezetek létrehozásában vett részt. Ezzel hozzájárult az Intézetben a hazai originális növényvédő szer kutatási bázis megalapításához. Több éven át végzett oktatói tevékenységet a Keszthelyi Pannon Egyetemen és a szegedi József Attila Tudományegyetemen. Számos szakbizottságnak volt tagja, így az MTA Növényvédelmi Bizottságának, valamint elnöke a VEAB Agrokémizálási Munkabizottságnak. Részt vett több külföldi szakmai tanulmányúton.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sass Lóránt

*1924-ben született Újpesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 426*

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémánt oklevelet kapott és 2011-ben vas oklevelet kapott.

1946-tól 1949-ig kisegítő, majd rendes tanársegéd volt a Műegyetem Általános és Analitikai Kémia Tanszékén. 1950-től az Egyesült Izzó kutató laboratóriumában dolgozott a wolfram gyártás területén, és részt vett a molibdén gyártás kidolgozásában, valamint az eljárás üzemesítésében. 1960-ban a Magyar-Német Varga Tanulmányi Társasághoz került, ahol a Varga-féle hidrokrakk eljárás fejlesztésével és értékesítésével foglalkozott. A Társaság megszűntével a Nagynyomású Kísérleti Intézetben helyezkedett el, mint kutató mérnök. A műszaki titkársági munkák mellett a kőolajtermékek hidrogénezési kísérleteit végezte. Különleges munkája volt a fáradt olajok hidrogénező regenerálása. Közben 1969-ben vegyipari-gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1975-től a kőolajipari környezetvédelmi problémák feltárását és megoldását irányította, 1985-ben nyugállományba ment. Azóta a KÖRTE Környezettechnika Zrt.-nél műszaki gazdasági tanácsadóként dolgozott. Ezt a munkát 2010-ig folytatta. Mintegy 25 cikke jelent meg és 7 szabadalomnak részese.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bendefy István

*1929-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 687*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyéméndiplomát kapott.

A diploma átvétele után a Dunapentelén épülő Sztálin Vasmű kiképző keretébe jelentkezett, a kiképzést az Óbudai Gázgyárban folytatták. Közben letöltött két év katonai szolgálat után 1953 és 1957 között a csepeli ÁFOR-telep műszaki vezetőjeként dolgozott. 1957-ben átlépett a Hungária Vegyiművekbe, ahol a DDT üzemben műszakvezető mérnök beosztást töltött be. A gyár neve 1962-ben összevonás folytán Budapesti Vegyiművekre változott. A DDT betiltása után üzemvezetőként számos más növényvédő szer formulázását valósította meg. Egy, az ausztriai Chemie Linz AG-nél töltött három hónapos tanulmányút után 1962-ben megbízták a Budapesti Vegyiművek gyártmányfejlesztési osztályának megszervezésére és vezetésre. Magyarországon elsőként vezette be nagy sikerrel a lombtrágyázás technológiáját (Wuxal), valamint számos bel- és külföldi eredetű gyomirtó, rovarölő és gombaölő készítménnyel bővítette a gyártmány-palettát. 1977-től 1995-ig mint az ENSZ Iparfejlesztési Szervezetének (UNIDO) szakértője összesen közel két évet dolgozott 2-3 hónapos megbízatásokkal Szomália, Burma (Myanmar), Tanzánia és Nigéria területén növényvédő szer formulázó üzemek létesítése témakörben. 1990-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen „Formulázó üzemek létesítése fejlődő országokban” címen írt dolgozatával megszerezte a mezőgazdasági doktori tudományos fokozatot. meghívás alapján 1978-tól a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalatnál tanácsadóként, majd főosztályvezetőként a növényvédőszer-export műszaki kérdéseivel foglalkozott. 1994-ben vonult nyugállományba, de szerződéssel tovább dolgozott. Az időközben privatizált Chemol RT. 1998-ban megszűnt. 1998-tól az Észak-Magyarországi Vegyiművek Rt. budapesti részlegénél annak megszűnéséig (2006) főtanácsadói feladatokat látott el, e mellett 2015 januárjáig vállalkozóként tanácsadói tevékenységet folytatott a Reanal Finomvegyszer gyár agrokémiai részlegénél és több külföldi cégnek.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Chikány Béla

1929-ben született Vácott.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 660

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott.

Diplomamunkáját 1951-ben a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén készítette el. A Rákospalotai Növényolajipari Vállalatnál kezdett dolgozni, kezdetben laboratóriumi mérnökként, majd 1954-től üzemvezető mérnökként. 1961-ben a gyártermelési osztályvezetőjének nevezték ki. 1973-tól egy nemzetközi együttműködéssel kapcsolatos feladatot ellátva műszaki-gazdasági tanácsadó volt, majd 1979-ben a vállalat központjába került, és a vállalat privatizálásáig, 1992-ig, a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat termelési és technológiai osztályvezetője volt a vállalat hat gyárára kiterjedő érvénnyel. 1992-ben, a korábbi vállalat privatizálása után, az Unilever Magyarország Kft. margaringyárának igazgatója mellett volt tanácsadó, majd a cég bajai hűtőipari egységében tanácsadó és tolmács. Innen az Unilever budapesti központjába került, ahol a minőségbiztosítási, munka-biztonsági és a környezetvédelmi tevékenység hazai gyárak közötti és az Unilever nemzetközi szerveivel való együttműködést szervezte 1998 végéig. Két ízben vett részt franciaországi ösztöndíjas tanulmányúton. A margaringyártáshoz kapcsolódóan, a zsiradékok kristályosodási folyamataira irányuló tudományos tevékenysége és benyújtott dolgozata megvédése alapján 1981-ben a Műszaki Egyetemen egyetemi doktori fokozatot ért el. Az évek során állami nyelvizsgát tett német, francia, spanyol, angol és olasz nyelvekből. Az „Olaj Szappan Kozmetika” című iparági szaklapnak kb. három évtizeden át szerkesztőbizottsági tagja és nyelvi, valamint szaklektora volt. Ugyanígy több évtizedig tagja volt az iparági szabványosítási bizottságnak és több évig a Magyar Gazdasági Kamara csomagolási bizottság minőségellenőrzési albizottságának.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csicsery Zsigmond

*1929-ben született Budapesten.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 677*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott. Az egyetem elvégzése után 1 évig a váci Forte gyárban dolgozott. 1952-ben, mint „osztályidegent” munkaszolgálatra vitték, majd 1953-ban „izgatás” vádjával lecsukták. 1954-ben szabadult. A Bp.-i Katonai Bíróság 1990-ben ítéletét semmissé nyilvánította. 1954-től a Kőbányai Gyógyszergyárban (ma „Richter Gedeon”) dolgozott. 1956 októbere után az Egyesült Államokba ment. Először a Monsanto kémiai vállalat kutatóintézetében, Daytonban (Ohio) dolgozott. 1959-től Evanstonban, Chicago mellett, a Northwestern Egyetem „Vladimir Ipatieff” laboratóriumában tanult tovább. Itt specializálódott katalízisre. 1961-ben doktorált, mint szerves vegyész. Professzora Herman Pines volt. Disszertációja tárgya a krómia-alumínia katalizátorok működése volt. 1962-től 1986-ig a Chevron olajvállalat kutatójában, Richmondban (California) dolgozott, többnyire katalizátorokkal. A hatvanas években kezdett foglalkozni molekula-szita katalizátorokkal és alakszelektív katalítizissal. Az egyik féle alakszelektív katalízist (“Restricted transition state type shape selectivity”) ő fedezte fel. 1986-ban korai nyugdíjba ment, és mint tanácsadó dolgozott. Az Egyesült Államokon kívül a legtöbb munkája Indiában, Finnországban, Olaszországban, Dél-Afrikában, és Kínában volt. Indiában öt évig mint az Egyesült Nemzetek vezető tanácsadója (“Chief Technical Advisor”-) dolgozott. Szakterülete: Heterogén katalízis, molekula sziták, zeolit kémia és katalízis, alakszelektív katalízis, petroleum technológia. Legjelentősebb eredményei a fent említett “Restricted transition state type shape selectivity” és a dehidrociklodimerizáció felfedezése, valamint az ötéves “Zeolit katalizátorok fejlesztése és üzemesítése” tárgyú UNIDO/UNDP project sikeres irányítása és végrehajtása Indiában. Ez a project elnyerte az Egyesült Nemzetek “Centre of Excellence” díját. Az American Chemical Society-nek (ACS) 1956 óta tagja. A California Catalysis Society-nek elnöke, a North American Catalysis Society-nek igazgatója volt. 2001-ben az MTA tagjává választották. Több mint 50 cikke jelent meg szaklapokban. 26 szabadalma van. Szabadidejében feleségével együtt túráznak, bicikliznek, és hegyeket másznak.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farády László

kémiai tudományok kandidátusa

1929-ben született Szolnokon.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 692

2001-ben aranydiplomát kapott.

1951 és 1955 között a Veszprémi Vegyipari Egyetem Analitikai Kémiai Tanszékén tanársegédként dolgozott. 1955 és 1957 között mérnöktanárként tanított a Veszprémi Vegyipari technikumban. 1957-ben ismét a Veszprémi Vegyipari Egyetem állományába került, a Szerves Kémia Tanszéken dogozott, mint tanársegéd. 1962-ben műszaki doktori címet szerzett. 1961-től 1974-től a tanszék adjunktusa, majd 1974-től 1989-ig docense. 1973-ban a kémiai tudományok kandidátusa fokozatot szerzett. Preparatív szerves kémiával, szerves kémiai reakcióknak turbofilm-csőreaktorban, illetve rotációs filmreaktorban való végrehajtásával, e reaktorok áramlástanai vizsgálatával, fémorganikus vegyületekkel katalizált szerves kémiai reakciók tanulmányozásával, valamint szerves szintézisutak tervezési lehetőségeivel foglalkozott. Több szakkönyv megírásában vett részt, 15 egyetemi jegyzete, 24 cikke jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kiss László

*1929-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 726*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyéméndiplomát kapott.

Vegyészmérnöki oklevelének megszerzése után a BME Elektrokémiai Tanszékére kapott tanársegédi kinevezést. Itt a megelőző évben már gyakornokként tevékenykedett. Dr. Déri Márta docens mellett speciális dielektrikumok fejlesztésén dolgozott, majd Zöld Ernő adjunktussal új típusú ezüst-akkumulátorokat fejlesztett ki. 1958-tól a tanszék újonnan létesült izotóplaboratóriumában radiokémiai területen végzett kutató-fejlesztő munkát. Az Elektrokémiai Tanszék megszűnését követően a Kémiai Technológia Tanszék állományába került, ahol alkalmazott radiokémiai kutatással foglalkozott. Adjunktusi kinevezése után 1970-ben aktivációs analitikai témakörben védte meg doktori disszertációját, és műszaki doktori címet kapott. Az 1970-es években a környezetvédelemben alkalmazott radiokémiai kutatással foglalkozott, majd az 1980-as évek elején a számítástechnika kémiai technológiai alkalmazásával kapcsolatos fejlesztő munkát végzett. Ezen területen számos mikroprocesszoros vezérlésű berendezést és mérőeszközt fejlesztett ki munkatársaival közösen. 1989-ben elhagyta a BME-t és a Castrol Hungária Kft. ügyvezető igazgatójaként tevékenykedett tovább 1995-ig, nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mándy Tamás

1929-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 688

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott. Első munkahelye a Nagy nyomású Kísérleti Intézet pétfürdői telephelye volt, ahol kőolajpárlatok átalakításakor képződő könnyű szénhidrogének és gázok analitikájával, valamint katalizátorok vizsgálatával foglalkozott. Egy év múlva a Műegyetem Ásvány és Földtani Tanszékére helyezték át tanársegédnek, vegyészmérnök hallgatók oktatása, gyakorlatok és konzultációk tartása, jegyzetírás volt a feladata. Emellett foglalkozott ásványok és kőzetek röntgendiffrakciós vizsgálatával, kristályszerkezet és fázisösszetétel meghatározásával. A kőzeteket az Ásványbányászati Vállalat részére is vizsgálta, melynek fontos eredménye, hogy felismerte a Tokaji-hegység rioltufájának anyaga jelentős részben zeolit ásványból áll, és ez megfelelő kémiai kezelés után speciális adszorbensként és katalizátorként a gyakorlatban széleskörűen alkalmazható. 1959-től a Nagy nyomású Kísérleti Intézetben dolgozott kutató-fejlesztő munkán, majd jogutódjában, a Magyar Szénhidrogénipari Kutató-Fejlesztő Intézetben, ill. a MOL-ban. Kutatási területe a kőolajfeldolgozásban alkalmazott katalitikus folyamatok és katalizátorok fejlesztése, minősítő módszerek kidolgozása és az iparban használt katalizátorok minősítése volt, különös tekintettel a Százhalombattán megvalósítás előtt álló katalitikus krakkoláshoz kapcsolódó feladatokra. Emellett egy sor egyéb vegyipari technológia kidolgozása, méretnövelése volt a feladata. A hetvenes évektől kezdve folyamatosan részt vett a KGST keretében felállított katalizátor bizottság munkájában, mint a magyar kőolajfeldolgozó ipar szakértője. Főosztályvezetőként ment nyugdíjba 1990-ben, de tovább dolgozott ügyvezetőként a Prochem Kft-ben. Itt speciális vegyi termékek, gyógyszeralapanyagok gyártástechnológiájának kidolgozása volt a feladata. Ezt tevékenységét 2003-ban fejezte be. A tudományos közéletben is tevékenykedett, tagja volt a MTA Katalízis, valamint Kőolaj- és Szénkémiai Munkabizottságának. A Varga József Díj Tudományos Tanácsának titkára volt. Publikációi: 44 folyóiratcikk, 6 könyvfejezet, 8 kongresszusi és egyéb kiadvány, 50 tudományos előadás, 17 megadott szabadalom. Munkája elismeréseképpen Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát, Varga József Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Markó László

Professor Emeritus, Állami Díjas és MTA aranyérmes akadémikus

*1928-ban született Debrecenben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 712*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott.

1951 és 1965 között a Magyar Ásványolaj és Földgázkísérleti Intézetben folytatott kutatásokat a hidroformilezés területén, az eredményei alapján kidolgozott technológiát kísérleti üzemben megvalósították. 1965 és 1986 között a Veszprémi Vegyipari Egyetem Szerves Kémiai Tanszékének volt vezetője, kezdetben docensként, majd 1968-tól, mint egyetemi tanár. 1965 – 1998 között az MTA Petrolkémiai Tanszéki Kutatócsoportját vezette. 1986-1990 között az MTA Műszaki Kémiai Kutatóintézetének igazgatója volt. 1996-ban vonult nyugdíjba, jelenleg a Pannon Egyetem Professor Emeritusa. Tudományos munkát elsősorban az átmenetifém-organikus vegyületek és azok homogén katalitikus alkalmazása terén végzett. Tudományos publikációinak száma mintegy 300, ezekre több mint 4100 független hivatkozást kapott. Öt ízben volt külföldön vendégprofesszor (Würzburg, Chicago, Rennes, Toulouse, Modena). 1976-ban lett az MTA levelező, majd 1987-ben rendes tagja. 1988-1996 között az Kémiai Tudományok Osztályának, 1996-2002 között az MTA Veszprémi Területi Bizottságának volt elnöke.

Munkásságának elismeréseként megkapta az Állami díjat (1988), a Humboldt Forschungspreis (1995), a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét (1996), Veszprém Megye Érdemrendjét (1997), Veszprém Város Érdemérmét (1998), az MTA Arany János Közalapítványi Nagydíját (1998), a Magyar Tudományos Akadémia Aranyérmét (2005), a Veszprémi Területi Prima Díjat (2005), Veszprém Város Cholnoky Emlékdíját (2005) és a Pannon Tudományos Díjat (2012). A Veszprémi Egyetem 2003-ban tiszteletbeli doktori címmel tüntette ki, Veszprém Város Önkormányzata 2011-ben a város díszpolgárává választotta.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pallos László

Állami Díjas, címzetes egyetemi tanár, a kémiai tudomány doktora

1929-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 672

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott.

1950-ben meghívást kapott a Szerves Kémia Tanszékre, ahol a flavonoid vegyületek szinte minden képviselőjének (kalkonok, flavoidok és auronok) szintézisével foglalkozott. Ebben az időszakban legjelentősebb munkája az auronok és glükozidjaik valamennyi természetben előforduló reprezentánsának előállítására. A kutatómunka mellett egyetemi tanársegédként oktatott. 1960-tól az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár egyik laboratóriumát vezette. Itt szintetikus gyógyszerek kutatásával foglalkozott. 1976-ig munkatársaival tíz jelentős gyógyszeralapanyag gyártását tették lehetővé. Köztük a legnagyobb erkölcsi siker az általuk felfedezett originális vazospazmolitikum, a HalidorR hozta, melyért 1985-ben Állami Díjat kaptak. Kiemelést érdemel még a DopegytR nevű vérnyomáscsökkentő is, amelyre független szabadalmi eljárást és gyártótechnológiát dolgoztak ki. 1976-1979 között a Gyógynövénykutató Intézet tudományos igazgatóhelyettese volt. 1979-től az EGIS Gyógyszergyár kutatás igazgatójaként tevékenykedett. Az ország jelentős akadémiai és egyetemi intézetével együttműködve szervezte és irányította az új gyógyszerek kutatását. A kémia tudományok kandidátusa fokozatot 1965-ben szerezte meg. 1975-ben c. egyetemi docensi kinevezést kapott, majd 1979-ben a tudományok doktora fokozatot is megszerezte és 1981-ben a művelődési minisztertől címzetes egyetemi tanári címet kapott. Közel 80, többségében rangos, nemzetközi folyóiratban megjelent közlemény szerzője és társszerzője. 80 alapszabadalma és több száz külföldi szabadalma van. Néhány monográfiába írt fejezeteket és számos egyetemi jegyzetet. Számos hazai és külföldi, köztük néhány plenáris előadást is tartott. Sok éven át tevékenykedett az MTA különféle bizottságaiban és munkabizottságaiban. A Flavoid Munkabizottságnak 1993-ig elnöke volt. A European Federation for Medicinal Chemistry Managing Committee tagja és a szervezet hazai képviselője volt. 3 éven át az MTA Kémiai Tudományok Osztálya tanácskozó tagjává választotta.

A Magyar Kémikusok Egyesülete Szerves és Gyógyszerkémiai Szakosztályának elnöke, az MKE Elnökség tagja volt.

Kiváló Feltaláló kitüntetést kapott 1967- bronz, 1970-ben és 1980-ban arany fokozatot. 2009-ben elnyerte a Magyar Gyógyszerkutatásért Díjat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pentz Lipót

*1929-ben született Nagytétényben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 719*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyéméndiplomát kapott.

1951 és 1956 között az Élelmiszerkémia Tanszéken tanársegédként, majd adjunktusként oktatott és végzett kutatómunkát. 1956 óta az Egyesült Államokban él. 1959-ben a Pennsylvaniai Állami Egyetemen (Pennsylvania State University) Master fokozatot, 1965-ben Pennsylvania Egyetemén (University of Pennsylvania, Philadelphia) doktorált. Egyetemi munkája közben és után Air Products and Chemicals majd Rohm and Haas azután a Burlington Industries vállalatok kutatójában dolgozott. 1973-tól Ciba-Geigy – később Novartis – svájci vállalat mezőgazdasági vegyszereket gyártó részlegénél szerves vegyipari folyamatok kutatásával és fejlesztésével foglalkozott, mint kiemelt tudományos munkatárs. 1995-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Scholtz József

*1928-ban született Karancsalján.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 722*

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyéméndiplomát kapott.

A Veszprémi Vegyipari Egyetem Általános és Szervetlen Kémia Tanszékén tanársegédként kezdte munkáját, majd nyugdíjba vonulásáig a Kémiai Technológia Tanszéken kutatott és oktatott. 1957-ben adjunktusi, 1970-ben docensi kinevezést kapott. Oktatási területe a kénsavgyártás, a nitrogén-műtrágyaipar és timföldgyártás. Szakdolgozatok, diplomamunkák vezetése. 25 éven át részt vett a környezetvédelmi szakmérnökképzésben. Számos egyetemi jegyzet megírása fűződik nevéhez. Tudományos munkáját a technológiai folyamatok intenzifikálása, a heterogén katalízis, a katalitikus reaktorok tanulmányozása és katalitikus véggáztisztítás területén végezte. Hazai nehézipari üzemek számára végzett fontos méréseket ipari katalizátorok hatékonyságnak meghatározására. Részt vett a Péti Nitrogénművek és a Tiszai Vegyi Kombinátban üzemi kísérletekben. Bekapcsolódott az Észak-magyarországi Vegyi Művek részére CO előállítására technológia kidolgozásába, a hazai földgázrendszerben telepített nagyteljesítményű gázmotorok véggázainak tisztítására (NO_x, CO, és CH_x mentesítés) reaktor szabadalmaztatásába, NSCR és SCR katalizátorok fejlesztésébe. Tudományos munkájáról cikkekben és előadásokban számolt be. Tevékenykedett a MTA Kémiai Technológiai és Vegyi Környezetvédelmi, a Reakciókinetikai és Katalízis szakbizottságaiban és a KGST Ipari Katalízis munkabizottságában. Nyugdíjba vonulása után még évekig részt vett a katalízis kutatás munkáiban, a környezetvédelmi szakmérnökképzésben 2008-ig.

Munkásságáért 1994-ben Varga József díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Svehla Gyula

kémiai tudományok doktora

1929-ben született Ózdon. Vegyészmérnöki oklevelének száma: 701

2001-ben aranydiplomát, 2011-ben gyémántdiplomát kapott. Az oklevél megszerzése után a BME Általános Kémiai Tanszékére nevezték ki tanársegédnek. 1959-ben adjunktussá, majd 1965-ben docenssé léptették elő. Az 1965/66-os tanévet a skóciai Aberdeen egyetemén töltötte, mint vendégkutató. 1966-ban a belfasti Queen's University egyetemre került, ahol 1968-ig mint előadó, majd 1987-ig mint intézeti tanár dolgozott. 1987-ben tanszékvezető egyetemi tanárként Cork egyetemére (University College) nevezték ki, itt dolgozott 1994-ig, nyugdíjazásáig. Vendégkutatóként hosszabb-rövidebb időt töltött a prágai Heyrovsky intézetben 1959-ben, a Schwabisch Gmünd-i Max Planck Institutban, 1975-ben és az amszterdami egyetem van't Hoff intézetében 1977-ben. Kutatási területe legutóbb új, calixarene-alapú potenciometriás szenzorok kifejlesztése volt. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1959-ben műszaki doktori címet, majd 1963-ban a Magyar Tudományos Akadémián a kémiai tudományok kandidátusa fokozatot szerzett. 1974-ben a belfasti egyetemen megkapta a tudományok doktora fokozatot. Az angol Királyi Kémiai Társaságnak 1968 óta, az Ír Kémiai Intézetnek 1988 óta rendes tagja. Analitikai kémia tárgykörben 136 tudományos közleménye jelent meg magyar, német és angol nyelven. Automatic Potentiometric Titrations című monográfiáját az oxfordi Pergamon Press adta ki 1978-ban, az Erdey László társszerzőjeként írt Ascorbinometric Titrations című könyve Budapesten jelent meg 1973-ban. Átdolgozta a Vogel' s Qualitative Inorganic Analysis című tankönyvet, amely eddig angolul három kiadásban, ezenkívül négy további nyelven jelent meg. 1969-1993 között szerkesztője volt az Elsevier kiadónál megjelent Comprehensive Analytical Chemistry monográfiásorozatnak. 1990-1996 között elnöke volt az Analytical Abstracts című folyóirat szerkesztőbizottságának, 1970-1980 között pedig a Talanta című folyóirat szerkesztőbizottságának volt tagja. Az International Union of Pure and Applied Chemistry (IUPAC) Analitikai Kémiai osztályának titkáraként tevékenykedett 1997 és 1893 között. Több cikluson át volt választmányi tagja a Royal Society for Chemistry Analitikai Kémiai szakosztályának. Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ambrus Zoltánné Balázs Éva

*1932-ben született Kisújszálláson.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 1/1957*

2006-ban aranydiplomát kapott.

Az 1951/52 tanévtől az 1955/56 tanévig az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Természettudomány Karán és a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának Szerves Kémiai Szakán folytatta tanulmányait. Első munkahelye a Kispesti Textilgyár volt, majd 1958-tól a hazai Pamutszövőben dolgozott. 1960-ban a Mechanikai Műveknél, majd 1962-től az Egyesült Gyógyszergyárban helyezkedett el. 1974-től nyugdíjazásáig vállalkozóként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balogh Béla

1933-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 1/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1959-ben a bécsi Műszaki Főiskolán doktori fokozatot szerzett. Ezt követően az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le. Először 1964-ig a californiai Berkeley Egyetemen dolgozott posztdoktorként. Ezt követően a Denveri Egyetemen tanársegédként végzett kutatásokat. 1967-től projektvezető volt a Űrkutatási Laboratóriumban (Berkeley, California). 1969-től egy vitaminyártó és értékesítő vállalat. (San Leonardo, California) elnöki tisztjét látta el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Báthory Katalin

1927-ben született Eszenyén.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 53/1954-55

2006-ban aranydiplomát kapott.

Szakmai tevékenységét a BME Általános és Analitikai Kémiai Tanszékén kezdte, a MTA Kutató csoportjában fémanalitikai módszerek hiba határainak vizsgálataiban és a hallgató laborok előkészítésében vett részt. Ezután a Telefongyári MEO laboratóriumába került, ahol megbízták a vegyi labor vezetésével. 1964-ben a KGM korróziós szabványosítási központ vezetője lett főmérnöki beosztásban, majd a Magyar Szabványügyi Hivatal műszaki tanácsosa volt. Közben a BME Gépésszmérnöki Karán gazdaság mérnöki oklevelet szerzett. Szabványosítási szakterülete az export gyártmányok klimatizációja, a korrózióvédelmi szabványok kidolgozása és a környezetvédelem szabványosítási beindítása volt. Az Országos Mérésügyi Hivatallal együttműködve megalakult környezetvédelmi szakszolgálat, amelynek vezetője lett, melynek keretében korrózió védelemmel, a különböző klímákon működő és hosszabb idejű raktározásra kerülő gyártmányok, az összeépíthető fémek és a műanyagok tartóssági vizsgálatával foglalkozott. 1986-ban a BME Kémiai Technológia Tanszékén doktori fokozatot szerzett. Bekapcsolódott az OMFB-ben folyó környezetvédelmi munkába és a KGST országok termékeinek kitéti állomásokon folyó vizsgálatába. Működése során több mint 20 fejlesztési tanulmányt írt. 180 országos szabványjavaslatot dolgozott ki, 71 tudományos cikke jelent meg hazai és nemzetközi lapokban, 130 TIT előadást tartott. Több európai országban volt tanulmányúton és tartott előadásokat. Nyugdíjasként a Magyar Vállalkozás Szervezés szakterületén főmérnöként gazdaságossági vizsgálatokat végzett. Több szakmai és közéleti társaság tagja volt vagy tagja ma is, így a MTESZ, Minőségügyi, majd Környezetvédelmi Bizottságának, örökös tag a GTE-ben és ÉTE-ben. Tagja a Százak Tanácsának, Magyarok Világszövetségében a nemzetépítési tagozat vezetője, Beregszász díszpolgára.

Munkássága elismeréseként megkapta a Szabványosítási Plakettet és a Minőségi Érdemérmét, a Rendületlenül a nemzetért és több Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bozó Árpád

*1931-ben született Salgótarjában.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 22/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-1958 között a Salgótarjáni Sütőipari Vállalatnál dolgozott vegyésmérnökként, főmérnöki pozícióban. 1959-ben a Nógrád megyei Tanács Ipari Osztályán főmérnöki állást töltött be egészen 1962-ig. 1962-től a Salgótarjáni Öblösüveggyár MEO műszaki vezetője volt 1972-ig. 1972-1992 között Nógrád megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetnél dolgozott, mint főmérnök. 1992-ben ment nyugdíjban az időközben összevont Nógrád megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomástól. Részt vett különböző sütőipari szabványok készítésében. Salgótarjában a Számviteli Főiskolán 10 évet dolgozott óraadó tanárként. A Nógrád Megyei Bíróságnak vegyész szakértői munkát végzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czappán Klára (Erős Árpádné)

1932-ben született Szegeden.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 112/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-ban a Váci Forte Fotokémiai Gyár Minőségellenőrző laboratóriumában kezdett el dolgozni. Kész fotófilm és fotópapír érzékenységi és mechanikus vizsgálatát végezte. 1961 decemberétől Budapestre került a Magyar Rádió-TV Műsorgyártási Főosztálya Filmlaboratóriumába. Kezdetben üzemellenőrző mérnök volt, majd kinevezték csoportvezetővé. Vegyésztechnikusok és vegyszerkeverők tartoztak irányítása alá. Kezdetben fekete-fehér, majd színes előhívógépeket üzemeltettek. A beérkező vegyszerek és filmnyersanyagok analitikai és műszeres szenzitometriai vizsgálatait ellenőrizte. Beszerezte az üzemeltetéshez és vizsgálatokhoz szükséges vegyszereket, valamint részt vett fotografiai hibák kivizsgálásában és megoldásában. 1987-ben vonult nyugdíjba.

Munkásságát a Magyar Televízió és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cseh László

1928-ban született Brassóban.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 48/1954-55

Textilipari tevékenysége a Pamutkikészítő gyárban kezdődött 1948. január 21-én textil-fényképész ipari tanulóként (1948-1950.), majd segédként (1950-1951.) 1950-ben érettségizett. 1950-1954 között az Állami Műszaki Főiskolán és a Budapesti Műszaki Egyetemen tanult. 1954-ben abszolválta, 1956. február 16-án diplomázott. Vegyész tevékenységet az üzem több területén végzett. 1951-1952 között laboratóriumi önálló anyagvizsgáló, 1952-54 között mosó-festőde műszakvezető, 1954-1956 között festékkonyha vezető, 1956-1968 között kolorista, 1968- 1975 között főkolorista osztályvezető-helyettes, 1975-1976 között a Selyemkikészítő gyárban mintásszínező osztályvezető, 1976-1988-ig, azaz nyugdíjazásáig a Pamutkikészítő - 1981-től Goldberger - gyárban technológiai csoportvezető volt. Pályája során több újítása és egy szabadalma volt. A Magyar Természettudományi Egyesületben (MTTE) két évig vezetőségi tag volt. Szakmai munkája elismeréseként többször volt kiküldetésben külföldön Csehszlovákiában, Hollandiában, Lengyelországban, Németországban, Olaszországban, Romániában, Svájcban. Német középfokú nyelvvizsgája van és románul is beszél.

Többször részesült kitűnő dolgozó kitüntetésben és egyszer Kormánykitüntetésben. 1970-ben megkapta a Honvédelmi érdemérmét vegyvédelmi munkájáért.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. (PhD) Csizmadia G. Imre

Professor Emeritus

1932-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 115/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen vegyésszmérnöki diplomát szerzett. Doktori fokozatát a kanadai University of British Columbia-n szerezte 1962-ben, majd 1962 és 1964 között posztdoktori státuszban volt az MIT-n (Massachusetts Institute of Technology). 1964-től 1998-ig egyetemi tanárként dolgozott a kanadai University of Toronto-n. Ezután, mint Professor Emeritus tanította a torontói fiatalokat számításon kémiai kutató-sokra. 2002-től magyarországi egyetemeken is mentorál kutatásokat, valamint a Szegedi Tudományegyetemen angol nyelvű nyári iskolákat szervezett külföldi diákok számára. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Semmelweis Egyetem díszdoktora. Jelenleg a Miskolci Egyetemen szervez angol nyelvű nyári iskolát külföldi diákok számára, illetve részt vesz az egyetem PhD hallgatóinak mentorálásában.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. (PhD) Endrényi László

1933-ban született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 101/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Doktorátusát Torontóban kapta kémiai kinetikában. Enzim- és gyógyszerkinetikával foglalkozott, melyeknek módszerei hasonlóak a kémiai kinetikához. A torontói egyetem professzora volt, tanszékvezető, majd helyettes dékán, végül professzor emeritus. Egy könyvet és több, mint 190 cikket írt, korábban főleg a kinetikai kísérletek tervezéséről, később a klinikai tanulmányok és bioekvivalencia kiértékeléséről. Meghívott előadóként járta és járja a világot. Gyárak és hatóságok számára tanácsadó. A Magyar és Indiai Gyógyszerésztudományi Társaságok tiszteletbeli tagja, a Kanadai Gyógyszerésztudományi Társaság volt elnöke és kitüntetettje, és a Semmelweis Egyetem díszdoktora.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eva M Bonis (Markovits Éva)

1930-ban született Debrecenben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 106/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a Budapesti Vegyipari Kiszerező Vállalatnál végzett minőség ellenőrzést. Ezt követően a cambridge-i MIT-nél, a Department of Material Science-en végzett fizikai-kémiai kutatásokat, majd a Research Institute for Medicine and Chemistry-nél gyógyszerkémiai kutatásokat. Ezután Bostonban a Jimmy Fundnál a protein szintézist tanulmányozta. A bostoni Simmons College-ban diplomát szerzett könyvtáros-informatikus szakon, majd a Massachusett-i egyetemen tudományos könyvtárosi állásban helyezkedett el. Cambridge-be visszatérve az MIT kémiai és vegyésmérnöki gyűjteményében volt kézikönyvtáros. Végül Framingham-ben, a Dennison Manufacturing Company-nál kémiai kutató-könyvtárosként és vállalati könyvtárosként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas Józsefné (Csentes Piroska)

1932-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Oklevele megszerzése után első munkahelye a Szolnoki Sütőipari Vállalat, üzemmérnöki beosztásban. Innen néhány hónapos szakmai gyakorlatot követően a Budapesti Tejipari Vállalat Kelenföldi Üzemébe kerül, ahol a laboratóriumban a rutinvizsgálatokat és az üzemi higiéniai vizsgálatokat végezte. 1960-tól kerül a Kertészeti Egyetem (korábban Felsőfokú Technikum, majd Élelmiszeripari Főiskola) Élelmiszerkémiai Tanszékére. Ezzel párhuzamosan óraadó az Állami Diétásnővér-képzőben, az élelmiszerkémia tárgy oktatója. Az egyetemen tanársegéd, majd adjunktus, az élelmiszerkémia, az élelmiszer analitika, valamint fizikai kémia tantárgyak tanszéki felelőse, számos egyetemi jegyzet, tankönyv írásában, oktatófilmek készítésében, szabadalom létrehozásában közreműködött. 1990-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fehér László

*1931-ben született Kartalon.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 33/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

Tanulmányait befejezve a BME Élelmiszer Kémiai Tanszékén kapott tanársegédi állást. Ezt követően 1958-ban került a Rákospalotai Növényolajipari Vállalathoz üzemvezetői beosztásba. 1959-től a Fővárosi KÖJÁL-nál vállalt munkát. Feladata volt kidolgozni majd alkalmazni a hazai radioaktív hulladék kezelésének, begyűjtésének, elhelyezésének módszereit. 1964-ben „magkémiai” szakmérnöki diplomát szerzett. Részt vett abban a munkacsoportban, amely a Solymári Kísérleti Izotóp Temető felszámolását és új tárolóhely megépítését javasolta. Későbbiekben megbízták a Püspökszilágyi Radioaktív Hulladék Feldolgozó és Tároló telephely vezetésével. Főállásán kívül néhány évig a Paksi Atomerőmű Vállalatnál dolgozott, mint szakértő. A radioaktív hulladékkezeléssel kapcsolatos kutatásairól, gyakorlati tapasztalatairól az Izotóptechnika, az Atomnaja Energia, illetve a Magyar Kémikusok Lapja folyóiratokban jelenetek meg cikkei. A radioaktív hulladékokon kívül foglalkozott egyéb veszélyes hulladékok kezelésével is. Ennek eredményeként jelent meg 1984-ben a Veszélyes hulladékok című könyv a Műszaki Könyvkiadó gondozásában, melynek szerkesztője volt. Tagja volt az Izotóptechnika folyóirat szerkesztőbizottságának. 1970-ben szerkesztette a Fizikai Társulat Sugárvédelmi szakcsoport „Sugárvédelmi Mérések” című kiadványát. 1995-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fónyad Ilona Emese

1932-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 24/1955-59

Tanulmányait a Vegyéssz mérnöki Kar Mezőgazdasági- és Élelmiszerkémiai szakán fejezte be. Diplomamunkáját az élelmiszerkémiai tanszéken végezte. Munkáját a MÁV Anyagvizsgáló Főnökség laboratóriumában kezdte 1956-ban. Először a fém- majd a festék-, utána az olaj-, az építőanyag- és végül a textillaboratóriumban dolgozott. Nedves-analitikai munkát és minőségi átvételeket végzett. Vasúti képzése befejezése után a textilvizsgálatokhoz került, minőségi átvételei munkakörbe. 1967-től a textillaboratórium és átvevő csoport vezetője volt. Munkaköréhez tartozott a textilen kívül a műszaki bőr, műszaki papír és műszaki üvegáruk vizsgálata és átvétele is. 1970-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen textilvegyész-szakmérnöki oklevelet szerzett. 1985. december 31.-én ebből a munkakörből ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fonyódi Etelka (Dr. Tordai Lajosné)

*1932-ben született Budafokon.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 93/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-tól 1958-ig a Budapesti Borforgalmi Vállalat laboratóriumában dolgozott gyártásközi ellenőrző és késztermék minősítő munkakörben. 1958 és 1970 között a Belkereskedelmi Minisztérium Vendéglátóipari Főigazgatóság laboratóriumában az üzemi konyhák és vendéglátóipari egységek ellenőrzése volt a feladata, amely magában foglalta az egységek higiénés állapotának valamint a közétkeztetésben részesülő különböző kor- illetve foglalkozási csoportok tápanyagellátásának ellenőrzését és vizsgálatát. 1989-ig nyugállományba vonulásáig a Budapesti Közegészségügyi és Járványügyi Állomás Élelmezés-egészségügyi Osztályának élelmiszerkémiai laboratóriumát vezette. Feladatai közé tartozott a szervezett étkeztetésben részesülő korcsoportok tápanyagellátásának vizsgálata készételekből, a diabétikus és vitaminozott élelmiszerek, az élelmiszerekben lévő toxikus anyagok vizsgálata, valamint az élelmiszeriparban alkalmazott műanyag csomagolóanyagok és műanyag gyerekjátékok vizsgálata. 1975-ben a BME Vegyészmérnöki Karán okleveles élelmiszerminősítő szakmérnöki képesítést szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gál Sándor

Professor Emeritus, Állami-díjas, akadémikus

*1933-ban született Farnoson.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 34/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott. 1956 előtt demonstrátorként dolgozott az Általános és Analitikai Kémia Tanszéken, ezután tanársegéd lett. 1983-ban egyetemi tanári kinevezést kapott. 2004-től Professor Emeritus. 1964-ben műszaki doktori címet, 1972-ben kandidátusi, 1982-ben akadémiai doktori fokozatot szerzett. 1993-ban az MTA levelező, 2004-ben rendes tagjává választották. Az egyetemen töltött fél évszázad alatt számos választott funkciót töltött be, többek között 1970-től 1990-ig tanszékvezető-helyettes, 1990-1991-ben megbízott tanszékvezető, 1996-2002 között a tanszéken működő MTA kutatócsoport vezetője volt. 1981-1988 között ellátta a Vegyésmérnöki Kar dékánhelyettesi, 1988-1996 között dékáni tiszteit. A Kar Doktori és Habilitációs Bizottságát 9 éven keresztül, 1989 óta a Varga József Alapítvány Kuratóriumát vezeti. Számtalan publikáció szerzője és társszerzője. Tudományos, szakmai tevékenysége három téma köré csoportosul. Termoanalitikai módszerek fejlesztése és alkalmazása, hőmérséklet szabályzók és programozók fejlesztése, valamint a heterogén kémiai technológiai eljárások kutatása és fejlesztése a vegyipar, élelmiszeripar és a takarmánygyártás területén. Közvetlen oktatási és kutatási tevékenysége mellett jelentős szerepe volt mindkét terület szervezésében. Kiemelkedik ezek közül az új három éves nappali doktoráns képzés 1991. évi bevezetése a Karon, amivel a doktori tanulmányi és fokozatszerzés magyarországi rendszere illeszkedett a fejlett országokban kialakult rendszerhez. Vezetésével az országban elsőként bevezették a hallgatói számítógépes nyilvántartási rendszert és szintén elsőként a törvény megjelenése előtt hozták létre a Professor Emeritus címet.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Erdey László-díj, Állami Díj, Nemzetközi Technológiai Díj, BME Emlékérem, Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje, MTA Varga József Díj és Érem.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Gabriella (Gacsályi Istvánné)

1931-ben született Bajóton.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1974-ben gazdaságmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 34 évet dolgozott folyamatosan. Két évet egy felsőfokú technikumban tanított, majd öt évet dolgozott a Söripari Vállalatnál. Tizenegy évet töltött el a Növényipari és Olajgyártó Vállalatnál. 1991-ig foglalkoztatták a Kaola Kozmetikai és Háztartás Vegyipari Vállalatnál. Fenti munkahelyein technológus mérnökként dolgozott. 1991-ben ment nyugdíjba, azóta egy szövetkezetnél, mint gazdasági felelős tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Iván (Singer) Éva

1933-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 77/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után Chinoin gyógyszergyárban streptomycin kutatással foglalkozott. Miután elhagyta az országot, először Angliában élt, majd Kanadában telepedett le. A Whiffen and Sons-nál kutató vegyészként alkaloidokat kutatott. Később a British Oxygen Company alkalmazásában stabilitási tanulmányt készített a folyékony ózonnál. Feladatai közé tartozott az acetilénhidrat magas nyomás alatti előállítás, szerves foszfátok szintetizálása, irodalmi kutatás és fordítás. A The Metal Boks Company-nál bekapcsolódott a vízben oldható fenol és alkid gyanta kutatásába. Ezután IR- és UV spektroszkópiai méréseket végzett és szerves vegyületeket készített a St Mary's Kórház Szerves Kémiai Kutatási Osztályán. Az Arborite Company-nál epoxi, polieszter fenol, alkid gyanták, laminátok és gyári próbák kutatásában és fejlesztésében vett részt. Kidolgozta a tűzellenálló laminát szabványát. A Shawinigan Chemicals-nél technikai íróként dolgozott. Utóbbi években saját vállalata volt, ahol allergiaellenes készítményeket állítottak elő.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jókay László

*1933-ban született Győrben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 48/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Gyógyszerkutató Intézet Növénykémiai Osztályán volt, ahol Solanum fajokban található glükokaloid, a Solasonin izolálásával és lebontásával foglalkozott. Az eljárást üzemisítették a Richter Gedeon (akkori nevén Kőbányai Gyógyszergyár) vegyészeti gyárában. Az itt végzett munkájáról hat közleményben és két előadásban számolt be. Ezek után a MTA Központi Kémiai Kutató Intézetéhez került, mint tudományos munkatárs. A makromolekuláris kémiai osztály gyökkémiai csoportjában stabilis szabad gyökök szintézisével és ESR spektroszkópiai szerkezetvizsgálatával foglalkozott. Először a Banfield-féle szabad gyök szerkezetvizsgálatát végezték el. Az általuk feltételezett szerkezetét tisztázták és igazolták. Majd fenil-izopropil-nitrogén-oxid gyökök előállításával foglalkozott, és erre egy egyszerűsített módszert dolgozott ki. Eredményeit 12 közleményben adta közre és 6 előadást tartott. Ezek mellett, mint az Osztály tudományos titkára, tevékenyen részt vett a makromolekuláris osztály adminisztrációjában, belföldi konferenciák szervezésében, 1993-ban innen ment nyugdíjba, de két évig még tovább dolgozott az osztályon. Jelenleg a Richter Gedeon Validálási Osztályán gyártásvalidálási dokumentációkat fordít angol nyelvre.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kézdí Géza

1931-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 111/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Egyetem elvégzése után a Budapesti Ruggyanta, Gumiipari Cikkek Gyárában helyezkedett el üzemmérnökként, majd katonai szolgálatának letöltése után, 1957-ben Svájcba települt át. 1957 és 1961 között a zürichi Micafil Cég kémiai laboratóriumában dolgozott, ahol műanyag-csillám alapú elektromos szigetelő anyagok fejlesztésével foglalkozott. 1961-től 1964-ig egy építési szigetelő- és segédanyag gyárnak volt fejlesztési- és üzemlaboratóriumi vezetője. Itt főleg műanyag- és bitumenalapú bevonatok és építési segédanyagok fejlesztésével és ezek gyakorlati kipróbálásával foglalkozott. 1965-ben az Isola Werke céghez került, ahol folytatta az előző munkahelyén megkezdett kutatásait illetve rézzel foliózott rétegelt lemezek fejlesztésével foglalkozott. 1975-től a cég nemzetközi eladási hálózatának és vevőinek műszaki és kommerciális támogatása volt a feladata Távol-Keleten valamint Földközi tengeri országokban. 1987-től 1996-os nyugdíjazásáig egy bázeli Kémiai Gépgyár alkalmazottja volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Komlós Ferenc

1932-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 58/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956 és 1958 között a Zugló Vegyészeti Termékek Gyárának anorganikus üzemében dolgozott üzemmérnökként. 1961-ig a Szemüvegkeret Gyár alkalmazásában különféle műanyagok vizsgálatával, kész termékek minőségi ellenőrzésével, valamint a gyúlékony cellulóz-nitrát a kevésbé gyúlékony cellulóz-acetát-butiráttal való helyettesíthetőségének vizsgálatával foglalkozott. Ezután a Chinoin Gyógyszergyárban dolgozott üzemmérnökként, a D3 vitamin és több más gyógyszer intemedierjeinek gyártásával foglalkozott. Később a Gyógyszerhatástani Főosztályon az új molekulák külső vizsgálóhelyszínen történő tesztelését, valamint az eredmények részbeni értékelését végezte. A Termékfejlesztési Főosztályon a külföldre szánt törzskönyvezési minták és dokumentációjuk irányítását végezte. 1993-ban ment nyugdíjba. 1994-1999 között a Richter Gedeon Rt-nél szakfordítóként dolgozott az analitikai dokumentációs osztályon.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Ignác

a hadtudomány kandidátusa

*1927-ben született Ipolyvisken.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 8/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

A vegyésmérnöki oklevél megszerzése után, mint hadmérnök a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Vegyi Tanszékére került oktatónak, mivel tanári végzettséggel is rendelkezett. 1956-tól nyugdíjazásáig, 1982-ig az Akadémián dolgozott, kezdetben főtanárként, majd később tanszékvezető helyettesként. Oktatóként kémiai, radiológiai, toxikológiai ismeretekre, sugárzó, mérgező anyagok elleni védelemre, valamint ezen anyagok gyakorlatban való megismerésére tanította a hallgatókat. Ezzel összefüggésben készítette el és védte meg sikeresen 1971-ben kandidátusi disszertációját, majd ezután kapta meg a doktori címet. Nyugdíjba vonulását követően a CHINOIN Gyógyszergyárban dolgozott a kutatási osztályon, ahol több szabadalom kidolgozásában is jelentős szerepet játszott. Aktívan részt vett a Kispesti önkormányzat környezetvédelmi munkájában mint környezetvédelmi tanácsos.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Krassó Anna

1933-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 69/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A vegyésmérnöki oklevél megszerzését követően az Egyesült Izzó vállalatnál kezdett el dolgozni, de pár hónap után elhagyta az országot, és Baselben telepedett le. 1959-ig a Sandoz cég analitikai osztályán dolgozott, majd beiratkozott a baseli egyetemre doktori képzésre. 1963-ban eredményesen doktorált a Nobel-díjas Reichten professzornál. 1964-ben egy évig Rehovothban a Weizmann intézetben tevékenykedett. 1965-ben visszatért a baseli egyetemre és Tamm professzor mellett dolgozott. Ezután a Hoffmann La Roche vállalat Szerves Kutató Intézeténél kapott állást, ahol egészen nyugdíjazásáig maradt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ligethy László

1932-ben született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 50/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után 2 évig a Villamosszigetelő- és Műanyaggyárban dolgozott üzemvezető beosztásban. Ezután technológiai és gyártmányfejlesztési kutatómérnökként a Magyar Kábel Művekhez került. Közel 30 éves szolgálati ideje alatt társ vagy egyedüli szerzőként számos szabadalom tulajdonosa, 34 szakmai előadást tartott itthon és külföldön, 25 folyóiratcikk és szakkönyv megírásában vett részt. Ezek közül a Kábelipari Zsebkönyv sorozat öt kötetét emeljük ki. Angol és német nyelvből tett állami nyelvvizsgát, továbbképzéseken vett részt, diplomát szerzett tudományszervezésből és marketing tudományokból. 1966-ban olasz állami ösztöndíjat nyert kábel- és műanyagipari technológiák tanulmányozására. Itt ismerkedett meg Giuilo Natta Nobel díjas professzorral. Az UNIDO alkalmazottjaként közreműködött a szíriai kábelgyár rekonstrukciójában, illetve a kínai szilikonipar fejlesztési koncepciójának kialakításában. Részt vett a BME-n Kábelipari Szakmérnökképzés megszervezésében. 1987-ben kinevezték a Villamosszigetelő- és Műanyaggyár kereskedelmi igazgatójává. Nyugállományba vonulása után 1988-tól megszervezte és vezette a Londoni Chemical Company kereskedelmi és képviselői irodáját Budapesten. 1990-ben családi céget alapított, ahol jelenleg is tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Major István

1932-ben született Dunaföldváron.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 5/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Rövid ideig Sajóbáonyban az Észak-Magyarországi Vegyiműveknél dolgozott. Az 1956-os eseményeket követően a Dunai Vasmű Kokszevegyszereti Gyáregységéhez került. A szénmosó és szárítóüzem szerelését fejezte be, ezt követően a termelést irányította. Ez idő alatt több jelentős újítást dolgozott ki. 1961 októberében a Dunai Cellulózgyárhoz került, majd a Papírgyárhoz helyezték át. 1969-től a Dunai Vasműben az Egészségügyi és Szociális Osztályt vezette. Közreműködött a vállalati egészségpolitika kialakításában. 1977-ben a Miskolci Műszaki Egyetemen környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1983-tól a Földvári Gumiipari Szövetkezetnél műszaki vezetői beosztásban dolgozott. Munkája jelentős részét üzembehelyezések, technológiai utasítások elkészítése alkotta. Több ergonómiai és munkavédelmi tanulmányt, oktató anyagot készített. Az Országos Munkaegészségügyi Intézettel együttműködve, különböző munkahelyi expozíciós vizsgálatokban, majd szerek kidolgozásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mihály Imogén (Dr. Toczauer Tiborné)

1932-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 28/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956 májusában az első állása a Budapesti Csokoládégyár laboratóriumában volt pár hónapig. 1956 novemberében disszidáltak a férjével, aki két évvel előtte szintén a Műegyetemen végzett, a Villamosmérnöki Karon. Kanadában, Vancouverben (UBG) kutató laboratóriumban kapott állást és körülbelül öt évig volt ott. 1962-ben átköltöztek az USA-ba, Kaliforniába, ahol egy világcég „CARNATION” kutatólaborjában kapott állást ismét, mint kutató mérnök. Itt a cég és a konkurencia által forgalomba hozott élelmiszerek vitamin tartalma és kutatása volt a munkaköre. 15 év után egy műtétet követően nem vállalt több munkát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy József

kémiai tudományok kandidátusa

*1929-ben született Szentesen.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 12/1955-57*

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a Honvédségnél maradt, mint laboratórium-vezető. 1957-től a Bőripari Kutató Intézetben, majd 1960-tól a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott tudományos munkatársként. Kandidátusi disszertációjával 1965-ben kezdett el foglalkozni, melynek címe: A poli-e-kaproamid kationos mechanizmusú előállítása kezdeti termékeinek vizsgálata rétegekromatográfiával. 1965 és 1972 között a részt vett a tanszéken folyó tudományos kutató munkában és a hallgatók diplomamunkáinak vezetésében. 1971-ben védte meg a kandidátusi disszertációját. 1972-ben a Könnyűipari Minisztérium Oktatási Osztályának felkérésére vállalta el a Thán Károly Vegyipari Szakközépiskola vezetését. 1976-ban ismét a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén helyezkedett el, mint tudományos főmunkatárs. Dékáni felkérésre elvállalta a vegyésmérnöki, villamosmérnöki kar és a központi oktatási egységek munkavédelmi teendőit. Közben elvégezte a SZOT Munkavédelmi szakmérnöki szakát. 1990-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Osvald Zoltán

1931-ben született Ajkán.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 98/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Egész szakmai tevékenysége a magyar timföldgyártás területéhez fűződik. 1956 és 1958 között az Ajkai Timföldgyárban dolgozott, mint üzemrész vezető. 1959-től a budapesti Fémipari Kutató Intézet alkalmazottjaként timföldipari kutató munkát végzett egészen 1971-ig. 1972-től 1991-ig a Magyar Alumíniumipari Tröszt alkalmazásában timföldgyártási szakértőként dolgozott. 1991-ben vonult nyugállományba. Munkája során részt vett a Bayer timföldgyártási technológia és energiagazdálkodás fejlesztésében. Elért eredménye közül megemlítendő a szabadalmaztatott eljárás a diaszporos és böhmities bauxitok együttes felhasználására, know-how a feltárandó bauxitos vagy kétlépcsős beállítására. Eredményeit az Alumíniumipari Tervező Vállalat értékesítette a Tulceai (Románia) Timföldgyár tervezése során.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Patzek Tibor

*1933-ban született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 80/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

A Budapesti Kábel és Műanyaggyárban kutatómérnökként helyezkedett el. Ezzel egy időben a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén másodállásban demonstrátori munkát végzett. 1962-ben Műanyag feldolgozó szakmunkás vizsgát tett, mivel diplomásként nem tudott elhelyezkedni az 1956-os forradalomban való részvétel miatt. 1975 és 1986 között a Pest megyei Vegyi- és Kézműipari Vállalatnál, majd a Tahitótfalui Kék Duna szakszövetkezetnél a műanyag-feldolgozó melléküzemágban fejlesztő ágazatvezető helyettesként dolgozott. 1986-tól 1990-ig a Pest megyei Műanyagipari Vállalat kereskedelmi igazgatóságán marketing tevékenységet folytatott. 1978-ban a NIM Továbbképző tanfolyamán műanyagipari alkalmazástechnológusi és marketing menedzseri bizonyítványt szerzett. 1990-ben ment nyugdíjba és azóta a POLYCORP Kft-nél, mint szaktanácsadó dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pintér István

kémiai tudományok kandidátusa, MTA doktora

1933-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 11/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott. 1956-ban a BME-n vegyésszmérnöki oklevelet szerzett. 1968-ban doktorált. A Kőbányai Műanyaggyár kutatómérnöke (1956–1957), a MTA KKKI tud. segédmunkatársa (1957–1960), tud. munkatársa (1960–1969), tud. csoportvezetője (1969–1993), tud. főmunkatársa (1969–1991), tud. tanácsadója (1991–1997) és a Szintetikus Szénhidrátkémiai Osztály vezetője (1993-1997). Az Universität Bonn, Kekulé-Institut für Organische Chemie und Biochemie (NSZK, Bonn 1971) és a Queen`s University, Institute of Carbohydrate Chemistry (Kanada, Kingston 1980–1981) vendégkutatója. Az Università delle Scienze in Udine (Olaszország, Udine 1989–1992) és az Université Henri Poincaré Nancy (Franciaország, Nancy 1997-1999) vendégprofesszora. A Prochem Kft. fejlesztési laboratóriumának vezetője (1997-2001). Az Ercom Gyógyszer- és Vegyitermék Kft. szenior kutatója (2002-2009). Az ELTE TTK Kémiai Intézet, Szerkezeti Kémia és Biológia Laboratórium nyugdíjas kutatóprofesszora (2009-). Szénhidrátkémiával, nitrogén-heterociklusos vegyületek kémiájával és reakciómechanizmus-kutatással foglalkozik. Nemzetközileg is jelentős eredményeket ért el nitrogéntartalmú szénhidrát-származékok új szintézismódszereinek kidolgozása terén. Új, széles körben elfogadott megállapításokat tett az aromás Schiff-bázisok cserélődési reakciójával, ill. a Staudinger- és az Appel-reakciókkal kapcsolatban. Új módszert dolgozott ki nyíltláncú nitrogéntartalmú monoszacharid-származékok előállítására. Az MTA Szerves és Biomolekuláris Kémiai Bizottság tagja (1996-2008). Szerves és Biomolekuláris Kémiai Tudományos Bizottság tagja (2015-). Az MTA Szénhidrátkémiai Munkabizottság tagja (1971-), elnöke (1996-2004). Az Elméleti Szerves Kémiai Munkabizottság tagja (1973-). A kémiai tudományok kandidátusa (1967), a kémiai tudományok doktora - MTA doktora (1991). Kitüntetései: Zemplén Géza Fődíj (1995), Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkereszt (1997), Kajtár Márton Emlékérem (2003).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pogány Alfréd

1931-ben született Táton.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 50-1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956. május 3-án kezdett dolgozni a Tatabányai Szénbányák Minőségellenőrzési Osztályán beosztott mérnökként. Az Osztály 1957-ben üzemmé alakult, innen kezdve üzemvezető helyettes volt 1968 közepéig. Majd az akkori Tröszt személyzeti politikájától függően (ugyanazt a feladatot végezve) hol felelős műszaki vezető, hol megbízott üzemvezető volt, hol a kettő egyszerre, míg nyugdíjazása előtti egy évében (1989. év végéig) főmérnök volt. Az üzem feladata az aknaüzemek által termelt szén mennyiségének és minőségének (fűtőérték-égésmeleg, hamu, nedvesség, kéntartalom) megállapítása volt bányákbeli szénfali rétegenként és értékesítési szortánként, mely alapja volt a Tröszt egészének és az egyes aknaüzemek megítélésének szempontjából (pl. élüzem cím elnyerése is). Ezenkívül a trafó olajak minőségét, a személy- és teherszállító kötelek szakító szilárdságát vizsgálták. A szabvány szerint kötelező vizsgálatok ellenőrzésén kívül kifejezetten szakmai munkája a szénrétegek lobbanáspontjának meghatározása volt, mint magán érdeklődés. A vállalat műszaki könyvtárának folyamatosan szakcikkeket és sok rezümét fordított német és francia folyóiratokból. Két szabadalomban volt részes.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Salgó (Spiegel) Vilmos

1931-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 91/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után két évig a Vegyésmérnöki Kar Szerves Kémiai Technológia Tanszékén tanársegédként olefin polimerek reológiai vizsgálatával és fényérzékeny diazovegyületek szintézisével foglalkozott. 1958 és 1978, majd 1983 és 1991 között a Reálpres Nyomdaipari Kísérleti Üzem és Laboratóriumban dolgozott mint főmérnök, később igazgatóhelyettes. Feladatai közé tartozott nem ezüst alapú fényérzékeny rendszerek kutatása, fejlesztése, gyártása; előérzékenyített ofszetlemezek fejlesztése, hazai gyártása; fotopolimer rendszerek kutatása, nyomdaipari alkalmazása, valamint egyéb nyomdaipari kutatás-fejlesztési programok. 1978-tól 1983-ig a Budacolor Festékgárban mint főmérnök, majd mint műszaki igazgató nyomdafesték kutatással és gyártással foglalkozott. Mintegy 30 szacikke jelent meg, és 8 szabadalmi bejelentését fogadták el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Seres Anikó (Polgár Sándorné)

1932-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 52/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Chinoín gyárban volt, ahol a gyártási egységeket ellenőrizte. 1956-ban elhagyta Magyarországot, és Franciaországban telepedett le. Párizs mellett Romainvillében, a Roussel-Uclaf gyógyszergyár dokumentációs osztályán helyezkedett el. Részt vett a Principes de Synthèse Organique című több kötetes könyv szerkesztésében. 1965-ben belépett a Société Nationale des Pétroles d'Aquitaine (SNPA)-hez. A vállalat kutatási programjában dolgozott a kénkémia és műanyagkémia területén. Egy leegyszerűsített gyártási séma alapján értékelte kidolgozás alatt álló szintézisek gazdaságosságát. A vállalat közben nevet cserélt, SNPA-ról ELF-re nevezték át. Az ezt követő 10 évben szabadalmi ügyvivőként közel 150 műanyag-kémiai és petrokémiai szabadalmat fogalmazott és védett meg, főleg európai és amerikai szabadalmi hivatalok vizsgálóival szemben. Elvégezte a strassbourg-i egyetem szaktanfolyamát, az európai szabályokat Münchenben és Amszterdamban tartott kurzusokon követte, az amerikai szabadalom sajátosságait pedig Washingtonban ismerte meg. 1993-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szantler Ilona (Dr. Nagy Józsefné)

1933-ban született Újpesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 88/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a Pannonia Szőrmegyárban dolgozott üzemmérnökként, később kinevezték a laboratórium vezetőjévé. 1963-ig a Pannonia Szőrmegyárban dolgozott, majd ezt követően elkezdte a BME Gépészmérnöki Karán a mérnök-tanári szakot. 1965-ban a Simon Ferenc Bőripari Szakközép és Szakmunkásképző Intézetben kémiát és szőrmekikészítőt, valamint tímár tanulóknak tanított szakmai elméleti tárgyakat. 1976-ig mérnök-tanárként dolgozott, majd oktatás vezető lett. 1990-ben ment nyugdíjba.

Munkája elismeréseként Kiváló Dolgozó, a Könnyűipar Kiváló Dolgozója, Pedagógiai Szolgálati Emlékérem, Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetésekkel ismerték meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szokol Valéria (Gönczy Attiláné)

1930-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 109/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után első munkahelye a KISTEX minőségi ellenőrzési laboratóriumában volt. 1956 őszén elhagyta Magyarországot, és férjével együtt Svájcban telepedett le. 1957-től Arbonban a Sauer teherautógyár anyagvizsgáló laboratóriumában dolgozott. 1961-ben átköltöztek Winterthurba. A Sulzer gyárban az atomreaktorokhoz szükséges szerkezeti anyagok vizsgálatát végezte. Hosszabb megszakítás után egy orvosi analízis laboratórium szolgálatában állt. Itt tevékenykedett nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szűcs Ilona (Szabó Ervinné)

1933-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 82/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után a Magyar Adócsőgyárban dolgozott 19 évig üzemmérnök, majd Anyavizsgáló Laboratórium vezetőként. Ezen idő alatt részt vett új vákuumtechnikai alapanyagok (fémek, üvegek, kerámiák) kifejlesztésében, gyártásba vitelében, együttműködve az alapanyaggyártó vállalatok vezetőivel, szakértőivel. Itthon és külföldön egyaránt képviselte a vállalatot, mint szakértő az új alapanyagok beszerzésénél, szabványosításánál, ill. reklamációs tárgyalásokon is. A Magyar Szabványügyi Hivatal Kohászati Szakbizottságának éveken át állandó szakértői tagja volt. Folyamatosan részt vett új hazai fémalapanyagok szabványainak kidolgozásában, korszerűsítésében. 1963-ban az Adócsőgyár a Tungstam Rt. tagja lett, azóta jogfolytonosan itt dolgozott. 1974-ben vegyéssz mérnök tanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán (891-s szám). 1975-ben a Vállalati Főtechnológia Fém és Drót Szakmai főtechnológiájának munkatársa lett. Nagyvállalati fejlesztések tartoztak feladatai közé pl. árambevezetők gyártásfejlesztése, újabb hazai alapanyagok kifejlesztése (közös a Csepeli Fémművel) és ezek gyártásba vitele. Több külföldi szakkonferencián vett részt, a fejlesztések sikeres megvalósítása érdekében. Továbbra is dolgozott az MSZH Szakértői Bizottságában, valamint a vállalat szabványosítási munkáiban több szakterületen. 1982 óta a Tungstam Volfram-Molibdén Fejlesztési főosztály Elektronmikroszkópos Laboratóriumában vezetőként dolgozott nyugdíjazásáig. Speciális gyártástechnológiák, új volframalapanyagok fejlesztési munkáiban vett itt is részt. Több szakmai egyesület tagja volt a METESZ-nél. Szakcikkei jelentek meg műszaki és szabványügyi munkássága témáiban egyaránt. Tudományos előadásokat tartott, továbbá részese volt két volframalapanyag fejlesztési szabadalomnak. 1988 végén ment nyugalomába.

Ötször kapott vállalati Kiváló Dolgozói kitüntetést, majd 1987-ben Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tordai Lajos

*1927-ben született Mezőberényben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 43/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-tól 1959-ig az Óbudai Szeszgyárban technológusként az ételecet, hamuzsír és szesztermelés zavarainak elhárításában, a takarmányélesztő termelési folyamatának kidolgozásában, valamint termelésének beindításában tevékenykedett. 1959 és 1962 között a Budafoki Szeszgyárban a szeszüzem vezetőjeként szervezte a víztelenített szesztermelést és a szükséges berendezések rekonstrukcióját, betanította a technológiát, irányította a szesz- és takarmányélesztő termelést. Létszám- és bérgazdálkodás, munka – és tűzvédelmi feladatok ellátása, anyag- és energia elszámolások, valamint karbantartási tervek készítése volt a feladata. 1962 és 1976 között a Tervhivatal Élelmiszeripari Főosztályán a cukor- és tartósítóipar komplex tervezésében főelőadóként, majd osztályvezető helyetesként vett részt. 1976-tól 1990-ig a Budafoki Élesztő- és Szeszgyár gyárigazgatója volt. 1963 és 1976 között ipari közgazdász-mérnökképesítést, majd 1970-ben tartósítóipari disszertációjával doktori címet szerzett.

Több szakmai és ágazati kitüntetést, illetve 1975-ben az Elnöki Tanácstól Munkaérdemrendet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Jenő

*1933-ban született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 67/1955-56*

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karának Mezőgazdasági és Élelmiszeripari tagozatán szerzett diplomát. Munkáját a Kőbányai Sörgyárakban kezdte, ahol három év alatt végigjárta az üzem összes munkahelyét. Ezt követően mintegy két évig tanított a Thán Károly Vegyipari Technikumban. 1963-tól egészen nyugdíjazásáig (1993) a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál dolgozott. A részlettervezéstől eljutott a nagy beruházások projekt menedzseri beosztásáig. Nagyobb munkái a Tiszai Vegyi Kombináthoz kapcsolódtak. Különböző beosztásokban vett részt a PE I. és PE II. üzemek tervezésében, építésében és üzembe helyezésében. 1993 óta különböző középiskolákban tanít.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Váradi József

1932-ben született Budapesten.

Vegetszmérnöki oklevelének száma: 65/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-ban a Szerves-kémiai és Műanyag-kémiai Kutató Intézetben a poliolefin osztályon helyezkedett el. Kisnyomású etilénpolimerizáció fémalkil katalizátorok szintézisének kidolgozása volt a feladata. 1958-'59 között Papkeszin a Műanyagipari Kutató Intézet polietilén kísérleti üzemét vezette. 1960-63 között Moszkvában dolgozott a SZUTA Kémiai-Fizikai Kutató Intézetében, mint aspiráns. Kandidátusi disszertációját megvédve, 1963-tól a Műanyagipari Kutató Intézetben folytatott kutatásokat a fémalkil katalizátorok polimerizációs mechanizmusainak tisztázására. 1972-től a BUDALAKK Festékgár kutatólaboratóriumát vezette, 1995-ig a Festékipari Kutató igazgatója. 15 éven keresztül a KGST „korrózióvédelem festékbevonatokkal” c. téma magyar koordinátora volt. A BME Műanyag- és Gumi Tanszékén több mint 10 évig oktatott, ezért 1992-ben megkapta a címzetes egyetemi docensi címet. 1964 óta tagja az MTA Műanyagkémiai, majd Makromolekuláris Munkabizottságának. 1996-tól a Bánki Donát Közlekedésgépészeti Szakközépiskola és Szakiskola oktatója.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vörös Judit (Dr. Hermann Miklósné)

1933-ban született Debrecenben.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 54/1955-56

2006-ban aranydiplomát kapott.

1956-tól 1959-ig a REANAL Finomvegyeszergyár Kutató Laboratóriumában dolgozott. Ekkor átkerült a Reanal Finomvegyeszergyár Termelési Osztályára, majd 1965-től a Chinoin Gyógyszergyár Kutató Laboratóriumában helyezkedett el, ahol 1977-ig maradt. 1978-tól 1991-ig kutatásszervezőként tevékenykedett a Chinoin Gyógyszergyár Kémiai Kutatási Főosztályán, majd nyugállományba vonulásáig 1994-ig, a Chinoin Gyógyszergyár Kutatásgazdálkodási Osztályán dolgozott. Számos szabadalmát jegyezték be, így 1969-ben az Amproliumot, 1973-ban a Glibenclamidot, 1975-ben pedig a Jumexet fogadták el.

1985-ben a Kiváló Feltaláló díj arany fokozatával tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Bakó Péter

MTA doktora

1943-ban született Budapesten.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 73/1966

A diploma megszerzését követően a BME Vegyész-mérnöki Karán a Szerves Kémiai Technológia tanszéken dolgozott egészen nyugdíjazásáig. Először gyakornoki, tanársegédi, 1976-tól adjunktusi, majd később docensi munkakörben tevékenykedett. Habilitált egyetemi magántanárként vonult nyugdíjba 2005-ben, ill. szerződéssel folytatta munkáját a tanszéken. Évtizedek során részt vett a tanszék sokirányú oktató és kutató munkájában. Kiemelhető a Szerves kémiai alapfolyamatok, valamint a Szerves vegyipari technológiák című tárgyak elméleti és gyakorlati oktatása (magyar és angol nyelven), egyetemi jegyzetek írása, TDK munkák irányítása, közelítőleg 45-50 diplomamunka és szakdolgozat vezetése. Eleinte szénhidrát kémiával foglalkozott (műszaki doktori fokozat 1972), és különböző gyógyszerek és növényvédőszeres intermediereit szintetizálta, mely témákból néhány szabadalom és újítás született. Hosszú távú tudományos kutatási témája a „fázis-transzfer katalízis” illetve azon belül a „Cukrokból felépülő királis koronaéterek szintézise és alkalmazása enantioszelektív katalizátorként aszimmetrikus reakciókban” címen foglalható össze. Ebből a témából készítette kandidátusi disszertációját (1989), majd a jelentősebb eredmények hatására (rendszer-váltás után) PhD és MTA doktora fokozatot szerzett. Kis munkacsoportja eredményeit tudományos pályázatok elnyerése is bizonyítja. Mindig foglalkozik gyakorlatias témákkal is, legutóbb monoszacharidokból felépülő műanyagok előállításában vett részt egy EU projekt keretében. Mintegy 110 tudományos közlemény fűződik nevéhez (döntő része angol nyelvű folyóiratokban), melyeket nemzetközi szak-könyvek is idéznek.

Elismerései közül megemlíten-dő a Miniszteri dicséret (1989), Széchenyi István ösztöndíj (2001-4), Csűrös Zoltán díj (2003), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2005).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakonyi Mária

1938-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 182/1966

1957-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban, majd jelentkezett a BME Vegyésszmérnöki Karára, de nem vették fel. Ekkor a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek gyárában kezdett dolgozni vegyésztechnikusként. Szerencséjére a gyár legszínvonalasabb kutatólaboratóriumában Dr. Földi Zoltán felügyelete alá került, így igen sokat tanult a preparatív szerves kémia, ezen belül a gyógyszerkutatás és fejlesztés alapjairól. Közben elvégzett egy kétéves technikus továbbképző tanfolyamot, ahol a tanárok nagy része a Műegyetemről érkezett. Ezután felvételt nyert a BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatára, amelyet 1966-ban elvégzett. Közben folyamatosan a Chinoin kutató-fejlesztő laboratóriumában dolgozott egészen a nyugdíjba meneteléig. Nagyon szerette és élvezte ezt a munkát, soha nem kívánt más területen dolgozni. Részt vett eredeti gyógyszerkutatásban, szabadalommal védett gyógyszerek szintézisének módosításában, vagy ezek új szintéziseinek kidolgozásában. Munkája során húsz magyar szabadalom, és sok újítás résztvevője lett. Sok munkájuk fekszik a nagy nyugati cégek által szabadalmaztatott vitaminok, új gyógyszerek, fél szintetikus antibiotikumok szabadalmainak kidolgozásában, amely akkoriban lehetővé tette az adott termék Magyarországon való gyárthatóságát. A Chinoin privatizációja után a Sanofi gyógyszergyár kutatás-fejlesztésébe bekapcsolódva eredményesen dolgoztak a Sanofi kívánalmainak megfelelően. Így például utolsó nagyobb munkája a Sanofi által feltalált Chlopidogrel nevű gyógyszer egy újabb, előnyösebb szintéziseinek kidolgozása volt. Ezek az eredmények azonban már francia szabadalmakban kaptak védelmet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balás Zita

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 97/1966

A diploma megszerzése után az első munkahelye a Szeszipari Országos Vállalat Budafoki Szesz- és Élesztőgyára volt, ahol a Szeszgyárban dolgozott három műszakban, mint műszakvezető gyakornok. A gyakornoki idő letelte után átkerült a vállalat Búzakeményítő Gyárába, majd az Iparági Laboratóriumba, 1972-ben átment a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárba laboratóriumi vezetőnek, majd 1978-ban a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat 4. sz. gyáregységébe (a későbbi CAOLA-ba) labormérnöknek. A labormérnökből idővel két kisebb üzem és a hozzájuk tartozó bedolgozó részek vezetője lett. 1984-ben került a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Növényvédelmi és Agrokémiai Központjába, a Szermaradék Laboratóriumba. Növényvédő szermaradék és növényvédő szer ellenőrzésekben, szabványok készítésében vett részt. Innen vonult nyugdíjba, bár akkorra már - többszöri névváltoztatás után - Budapest Fővárosi Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomásnak nevezték az intézményt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Békefi Ottó

*1943-ban született Diósgyőrben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 173/1966*

1966-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán. Pályafutását a sajóbábonyi Észak-magyarországi Vegyiműveknél kezdte, mint fejlesztőmérnök. Első feladata az akkor induló aminoplaszt présor gyártással kapcsolatos laboratóriumi kísérletek, vizsgálatok elvégzése, majd a próbaüzem lefolytatásában való részvétel volt. 1970-től a poliuretán lágy formahab gyártás beindítása, majd a lágy tömbhabok receptúra fejlesztése, termékfejlesztés volt a feladata. 1972-ben műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet szerzett. 1984-ig a Műanyagfejlesztési Osztályon csoportvezetőként dolgozott. 1984-ben a Borsodi Vegyi Kombinátba (BVK) került, ahol a poliuretán gyártás egyik legfontosabb alapanyagának, az MDI-nek (difenilmetán diizocianát) a gyártását tervezték. A poliuretán csoport vezetésével bízták meg, feladata az MDI széleskörű alkalmazási területeire való felkészülés, laboratóriumi és kísérleti üzemi szinten, különböző poliuretán termékek gyártási receptúráinak az igényeknek megfelelő optimalizálása az itt gyártott MDI féleségekhez, műszaki marketing tevékenység. 1991-től a Borsodchem RT (korábban Borsodi Vegyi Kombinát) az alapanyag gyártási profilját erősítette, az alkalmazástechnikát fokozatosan leépítette. 1997-ig műszaki tanácsadóként dolgozott itt. 1997-2008 között poliuretán késztermékeket gyártó magáncégeknel dolgozott ügyvezető igazgatóként, ahol résztulajdonos is volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bende Zoltán

címzetes egyetemi docens

*1942-ben született Máramarosszigeten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 45/1966*

Az oklevél megszerzését követően a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszéken tanársegédként, majd tudományos munkatársként dolgozott. A Tanszék tevékenységében oktatási munkája során a „Szerves vegyipari alapfolyamatok” és „Gyógyszerkémia” tantárgyak előadójaként, laboratóriumi gyakorlatvezetőjeként, kutatási munkájához csatlakozóan diplomázó- és doktorandusz-hallgatók témavezetőjeként vett részt. Alapkutatási tevékenysége keretében a biológiailag aktív nitrogénhíd-fős vegyületek előállításával, a pályaszimmetria-kontrollált dipoláris cikloaddíciók kutatásával alkalmazott kutatásként gyógyszer-intermedier indolszármazékok és növényvédőszer hatóanyagok szintézisével foglalkozott. Kutatási munkájának eredményei nemzetközi folyóiratokban megjelenő közleményeiben hazai és külföldi szabadalmakban testesültek meg, 1975-ben műszaki doktori címet szerzett. 1986-tól a Reanal Finomvegyészgyárban (később Reanal Zrt.) dolgozik, ahol fejlesztési főosztályvezetői, gyógyszer és diagnosztikai üzletág-igazgatói, termelési és fejlesztési igazgatói és vezérigazgató helyettes/minőségbiztosítási igazgatói funkciókat töltött be. Jelenleg minőségirányítási tanácsadó, az Országos Gyógyszerészeti Intézet által „Meghatalmazott személy” (QP). Szakmai közéleti tevékenysége, 1) A Magyar Mérnöki Kamara (MMK) Vegyészmérnöki Tagozat elnökségének tagja, és „Minősítő Bizottságának” elnöke (1997-től), a Budapesti és Pest-megyei Mérnöki Kamara (BpMK) elnökségének tagja (2003-tól), 2007-2011 között valamint 2015-től és jelenleg is a BpMK alelnöke. 2) A „European Diagnostic Manufacturers Association” (Brüsszel) „Standardization, Quality and Risk Management Task Force” tagja, a Reanal Zrt képviselőjében (2000-től 2009-ig) 3) Kuratóriumi tag az alapító Reanal Zrt képviselőjében a BME Vegyészmérnöki Kar „Varga József Alapítvány”-nál (2015-ig) és az „AESCULAP a Gyógyszerésztudományért és Oktatásért Alapítvány”-nál. Szakmai, közéleti elismerései: „Kiváló Feltaláló” arany fokozat (OTH, 1982), „Pro scientia” aranyérem (MTA elnöke 1989), „Címzetes egyetemi docens (BME 1990) Hollán Ernő Díj (BpMK, 2010), Zielinszki Szilárd Díj (MMK, 2014). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benkő Ilona

1941-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 127/1966

A diploma megszerzése után a Felsőfokú Élelmiszeripari Technikumban kezdett dolgozni tanársegédként. Konzervipari és cukoripari témájú előadásokat tartott és ezekből vizsgáztatott, valamint csomagolástechnikai tudományos munkát végzett. 1968-ban került a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalathoz, ahol mérnök-üzletkötő tevékenységet folytatott. Feladatai közé tartozott a műanyagipari termékek exportja, első könnyűszerkezetes irodaépület behozatala, Dryvit rendszerű falszigetelés és Folpack csomagolás elterjesztése hazánkban. Közben 1978-ban elvégezte a Felsőfokú Külkereskedelmi és Áruforgalmi Szakot is. 1986-tól a Kaposvári Szarvasmarhatenyésztő Közös Vállalatnál dolgozott export irodavezetőként, ahol mezőgazdasági termékek exportjával foglalkozott, majd 1988-tól nyugdíjazásáig a Kecskeméti Baromfifeldolgozó Vállalatnál volt ugyancsak export irodavezető, ahol tollexportért volt felelős, illetve a tollüzem eladása után a baromfihúsból készült késztermékek gyártási technológiájának kidolgozását és ellenőrzését felügyelte. Nyugdíjazása után és óta saját műszaki fordító irodát működtet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bezdán Ilona

1941-ben született Kispesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 205/1966

Az oklevél megszerzése után az Egyesült Vegyiművekben a Fejlesztési Osztályon témavezetőként kezdte el pályafutását. Feladatköre volt műanyag lágyítók, hőre keményedő gyanták, faipari gyanták fejlesztése. 1969-ben a Paksi Építőipari Kft-nél dolgozott, ahol a Vegyiművek által előállított alapanyagból tető szigetelő anyag gyártás előkészítése és beindítása volt a feladata. Másfél év múlva ismét a Vegyiművekben folytatta a munkát. Fő témái az Ultra mosószeres és textilöblítők fejlesztése és gyártása volt. Számos újításban társszerző volt. 1997 decemberben innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bors Győző

1942-ben született Nyíregyházán.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 52/1966

A diploma megszerzése után mérnöki munkáját Sajóbáonyban az Észak-magyarországi Vegyiműveknél (ÉMV) kezdte meg. 1969-ig különféle termékek gyártásával foglalkozott mint üzemmérnök, majd mint technológus. Fő területe a füstnélküli lőporgyártás volt. A szigorú utasításokkal leszabályozott gyártási folyamatokat a Robbanóipari Felügyelőség és a HM folyamatosan ellenőrizte. 1969-ben a még építés alatt álló új létesítményhez az Intermedier Gyárrészleghez került, ahol 1970-ben a V-1 üzem vezetője lett. Az üzemben, ahogy az egyes technológiai sorok próbaüzemei sikeresen megtörténtek, egyre több vegyület előállítását kezdték meg. Ezek: a) gyógyszeralapanyagok [acetanilid, guanidin-nitrát, N-(4'-klórfenil)-3,4-diklórbenzol-szulfonamid], b) növényvédőszer, illetve az azokhoz felhasznált vegyületek [klorál-triazol, ftálimid, N-klórmetil-ftálimid, N-izopropil-klóracetanilid (laboratóriumi kísérletei)], c) festékgyártási segédanyag [organofil-bentonit], d) borászati derítőföld voltak. Az egyes termékcsoportok előállítása egymástól elkülönítetten folyt. Az ÉMV-nél több szolgálati találmánynak lett társtulajdonosa. 1980-ban családi okok miatt Tiszavasváriban az Alkaloida Vegyészeti Gyárhoz került áthelyezéssel. Az Alkaloidában a Kémia-IV üzem technológusaként dolgozott. Az üzemben szulfonamidok (szulfadimidin, szulfaguanidin, szulfatiokarbamid), barbitursav-származékok (5-etil-5-fenil-barbitursav és Na-sója), D-(-)-fenil-glicin, alumínium-magnézium-polihidroxikarbonát, tri-metoxibenzoésav és egy ideig glifozát voltak a fő termékek. Tevékenységei körébe a gyártási folyamatok naprakész követése, a változtatások megjelenítése a gyártástechnológiákban, új gyártástechnológiák megírása, az idevágó szakirodalom figyelése, a termelési adatok elemzése és technológiai változtatásokra való javaslattevés tartoztak. Részt vett a számítógépes adatfeldolgozás kifejlesztésében, a tri-metoxibenzoésav gyártás műszerezettségének korszerűsítésében, folyamatszabályozásában. 1992-ben betegség miatt nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bóta Veronika

1941-ben született Egerben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 137/1966

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után első munkahelye az Észak-magyarországi Vegyiművek (Sajóbábony) volt, ahol fejlesztő mérnökként dolgozott. Később Budapesten az Akkumulátor- és Szárazelemgyárban folytatta fejlesztő mérnöki tevékenységét, majd a Magyar Elektromos Ellenőrző Intézetnél kémiai laboratóriumi ellenőrzéseket végzett. Időközben mérlegképes könyvelői végzettséget szerzett és ezen a területen dolgozott tovább a Gabona- és Malomipari Szolgáltató Vállalatnál egészen nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Budai Zsuzsánna

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1966

A diploma megszerzése után a CHINOIN Gyógyszergyárban dolgozott 1966 és 1973 között a Fejlesztési Főmérnökségen, a fermentációs üzemek és a Mikrobiológiai Kutató Labor technológusaként; 1973 és 1983 között a CHINOIN Biokémiai Kutató Laboratóriumában kutató vegyésmérnöként. Ciklodextrinek előállítására alkalmas fermentációs technológia kidolgozása, ciklodextrin zárvány-komplexek előállítása laboratóriumi méretben, a komplexek vizsgálatai, analitikai módszerek kidolgozása és fejlesztése, majd méretnövelési és üzemszerű gyártás-technológiák kidolgozása volt a feladata. 1972-74 tanévekben a BME Vegyésmérnöki Karon, levelező tagozaton okl. vegyipari műveletek szakmérnöki diplomát (Száma: 2731/1974) szerzett. Doktori értekezésével: „Ciklodextrinek és zárvány-komplexeik vizsgálata biológiailag aktív anyagokkal képezett komplexeik előállítása céljából”, 1978-ban természettudományi doktori fokozatot ért el, főtárgy biokémiával. Disszertációját a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen védte meg (363-IV-56/78). 1983 és 1991 között a CAOLA Kutatás- Fejlesztési Központjában a Kémiai Kutatás- Fejlesztési Labor vezetője volt. Főleg a háztartás-vegyiparban használatos alapanyagok, segédanyagok, adalékanyagok (például emulgeálószeres) fejlesztésével, minősítésével, laboratóriumi léptékű előállításával, majd alkalmazásával, a gyártási technológiák méretnövelésével, üzemesítéssel foglalkozott. 1986-1988 között, levelező tagozaton, a Közgazdasági Továbbképző Intézetnél Felsőfokú Iparjogvédelmi szakképesítést (63/1988) szerzett és szabadalmi ügyvivői esküt (E 1989/4) tett. CHINOIN-ban és CAOLA-ban töltött kutatómérnöki éveiben hazai és nemzetközi folyóiratokban 9 publikáció és 31 szabadalmi bejelentés társszerzője volt. Műszaki szakértőként és iparjogvédelmi szakértőként is működött. 1991 és 2000 közötti években ismét a CHINOIN-ban, az Iparjogi Osztályon dolgozott, szabadalmi ügyvivőként. 2000 és 2007 közötti években a CHINOIN-ról „levált” AGRO-CHEMIE Kft.-nél volt szabadalmi ügyvivőként Iparjogi vezető, nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Burák János

1943-ban született Szarvason.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 169/1966

A BME Vegyészérmérnöki Karának műanyagok szakán végzett 1966-ban, és még ebben az évben, mint OKISZ ösztöndíjas a Műanyagtechnika KTSZ-hez került ahol, mint technológus, műanyag feldolgozással, híd- és járófelületek epoxifelület-képzésének művezetésével foglalkozott. 1969 őszétől a Közlekedési és Távközlési Főiskola oktatója lett a Hídépítési Tanszéken. Főiskolai adjunktusként az Anyagtan tantárgy Kémiai Technológia részét ok-tatta, elméleti és gyakorlati jegyzetet írt, és létrehozta ill. berendezte a főiskolai beton-műanyag vizsgálati labort és annak vezetője lett. Az oktatáson kívül, jelentős mértékben részt vett a tanszék külsős megbízásos ún. KK munkáiban és elkezdte a doktori disszertá-ciója elkészítését is, amelyet a főiskola győri leköltözése miatt nem fejezett be. 1977-ben, a főiskola győri átköltözése után az INTERÁG RT. alkalmazottjaként, mint a nyugati vállala-tok képviselője, ill. üzletkötője a cégek vegyi-, műanyag-és építőipari termékeinek eladását segítette, közvetítette. Később ennek az üzletágnak az igazgatója lett. Közben középfokú nyelvvizsgát és felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát tett le. Az INTERÁG RT privatizációja (1992) után megalakította a J.B.Export-Import Képviseleti Bt-t (2002-től Kft.), amelyben egyes INTERÁG RT.-nél korábban képviselt cégek képviseletét átvette, folytatta, de a Pentagon Plastics NV termékeket (speciális bel-és kültéri falbevonatok, fo-lyékony terasz, ill. tetőszigetelések stb.) már importálta és forgalmazta. 2008-ban a Sika AG felvásárolta a termékeket gyártó céget, és ezt követően az anyagokat a Sika Hungária Kft. hozatja be. Azóta a J.B. Kft. - kizárólagos joggal - elsősorban az ún. higiéniai vas-tag falbevonatokat értékesítheti, amelyeket a kórházakban a műtők és fokozott higiéniai követelményű helyiségek, gyógyszergyárak különböző tisztasági fokozatú tisztatereinek, élelmiszeripari üzemek és egyéb, penészedésre hajlamos területek belső falbevonataként alkalmaznak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csajághy Károly

1941-ben született Szigetváron.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 113/1966

1966-ban szerezte meg diplomáját a BME Vegyésszmérnöki Karán. A tanulmányai befejezése után a kaposvári Cukorgyárban kezdett dolgozni. A gyakornoki idő alatt meg kellett ismerni a gyár működését, különböző üzemszervek munkáját. A gyakornoki idő letelte után a cukorgyár technológiai és minőségellenőrzési laboratóriumába került. Kísérleteket folytattak, laboratóriumi körülmények között a cukor kristályosítás körülményeinek változás-hatásai, a kihozatal növelése érdekében. Később, mint üzemszervező dolgozott, végzett és végeztette a gyár technológiai paramétereinek ellenőrzését és a végtermék minőségének ellenőrzését. A Cukoripari Kutató Intézet munkájában is részt vett, a létszítási hatékonyságának javítására vonatkozóan végzett kísérletekben. Később segéd-, és műszakvezetői beosztásba került. Ezt követően a gyár fővegyésze lett, később ide tartozott a gyár technológiai irányítása is. Ebben az időszakban vezették be a répa minőség szerinti átvételét. 1977-1979 között Cukor Ipari Szakmérnöki másoddiplomát szerzett a BME Vegyésszmérnöki Karán. Később a gyár Főmérnöke lett (idővel műszaki Igazgató helyettes nevet kapott). Néhány cikknek társszerzője volt a „CUKORIPAR” szaklapban. A munkája mellett másodállásban oktatott a Kaposvári székhelyű Cukoripari technikum, majd a kaposvári Kinizsi Pál Középiskolában, cukoripari laboratóriumi vizsgálatok és minőségellenőrzés tárgykörben, valamint cukor gyártás-technológia, és technológiai gyakorlatok témakörben. Két tankönyvben társszerző volt. Élelmiszeripari vizsgálatok, Élelmiszer technológia. Önálló tankönyv technikusok és szakközépiskolások számára Cukoripari technológia I., Cukoripari technológia II. témakörben. 1998-tól került nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csáti Béla

1936-ban született Kömlőn.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 202/1966

A kömlői általános iskola elvégzése után a Hatvani Vegyipari Technikumban érettségizett Vegyésztechnikusként 1955-ben. Már munka mellett kezdte el a Budapesti Műszaki Egyetemet Vegyésmérnöki karon, esti tagozaton, ahol 1966-ban diplomázott. 1955-ben kezdett vegyésztechnikusként dolgozni a Vác „Forte” Fotokémiai Ipar vállalatnál. Diplomavédés után vegyésmérnökként egyre feljebb lépett a ranglétrán. Üzemvezető, majd 1970-től gyártástechnológia csoportvezető, 1978-tól a Fejlesztési Főosztályon Fotópapír fejlesztési részleg vezető lett. 1987-től Minőségfejlesztési osztályvezetőként dolgozott, majd 1991-től Fejlesztési és technológiai osztályvezető volt nyugdíjig, 2000-ig. Kiemelkedő munkáit elsősorban a fekete-fehér fotópapírok területén érte el. 1.) Új termékek kifejlesztése: Barnatónusú fotópapírok; Változtatható gradációjú papírok; Műanyag alapú (RC) fotópapírok; 2.) A fotópapírok gazdaságosabb gyártása és minőségének folyamatos javítása: ezüstcsökkentés; Fotográfiai tulajdonságok javítása; Kidolgozás (előhívás) korszerűsítése; 3.) Külföldi és belföldi vevőkkel kapcsolattartás, a Forte termékek felhasználásában, kidolgozásában, szakmai segítségnyújtás, tapasztalatcsere. Csodálatos családja van, feleségével idén ünneplik 50. házassági évfordulójukat. Két gyermeke és két unokája van.

Munkáit többszörös kiváló dolgozó és kiváló újító aranyfokozatos, valamint Minisztériumi kitüntetésekkel díjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csatlós Imre

*1943-ban született Hódmezővásárhelyen.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 123/1966*

1966-1969 között a Hódmezővásárhelyi Kötöttáru gyárban gyártmányfejlesztőként dolgozott. 1969-1992 között a Csongrád megyei Növényvédő Állomás analitikai laboratóriumának vezetője volt. 1984-1992 között fejlesztőmérnökként az intézet fejlesztési osztályvezetője volt, osztályán a szerveskémiai szintézisek kutatása volt a működési területe. 1992-1998 között a Mezőgazdasági Szolgáltató Laboratórium vezetője volt. Takarmány, víz, talaj, mikotoxinok, és állategészségügyi gyógyszerek vizsgálatával foglalkozott. Tevékenysége során intenzíven részt vett növényvédőszer, műtrágyák speciális termékcsalád belföldi gyártásának kiépítésében is. 1998-2001 között Budapesten a Gyógyszeripari Fejlesztő Ellenőrző Kft analitikai laboratóriumában dolgozott. 2001-2006 között a Budapesti Vegyiművek kutató fejlesztő laboratóriumában dolgozott. Fluoreszkáló lézerfestékek szintézisével foglalkozott, amit az OMF B pályázat támogatásával végeztek, a termékek üzemi gyártását megvalósították. 2006-tól nyugdíjasként Hódmezővásárhelyen lakik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cselik György

1942-ben született Kalocsán.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 105/1966

1956-1960 Kalocsai I. István Gimnáziumban érettségizett, ezt követően 1961-től Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Kar – Műanyag és gumi ágazat, oklevelés vegyéssz mérnöki képesítést szerzett. 1972-1974: Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Kar, levelező tagozat – vegyipari műveletek szakmérnök; 1981-1982: Leningrádi Technológiai Intézet levelező aspirantúra – vegyipari műveletek – végbizonyítvány. Nyelvvizsgák 1980: orosz középfokú nyelvvizsga, 1986: orosz felsőfokú, külkereskedelmi szakvizsgával bővített nyelvvizsga. Munkahelyek, beosztások: 1960-1961: Chinoin Gyógyszergyár – vegyipari betanított munkás; 1966-1990: Műanyagipari Kutató Intézet (MÜKI) - 1985-től műszaki igazgató-helyettes; 1991-1993: Tiszaújvárosi AKZO-TVR Rt. – műszaki szaktanácsadó, 1993-2005 Gyömrői PEVDI Vegyipari Kft.– főmérnök; 2005: POLINVENT Kft. – műszaki tanácsadó. A szakmai fejlődés főbb állomásai: 1966-tól a Műanyagipari Kutató Intézet volt a szakmai fejlődésének színtere, ahol többféle munkaterülettel és munkafolyamattal megismerkedett. A kutatás és termelés tárgya az epoxi gyanta különféle felhasználási lehetősége. A tanulás és a lelkiismeretes munka következtében 1969-től különféle vezetői beosztásokban teljesíthetett. A MÜKI-ben folytatott kutató-fejlesztő tevékenység eredményeképpen több mint 10 szabadalom társtulajdonosa és több publikáció társszerzője. 1991-től az AKZO-TVK Rt-nél folytatott kutatást festékipari kötőanyagok témában. Fő feladata a nemzetközi piacon is versenyképes minőségű folyékony epoxi alapgyanta gyártásának megszervezése, a minőség biztosítása új, reaktív hígítók gyártásának fejlesztése volt. 1993-tól a PEVDI Vegyipari Kft-hez került, ahol a nemzetközi piacon is versenyképes szilárd epoxigyanta gyártástechnológia módosítása, a megbízható, egyenletes termékminőség beállítása volt a feladata. 2005-től a POLINVENT Kft-nél, a 3P gyanták gyártásának ipari megvalósításában működött közre, melynek folyamatában a tervezésre, telepítésre, próbaüzemre, végül a napi termelésre is sor került; ez egy jelenleg is működő, 600 t/év kapacitású üzem. Szakmai elismerések: 1977: Nehézipar Kiváló Dolgozója; 1984: Kiváló Feltaláló – arany fokozat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csiba András

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 67/1966.

Vegyésszéchnöki diploma megszerzése után a társadalmi ösztöndíj kötelezettségének megfelelően első munkahelye a Papíripari Vállalat Duna Papíráruyára volt, ahol a műszaki, majd a termelési osztályon dolgozott. Később biológiai ágazatos képzettségének megfelelően a Központi Élelmiszeripari Kutatóintézetbe került tudományos munkatársi beosztásban. Biokémiai érdeklődésének megfelelően ezt követően az EGYT Gyógyszergyár Biokémiai, majd a Kísérleti Farmakológiai Laboratóriumában tevékenykedett. Humán farmakológiai érdeklődése (egy pályázat alapján) a Péterfy Sándor Utcai Kórház Klinikai Farmakológiai Laboratóriumába vezette, ahol tudományos főmunkatársi beosztásban dolgozott. Gyógyszerek biológiai folyadékokból történő meghatározására fejlesztett ki új folyadék-kromatográfiás módszereket és azokat több hazai és külföldi szakfolyóiratban publikálta. Munkásságáért a Minisztertanács által a miniszter aláírásával „Kiváló Munkáért” című elismerésben részesült. Írt a Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság kiadványában és előadott annak kongresszusain. Részt vett és előadott a Magyar Kémikusok Egyesülete Biokémiai Szakosztályának rendezvényein, valamint kidolgozott analitikai módszereinek közlésével kapcsolódott a Kromatográfiás Szakcsoport munkájához. A Farmakológiai Hálózat megszűnése után nyugdíjazásáig a Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomáson (FÁÉÉÁ) köztisztviselőként dolgozott szakfőtanácsos beosztásban. Élelmiszeradalékok és összetevők, valamint mikotoxinok vizsgálataira fejlesztett ki módszereket és azokat validálta az uniós követelmények szerint. Rendszeresen publikált az élelmiszeriparhoz és élelmiszertudományhoz kapcsolódó szakfolyóiratokban. Munkássága során összesen közel 60 közleményt írt és 30 előadást tartott. 1980-ban okleveles mérnök-biológus szakmérnöki diplomát szerzett a BME Vegyésszéchnöki Karán. 1982-ben a BME-n Biokémia szaktudományból műszaki doktorrá avatták.

Munkásságáért a Minisztertanács által a miniszter aláírásával „Kiváló Munkáért” című elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Darvas Ferenc

a biológiai tudományok kandidátusa

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 106/1966

A BME-n vegyésmérnöki, a Találmányi Hivatalnál szabadalmi ügyvivői, SZÁMOK-nál programozói és rendszerszervezői diplomát szerzett, jelenleg a Darholding vállalatcsoport vezetője és a holding 10 cégének igazgatótanácsi elnöke idehaza, az USA-ban és Angliában. A Florida International University docense Miamiban. Tevékenységét az EGYT-ben gyógyszergyártóként kezdte, majd számítógépes hatóanyagtervezésre szakosodott kutatóként folytatta. Elsőként alkalmazott logikai mesterséges intelligencia-alapú módszereket a hatóanyagtervezésben, erre céget alapított 1983-ban idehaza, majd 1986-ban az USA-ban. E cégek az elmúlt harminc évben vállalatcsoporttá terebélyesedtek a gyógyszerkutatásban alkalmazható nagyteljesítményű szintézistechológia (ComGenex, ComInnex), az automatikusan működtethető nagynyomású-nagyhőmérsékletű áramlásos reaktorok és a nanotechnológia (ThalesNano, Nangenex, Agrothetis) területén. A Darholding ma Közép-Európa egyik legnagyobb biotechnológiai csoportja, termékeinek 95%-át exportálja több mint 70 országba. Tudományos tevékenységét közel 150 referált folyóiratban megjelent publikáció, 5 könyv és kb. 130 db, 40 országban bejelentett szabadalom jelzi, 3 folyóiratot alapított és szerkesztett. Alapítója 3 nemzetközi egyesületnek, egyet ma is vezet Svájcban. Oktatott a BME-n, ELTE-n, SOTE-n, az Orvostovábbképző Intézetben, majd az Univ. Autonoma Barcelona-n, professzorként a U. Florida-n és az UMIT-on, Ausztriában. Feleségével, Zsuzsannával négy gyermeke és hét unokája van.

Fontosabb kitüntetései: Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje, MTA Kutatási Díj, Gábor Dénes Díj, Innovációs Nagydíj (ComGenex), Innovációs Ipari Díj (ThalesNano), R&D100 Award ("Innovation Oscar", ThalesNano), Award of Entrepreneurship, Hungarian-American Chamber of Commerce, New York, Magyar Szabadalmi Hivatal Millenniumi Díja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dömölki Ferenc

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 125/1966

A diploma megszerzését követően öt évig a Rákospalotai Növényolajgyárban dolgozott termelés irányító mérnökként, technológusként. 1971-től 1991-ig a Fémipari Kutató Intézetben, majd jogutódjában, az ALUTERV-FK-ban tudományos munkatárs majd tudományos laboratórium vezetőként az alumínium felületkezelés; s azon belül elsősorban az anódos oxidáló eljárások fejlesztésében vett részt. Ezen idő alatt új eljárásokat dolgozott ki és vezetett be, valamint alumínium korróziójának vizsgálataival kapcsolatos kutatásokat végzett. Tevékenysége során mintegy 15 szolgálati szabadalom társszerzője volt, s két alkalommal kapta meg a Kiváló Feltaláló díj arany fokozatát. 1976-ban sikeresen megvédte műszaki doktori disszertációját. 1990-től 1997-ig a szakmában maradva, annak egyik vezető német cége, az Alufinish GmbH budapesti Kereskedelmi és Szerviz Irodáját vezette. 1997-től 2014-ig a Dömölki Szakértő és Tanácsadó Bt tulajdonosa és ügyvezetőjeként az alumínium felületkezelés területén hazai és szlovákiai cégeknél új eljárások bevezetésével s azok szakmai karbantartásával foglalkozott. 1989-ben alapítóként részt vett az Alumínium Felületkezelők Magyarországi Szövetségének (AFMSZ) megszervezésében, s annak 24 éven keresztül főtitkára volt. Ezen szakmai szervezet fogja össze a hazai szakembereket, számukra rendszeresen szakmai előadásokkal bővített Közgyűléseket, hazai és külföldi szakmai tanulmányutakat, s a szakemberek részére továbbképző tanfolyamokat szervezett. Személyesen irányította és folyamatosan közreműködött a Qualanod és Qualicoat európai minősítő védjegyek odaítélésében és rendszeres felülvizsgálatában, ami a Zürich-i ESTAL Központ megbízásából az AFMSZ keretében történt. Alapító tagja volt a Magyar Korróziós Szövetségnek (HUNKOR), s annak vezetőségi tagja. Több szakmai közlemény megírása mellett a Szerkesztő Bizottság tagjaként részt vett a Fémkohászati Értelmező Szótár létrehozásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Erdélyi János (PhD)

*1943-ban született Sáregresen.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 111/1966*

A Magyar Viscosagyár/Nyergesújfalu viszkóz üzemi technológusaként kezdett dolgozni 1966. augusztus 19.-én. Az 1968-1969-es tanévekben a Vegyésmérnöki Kar szakmérnöki oktatásában 1970. május 7-i határozattal okleveles műszálgyártó szakmérnök lett. Hat éves technológusi tevékenység után lett poliamid selyem polimer és szálképző üzemvezető, nemzetközi kapcsolatok osztályvezető, igazgató műszaki titkára, igazgatási osztályvezető, Viszkóz létesítményi főmérnök, a Magyar Viscosagyár főtechnológusa, termelési vezető, műszaki vezető. 2002. június 15.-től „korengedményes” nyugdíjas. 2005-ben doktori oklevelet (PhD) szerzett Sopronban a „Szintetikus makromolekulák rendeződése textilipari szálak gyártásakor” értekezéssel. Magyar Kémikusok Egyesületének tagja. Szabadidejében szívesen kertészkedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdőközi Endre

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 211/1966

Az egyetem elvégzése után a honvédséghez került. Kezdetben a polgári védelemnél dolgozott Hatvanban. 1968-ban a Honvédelmi Minisztériumba került alosztályvezetőként. 1979-ben a budapesti polgári védelem osztályvezetője, majd a Pest megyei polgári védelem főosztályvezetője volt. Ezután a Polgári Védelmi Egyetem tanáráként, később tanszékvezetőjeként dolgozott. 1990-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fekete Pál (PhD)

címzetes egyetemi docens

1942-ben született Komlón.

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 157/1966

Végzés után analitikusként kezdett dolgozni az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban (később EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár, napjainkban EGIS NyRt.), majd félév után a gyógyszerkészítmények kutatásával-fejlesztésével foglalkozó gyógyszer technológiai kutató laboratóriumba került át. Kezdetben a fluidizációs porlasztásos granulálással foglalkozott, és ebből a témából készített doktori disszertációt, amelyet a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Gyógyszerészeti Intézetében védett meg 1978-ban. Érdeklődése a gyógyszerek hatását szabályzó gyógyszerformák – nyújtott hatású készítmények, mikrokapszulázott hatóanyagok, transzdermális tapaszok - fejlesztése irányába fordult, illetve az új hatóanyagok gyógyszerformáinak kifejlesztésével foglalkozott, 1973-tól laboratórium vezetőként. 1991-től kísérleti üzemvezetőként irányította a gyár gyógyszer technológiai kutatását, fejlesztését a laboratóriumi szinttől a technológiák üzemi bevezetéséig. Több mint ötven szabadalmi bejelentés és több mint hetven szakmai közlemény, illetve hazai és nemzetközi konferencia, előadás és poszter elkészítésében vett részt. Többek között olyan készítmények fejlesztésében működött közre, mint a Nitromint retard tabletta, a Kaldyum retard kapszula és a Velaxin retard kapszula. A Semmelweis Egyetemen 1997-ben PhD fokozatot szerzett. Az Egis NyRt-től való nyugdíjba vonulása (2005) után a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén bekapcsolódott a vegyész mérnök illetve a szakmérnök hallgatók gyógyszer-technológiai (gyógyszerformázási) oktatásába, illetve a Semmelweis Egyetemen a gyógyszerész és szakgyógyszerész oktatásba. A BME rektora 2005-ben címzetes egyetemi docens címet adományozott számára. Az egyetemi oktatás mellett az ipari gyakorlattól sem szakadt el. 2005-től az elsősorban generikus gyógyszerkészítmények gyártásával foglalkozó Meditop Gyógyszeripari Kft fejlesztési munkáit irányítja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Flanek Anikó

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 49/1966

Az egyetem elvégzése után a Magyar Likőripari Vállalat ösztöndíjasaként a cég Központi Laboratóriumában kezdett dolgozni, amelynek 1968-tól 1972-ig vezetője lett. Ennek során kialakította az akkor sok telephelyes szeszesital gyártó és forgalmazó vállalat teljes körű minőségellenőrzési rendszerét. Mint szabványbázis felelős, aktívan részt vett az iparági szabványosítás korszerűsítésében. A szeszesital gyártás fejlesztése mellett közreműködött a Coca Cola és Schweppes üdítőitalok hazai gyártásának bevezetésében is. A jogutód BULIV cégnél 1972-től mint főtechnológus, majd termelési osztályvezető folytatta munkáját. Külső munkatársként bekapcsolódott a Szeszipari Kutató Intézet tevékenységébe, és koordinálta a vállalat együttműködését a kutatás-fejlesztési feladatokban. Fejlesztési munkája mellett részt vállalt a dolgozók szakmai képzésében is, mint a vállalati belső szakmunkás képző tanfolyam szervezője és oktatója. Közreműködött a Likőripari Kézikönyv, és más szakmai kézikönyvek szerkesztésében. Emellett aktívan részt vett a MÉTE Szeszipari Szakosztály szakmai munkájában is. A rendszerváltás idején termelési főmérnöki, majd műszaki igazgatói funkciót töltött be. Az 1992. évi privatizációt követően részt vett a megalakult új társaság termelő területeinek átalakításában és korszerűsítésében. 1993-tól a Zwack Unicum Rt. minőségbiztosítási igazgatójává nevezték ki. Fokozatosan kiépítette és 1995. és 1997. között tanúsíttatta az ISO 9001 szerinti minőségügyi rendszert a cég teljes tevékenységi területére, beépítve az élelmiszerbiztonsági rendszert (HACCP) is. 1989-ben került sor az ISO 14001 Környezetirányítási rendszer első tanúsítására. Az általa irányított csapat 2003-ban IIASA-Shiba díjban részesült. 2004-ben nyugdíjba ment, de az integrált irányítási rendszer (ISO 9001, ISO 14001 és ISO 22000) fenntartásában és fejlesztésében továbbra is hatékonyan közreműködik, mint tanácsadó.

Tevékenységét a MÉTE vezetősége Török Gábor Emlékéremmel ismerte el. MÉM Kiváló dolgozó miniszteri kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fónyad Béla

1942-ben született Cinkotán.

Vegyésszérméni oklevelének száma: 80/1966

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészérméni Karát 1961-től 1966-ig végezte, a biológiai-ipari ágazaton diplomázott. Szakmai továbbképzésként 1970. és 1972. között a BME Vegyészérméni Karán Műszeres analitikus szakdiplomát szerzett (1939 sz.). Első munkahely: Nógrád Megyei KÖJÁL, Salgótarján. A megyében a munkaegészségügyi, valamint a település levegő-egészségügyi vizsgálatokat megindította és végezte. 1970. március 31-től a MÁV Anyagvizsgáló Főnökség Vízvizsgáló laborját vezette 1973. augusztus 31-ig. Feladata volt a kazántápvizek, egyes kazánvizek, valamint a dieselmotordony-hűtővizek vizsgálata és a területi vízvizsgáló laboratóriumok szakmai ellenőrzése és irányítása. Az M62 szovjet dieselmotordonyok esetében az olajemulziós hűtővíz bevezetésén dolgozott. 1973. szeptember 1-től a Nehézvegyipari Kutatóintézet Levegőtisztaság-védelmi osztályán dolgozott. Itt különböző cégek megbízásából légszennyezőanyag kibocsátás, esetenként munkahelyi levegőszennyezés és környezeti levegőszennyezettség-méréseket végezte. A megbízóknak a légszennyezés csökkentése érdekében szaktanácsokat adott. Mivel a NeViKi Levegőtisztaság-védelmi osztálya megszűnt, 1982. február 1-től hasonló munkákat végzett a Vegyi és Robbanóanyag-ipari Felügyelet Levegőtisztasági laboratóriumában. A csökkenő feladatok miatt 1992. július 20.-án véget ért a munkaviszonya. Ez után rövid ideig dolgozott a Budapesti Vegyiművek Kutatólaboratóriumában (3 hónap 1995-ben), a Szerves Vegyipari Kutatóintézetben, mint raktáros (3 hónap 1997-ben), végül 1999-ben hat hónapig Nagytétényben, a DonauChem vállalatnál vegyipari szakmunkásként dolgozott. 2002. december 1-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fonyódi Ferenc

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 199/1966

1966-tól a diploma megszerzése után Papíripari Vállalat Budafoki Papírgyárában üzem-mérnökként kezdte tevékenységét. A minőség ellenőrzés és a papírgyártás technológiai tervezése volt a feladata. 1969 után a karton, papírgyártás üzemvezetője lett. 1971-1974. években a Papíripari Vállalatnál egy nagyberuházás tervezésében, építésében és a beüzemelésben vett részt vezető technológusként. Fő feladata volt a technológiai személyzet képzése és betanítása. 1974-ben a Budafoki Papírgyárban az új kartont gyártó üzemgyártásvezetője lett. Központi témája a csomagoló kartonok felületének gépi mázolásával a színvonalas nyomtathatóság biztosítása. 1977-ben ENSZ ösztöndíjasként német, osztrák és holland kutató intézetekben és német papírgyárakban a mázolás kérdéseivel foglalkozott. A témában publikált, magyar és német szaklapokban 8 publikációja jelent meg. Szakmai konferenciákon tartott előadást a kartonmázolás és hulladékpapír feldolgozás témákban. Társszerzője a Papíripari kézikönyvnek. 1979-től a Budafoki Papírgyár főmérnöke. A kartongyártásban sikeres fejlesztést végzett a papír lapképzés és felületkezelés területén. A kartonok nyomtathatóságának javításával együttműködött a nyomda iparral. A papír felület kezelése kapcsán több képzőművésznek lehetőséget szervezett a papíriparban. 1981-ben a papírművészek részére üzemi alkotó műhelyt létesített a Budafoki Papírgyárban. 1989-ben átvette a Budafoki Papírgyár gyárigazgatói feladatát. 1990-től a Budafoki Papírgyárat megvásárolta az amerikai Tenneco Int. A cég új irányításában termelési vezető lett, szakmai munkája a csomagolástechnikára irányult. 1996-ben az európai piacvezető osztrák céghez, a Mayr Melnhof Packaging AG-hez szerződött. Egy új nyomdai dobozgyártó üzem alapítását irányította ügyvezetőként. 1997-ban megvalósult az új üzem, Neupack Hungária Kft. néven, Budaörsön. 2003-ban nyugdíjba vonult. A szakmai tevékenységet több alkalommal kitüntetésekkel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Forrás Zsuzsa (Dr. Szabó Ottóné)

1935-ben született Kaposváron.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 29/1966

A BME Vegyésmérnöki Kar Biológia Szakán végzett 1966-ban. Mérnökként az Édesipari Kutató Laboratóriumban kezdett dolgozni, amely folytatása volt az 1955 óta végzett cukor- és édesipari technikus munkájának. Kutatási szakterülete az iparban aktuális technológiai és gyártásközi feladatok megoldására irányult. Foglalkozott a lipidek romlásával, a keményítősörp, a kakaópor, a fondant alapú desszertek tárolás alatti változásaival, a porlasztvaszárítás hazai bevezetésével instantkávé és tejpor vonatkozásában, valamint a szója kesertelenítésének újbóli hazai megvalósításával. 1974-ben a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetbe (KÉKI) került, ahol először bekapcsolódott az Élelmiszeripar távlati fejlesztésének irányvonalait meghatározó munkába, majd a gyártmányfejlesztési kutatásokba. Feladatai közé tartozott az extrúziós technológia hazai bevezetése és alkalmazása növényi eredetű fehérjékkel dúsított szárasztészták valamint egyéb új típusú élelmiszeripari termékek gyártására. 1977-ben „Élelmiszerminősítő” szakmérnöki diplomát szerzett ugyancsak a BME Vegyésmérnöki Karán (oklevelének száma: 4428). 1978-tól nyugdíjazásáig a KÉKI Analitikai Kémiai Osztályán dolgozott, ahol fő tématerülete, ipari megbízásos munkák mellett, az aromakutatás volt. Sikeres eredményként emelte ki a citruslevek hamisítása, a gyümölcspálinkák gyümölcs eredetének kimutatása terén team munkában elért eredményeiket. Az egyéb munkái közül jelentősebbek az ionizáló sugárzással tartósított élelmiszerek lipid összetételében a besugárzás hatására létrejövő kémiai változások vizsgálata és a libamáj hazai konzervipari feldolgozásának korszerűsítése. 1986-ban „Élelmiszerminősítő” szakterületen szakértői engedélyt nyert. A tudományos munkában elért eredményeit szerzőként és társszerzőként cikkekben, hazai és nemzetközi fórumokon, konferenciákon tartott előadásaiban ismertette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Frank Judit

kémiai tudományok kandidátusa

1942--ben született Pécssett.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 108/1966

A BME Vegyésmérnöki kar Gyógyszer ágazatán megszerzett diploma után a CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárában kezdett dolgozni kutatóként. Egész pályafutása a Chinoinhoz ill. jogutódjához, a Sanofihoz kötődött. Itt 2 év múltán laborvezető, majd Szintetikus Kémiai osztályvezető, később az Antibiotikum Fejlesztési osztály vezetője volt. 1976-ban a CHINOIN megbízásából a MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében önálló osztályt hozott létre antibakteriális anyagok kutatására, melyet 15 évig vezetett, majd az anyavállalatnál K+F tudományos menedzser lett, később stratégiai projekt menedzserként elsősorban a DuPont (USA) céggel való együttműködést koordinálta. Fő kutatási területe antibakteriális hatású heterociklusok, elsősorban kinolin-vázis vegyületek szintézise, tautomériájának és reakcióinak vizsgálata, később antibiotikumok (fél)szintézise, szerkezetvizsgálata volt. Munkássága eredményeként 2 gyógyszer került kereskedelmi forgalomba: a GRAMURIN (oxolinsav) húgyúti fertőzések ellen és az EBRIMYCIN (primicin) antibiotikum. Vendégkutatóként 1974-75-ben 15 hónapig dolgozott Angliában, a University of East Anglia Kémiai Intézetében Alan R. Katritzky professzor közvetlen munkatársaként. Hazatérése után még 4 évig folytatták a közös projektet a piridonok/kinolonok tautomériája, reakciókészségük vizsgálata terén. 1974-ben „Biológiailag aktív kinolin vegyületek szintézise” című értekezése alapján műszaki doktor, 1981-ben „3-Kinolinkarbonsavak szintézise, tautomériája és reakciói” című disszertációjával a kémiai tudomány kandidátusa lett. 1994-ben PhD címet kapott. Az MTA Antibiotikum Kémiai Munkabizottság titkára volt 1991-től 2 cikluson keresztül. Tudományos közleményei és szabadalmi száma 200 körül van. Mintegy 50 előadást tartott kül- és belföldi konferenciákon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Freud Ágota (Pfisztner Nándorné)

1938-ban született Újverbászon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 41/1966

Az Élelmiszeripari Technikum Tejipari tagozatán érettségizett 1957-ben. Az iskola elvégzése után a Budapesti Tejipari Vállalat kelenföldi telepén kezdett dolgozni a minőség ellenőrző laboratóriumában. 1960-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Kar esti tagozatára, ahol 1966-ban szerzett okleveles vegyésmérnöki diplomát. 1960-ban munkahelyet változtatva az ELTE Szerves Kémiai Tanszékére került technikusként. A laboratórium kutatómunkájába a heterociklikusos spiroxazon származékok előállításai és szerkezeti vizsgálatába kapcsolódott be (2 irodalmi publikáció 1969-ben Acta Chim Hung.) 1965-től a Reanal Gyógyszergyári kutatási szerződés keretén belül a „hering spermából izolált dezoxiribonukleinsavak” bontásával és az alkotó elemek szétválasztásával foglalkozott, a diplomamunkáját is e témakörben készítette. 1970-ben a Taurus Gumiipari Vállalat Campingáru gyárában receptúrafejlesztő mérnökként helyezkedett el. 1972-től a gyár szövetkenő, henger és présüzem technológusa volt. 1975-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetemen vegyipari rendszertechnikai szakmérnöki képesítést szerzett (27/1975.) 1978-tól a Campingtermék Igazgatóság osztályvezetői feladatával bízták meg, ahol a termékcsalád export tevékenységének koordinálása volt a feladata, emellett foglalkozott egészségügyi termékek kifejlesztésével, úgy mint, mentőautóban alkalmazható vákuumágyakat, égési sérültek, rehabilitációs osztályok és csecsemő inkubátorokhoz használható vízágyakat, valamint lábamputált betegek részére ideiglenes protéziseket és ortéziseket fejlesztettek ki. Ez utóbbira szabadalmi oltalmat jelentettek be. 1987-től a Nyíregyházi Gumigyár camping üzemének műszaki fejlesztési osztályvezetői teendőit látta el 1991-évi nyugdíjba kerüléséig. 1991-1993 között gumiiipari szakértőként segítette az üzem munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

dr. Gáspár Marianna (Lovász Pálné)

1938-ban született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 187/1966

1957 -ben kezdett dolgozni laboránsként a Gyógyszeripari Kutató Intézetben, majd 1958-ban áthelyezéssel a CHINOIN gyógyszergyár állományába került. 1966-ban a BME Vegyésszmérnöki Karán vegyésszmérnöki oklevelet kapott. Kutatólaboratóriumában dolgozott. Foglalkozott piperazin-származékok, és Tiabendazol szintézisével, Antidiabetikus hatású szulfokarbamidok, és B1 vitamin gyártásfejlesztésével. 1973-tól proszttaglandin kutatásban vett részt, valamint piretroid származékok szintézis kutatásával foglalkozott. Pécsen, Debrecenben vegyészkonferencián, valamint PG kollokviumokon tartott előadásokat. 11 szabadalom és 2 külföldi publikáció társszerzője. 1979-ben Műszaki doktori címet kapott. 1982-ben kinevezték a CHINOIN Nagytétényi gyáregység Technológiai Osztályának vezetőjévé, és a gyáregység GMP felelőssévé. 1990-ben visszahívták az újpesti központba és megbízást kapott a Technológiai Iroda megszervezésére és működtetésére, valamint a GMP feladatok ellátására. 1994-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Glaser Péter

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 129/1966

Bár vegyésmérnökként végzett, egész aktív korában a híradástechnikai alkatrésziparban, a félvezető alapú integrált áramkörök (röviden chipek) technológiájában dolgozott a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben, illetve jogutódjánál, a Mikroelektronikai Vállalatnál. Munkája a szilícium egykristály lapkák fémezése volt vákuumpárolgattatással. 17 év alatt több, mint száz nemzetközi tudományos konferencián tartott előadást. Kidolgozta a szilíciummal ötvözött alumínium vékonyrétegek elektronsugaras párolgattási technológiáját. 1987-90 között állami kiküldetéssel az NDK-ban egy KGST szakmai szervezet igazgatóságán az IC-technológiákhoz szükséges nagytisztaságú vegyianyagok szakértője volt. Ezután meghívást kapott az NSzK-ba egy kis cégtől szintén vákuumpárolgattási munkára gázérzékelők fejlesztésében. Három és fél év múlva hazajött, és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság Nemzetközi Kapcsolatok Főosztályán volt a német nyelvterület referense 1996-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grenczer Sándor

1941-ben született Kispesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 77/1966

1961-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. 1966-ban egyetemi diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán, majd 1973-ban szakdiplomázott Vegyipari Gazdaság Mérnöki szakon. 1966-1971 között a Pamutnyomóipari Vállalatnál kolorista; 1971-1995 között a Taurus Gumiipari Vállalatnál gyárvezető, kereskedelmi igazgató; 1995-2002 között Budalakk Vállalatnál kereskedelmi igazgató munkakörben dolgozott. Két felnőtt, egyetemet végzett fia van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hamza Kinga (Dr. Bikfalvi Istvánné)

1941-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 53/1966

Az egyetem elvégzése után a Szeszipari Országos Vállalat Központi Laboratóriumában kezdett dolgozni minőségellenőrzési munkakörben. 1971-ben átszervezéssel került a Szeszipari Kutató Intézetbe, ahol kezdetben beosztott mérnökként, majd a szeszesital szakágazat vezetőjeként, végül minőségügyi vezetőként dolgozott. 1992 – 1996-ig, nyugdíjba vonulásáig a BUSZESZ Élelmiszeripari Rt. minőségügyi vezetője volt. 1973-ban mérnök-biológus szakmérnöki diplomát szerzett, 1978-ban biokémiai tudományból elnyerte a műszaki egyetemi doktori fokozatot. Minőségellenőrzési tevékenysége során a klasszikus analitikai vizsgálatok folyamatos fejlesztése mellett megszervezte a szesziparban elsőként a műszeres gáz- és folyadékkromatográfiás termékellenőrzést. Fő kutatási területe a szeszesitalok aromaanyagainak vizsgálata, az aromaanyagok és az érzékszervi tulajdonságok közötti összefüggés meghatározása volt. Vezetésével 1991-ben az élelmiszeriparban az elsők között a Szeszipari Kutató Intézet az MSZH által kialakított rendszerben akkreditált vizsgáló laboratórium lett. Részt vett az iparágat érintő hazai és nemzetközi szabványosítási munkában. Nyugdíjba vonulása után tíz éven keresztül részt vett az FVM által működtetett Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság Titkárságának szakértőjeként az iparágat érintő EU rendeletek honosításában, hazai előírások, ajánlások kidolgozásában. 1997-től a Magyar Ásványvíz Szövetség és Terméktanács titkáraként és szaktanácsadóként az iparágat érintő szakmai munka irányítását, az ezzel kapcsolatos tanácsadást végezte, részt vett a vonatkozó hazai és uniós rendeletek kidolgozásában. Jelenleg is titkára a szövetség jogutódjának. 1980-as évek közepétől folyamatosan részt vett a pálinka előállításal foglalkozó szakemberek képzésében, pálinkaversenyeken bírálóként a termékek érzékszervi minősítésében. A munkája során elért eredményeket hazai és nemzetközi konferenciákon, tudományos előadásokon, tanfolyamokon, cikkekben és szakkönyvekben ismertette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Höffner Mária

1941-ben született Munkácson.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 46/1966

Pályafutását 1966. augusztus 1-én a Könnyűipari Tervező Irodában kezdte segédtervezőként, majd tervezőként 1975. február 1-től a Pamutnyomóipari Vállalat Pamutkikészítő gyárában laborvezető, főtechnológus-helyettesi munkakörben dolgozott. A gyár megszűnése után a fenti vállalat Goldberger Textilgyárába helyezték át üzemmérnöki beosztásba. 1983. január 20-tól a fenti vállalat Gyártmány és Mintafejlesztési Központjában gyártmányfejlesztő technológusként tevékenykedett. 1984. február 1-től 1989. április 16-ig a MERT Minőségellenőrző Rt Könnyűipari Főosztályának vezetését látta el. 1989. szeptember 30-tól 1995-ös nyugdíjazásáig a KBC Kelmenyomó Rt gyárában gyártásirányító diszponensként működött.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jalsovszky György

kémiai tudományok kandidátusa

1941-ben született Budapesten. Vegyész mérnöki oklevelének száma: 116/1966

1966-ban a Magyar Tudományos Akadémia Központi Kémiai Kutatóintézetének munkatársa lett, kezdetben akadémiai gyakornoki, majd tudományos segédmunkatársi, -munkatársi és 1977-től tudományos főmunkatársi beosztásban az Intézet optikai spektroszkópai csoportjában. Egy ideig ennek a csoportnak a vezetője is volt. Első kutatási területe a molekularezgések analízise és az eredmények alkalmazása rezgési spektroszkópai módszerekkel végzett szerkezetfelderítésben. 1969-70-ben egy éves tanulmányúton járt az angliai Salfordban, ahol W.J. Orville-Thomas irányítása alatt folytatta kutatásait e témában. 1977-ben „a kémiai tudomány kandidátusa” minősítést és ezzel doktori címet szerzett „Infravörös elnyelési intenzitások analízise és kvantumkémiai számítása” c. értekezésének megvédésével. Fő kutatási területe a rezgési spektroszkópia elmélete és alkalmazása, különös tekintettel a Fourier-transzformációs infravörös és Raman spektroszkópai módszerek felhasználására vegyületek azonosításában és szerkezetfelderítésében. Később tevékenysége bővült az elválasztástechnikákkal kombinált infravörös spektroszkópai módszerek (GC/FT-IR, LC/FT-IR) alkalmazásával, lehetővé téve elegyek komponenseinek szerkezetfelderítését. Kutatási területéhez tartozott a spektrumok adatbázisokban való tárolása és visszakeresése azonosítási feladatok megoldására. 1998-ban vonult nyugdíjba, azóta kutatási tevékenységet nem végez. Munkája során 52 tudományos közleménye jelent meg, ezek közül 43 referált angol nyelvű folyóiratban. Emellett 23 nemzetközi konferencián vett részt előadással vagy poszterrel. A Tudományos Minősítő Bizottság több esetben kérte fel értekezések opponálására ill. kandidátusi és doktori védéseken bizottsági tagnak vagy titkárnak. 1995-ben és 1996-ban két nagy nemzetközi konferencia szervezőbizottságának volt tagja ill. társelnöke, a konferencia-kiadvány szerkesztője. Angolból felsőfokú nyelvvizsgálója és szakfordítói képzése van; egy tankönyv, két többkötetes monográfia és egy tudományt népszerűsítő könyv fordítója valamint nagy mennyiségű tudományos közlemény fordítója ill. nyelvi lektora volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Juhász Attila

1942-ben született Debrecenben.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 124/1966

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után 1966 és 2004 között végig a Gyógyszerkutató Intézet V.Szintetikus Osztályán dolgozott, mint szintetikus vegyész Dr. Bajusz Sándor irányítása alatt. Kutatási területe peptidhormonok szintézise volt (ACTH, növekedési hormon, véralvadásgátlók). Ezekből a kutatásokból több magyar szabadalom született. 1970-ben szerezte a BME Vegyésmérnöki karán kitüntetéses gyógyszervegyész szakmérnöki oklevelét. 1981 júniusában szerzett doktorátust a Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerves kémiából. 1988. szeptemberétől meghívott kutatóként 2 évet töltött az USA-ban a Nobel-díjas Andrew Schally laboratóriumában a New Orleans-i Tulane Egyetemen. Célzott hatású rákellenes peptidek előállításával foglalkozott, a témából több amerikai és nemzetközi cikk illetve szabadalom keletkezett. 2004. szeptemberében tudományos főmunkatársként ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhos István

1942-ben született Esztergomban.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 118/1966

Az Egyetem elvégzése után a tanulmányi ösztöndíjat nyújtó Magyar Viscosagyárban kezdett dolgozni, kezdetben fejlesztőmérnökként, majd laborvezetőként. Óraadóként vegyipari szakközépiskolában 4 évig laborgyakorlatot vezetett. 1968-1970 között a Budapesti Műszaki Egyetemen műszálgyártó szakmérnöki diplomát szerzett. Munkahelyén a Minőség Ellenőrző Osztályt vezette, majd viszkóz üzemi technológusként dolgozott. 1972-ben az új beruházásként létesített folyamatos oldószeres technológiával működő poliakrilnitril (PAN) szál üzemtechnológusaként dolgozott. 1975-ben a volt KGST tagországok vegyszál gyártásának, alapanyag ellátásának, fejlesztésének összehangolására létrehozták az Interhimvolokno NGE nevű irodát, bukaresti székhellyel. 1975-1979 között ennél a cégnél dolgozott Bukarestben, a gyártáskapacitások osztályon. 1985-től a PAN üzem polimerizáció részlegének vezetője volt. A PAN szálgyártás bővítése során új, szuszpenziós polimerizációval működő üzem beruházása kezdődött, aminek munkálataiban polimer üzemvezetőként kezdettől részt vett. 1989-ben 3 hónapig az Egyesült Államokban, a DuPont wainesborói üzemében betanuláson vett részt, majd 1990-ben beindították a nyergesújfalui üzemet. A termelés gazdaságosságának növelése érdekében megváltoztatták az egyik komonomert, átalakították a pH szabályozást és 2 lépcsősre változtatták az oldószer regenerálást. 1992-93-ban a DuPont felkérésére vezette az Indian Acrylic Limited polimer részlegének üzembe helyezését. A Magyar Viscosa Rt-t 1995-ben privatizálta az amerikai Zoltek Co. a szénszál gyártásának alapanyag (prekurzor) ellátására és termelésének bővítésére. Feladata lett a textilszál célú PAN szálgyártásának átállítása prekurzor gyártásra, a polimer összetétel és a szálképzés gyökeres átalakításával, és az így készülő szál feldolgozása az újonnan üzembe helyezett szénszál gyártógépsorokon. A Zoltek jelenleg is ezzel a technológiával gyártja a prekurzort és szénszálat. 2002 év végén nyugdíjba vonult. 2007-2010-ig tanácsadóként részt vett az indiai Pasupati Acrylic Ltd. prekurzor és szénszál fejlesztésében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jutasi Erna (Koltainé)

1939-ben született Nagykanizsán.

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 12/1966

1957-ben érettségizett Nagykanizsán a Vegyipari Technikumban. 1957. júliustól 1959. októberig az Egyesült Vegyiműveknél technikusként dolgozott Rákoskeresztúron. 1960-ban felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki karának esti tagozatára. 1960-tól a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott. 1962-1965-ig témavezetőként higanyoxid-cink rendszerű galvánelemek fejlesztésével foglalkozott, majd a Mechanikai Műveknél vezette az üzemi gyártás bevezetését. 1965-től elektronmikroszkópos anyagszerkezet vizsgálattal foglalkozott, melynek alapjait az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetben sajátította el (1965-1966). 1966-ban fejezte be a Műszaki Egyetemet, ekkor minősítették át tudományos munkatárssá. 1966. szeptembertől – 1967. szeptemberig az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetben dolgozott vendégkutatóként, molekulaszita katalizátorok elektronmikroszkópos vizsgálatával foglalkozott. 1967 szeptemberében kapta meg a Távközlési Kutató Intézet az elektronmikroszkópot, ekkor megbízták a laboratórium létrehozásával és vezetésével. 1990-ig foglalkozott félvezetőanyagok, fémek, fémporok, integráltáramkörü alapok, vékony fémrétegek és műanyagok elektronmikroszkópos finomszerkezet vizsgálatával. E témában Konferenciákon előadásokat tartott, cikkei jelentek meg. 1987-ben minősítették át tudományos főmunkatárssá. 1994-ig vezetőségi tagja volt a MKE Korróziós Szakosztálynak. 1970-ben megbízták a „Műanyagok a korrózióvédelemben” konferencia szervezésével, 1988-ig a Konferencia titkára volt (2 évenként került megrendezésre Sopronban). 1993-tól a Magyar Korróziós Szövetség (HUNKOR) Ügyvezetőségének tagjaként dolgozott. Jelenleg is vezetőségi tag. 1994 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kádár Ildikó (Dr. Zilahy Tiborné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 81/1966

Másodévesként társadalmi tanulmányi szerződést kötött a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalattal. Ennek értelmében a nyári szakmai gyakorlatokat a vállalat Kutató laboratóriumában töltötte. Végzés után 1966. szeptemberétől a cég Iparági laboratóriumában dolgozott 10 évig. Munkája gázkromatográfiás illóolajvizsgálatok, valamint a gyár termékeinek minőségvizsgálata volt. Az utolsó két évben technológiai csoportvezetőként a termékek technológiai és minőségi előírásaival foglalkozott. 1970-ben részt vett a Carlo Erba cég tanfolyamán Milánóban. 1976-tól az Orvostovábbképző Egyetem (később HIETE) Szülészeti-Nőgyógyászatának kémiai laboratóriumát vezette nyugdíjazásáig. A laboratóriumban a gyermeket várók, valamint az endokrin betegségekben szenvedők hormonszintjeinek vizsgálatával segítették az orvosok munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Káldi József Miklós

1941-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 151/1966

Az érettségi után két évig a Kőbányai Gyógyszerárugyárban dolgozott, először segédmunkásként, majd a szakmunkásvizsga letétele után szakmunkásként. Társadalmi ösztöndíjasként a diploma megszerzése után munkahelye ismét a Kőbányai Gyógyszerárugyár, a későbbi Richter Gedeon Rt volt, az egyik Biokémia üzemben, ahol fermentációs termékek műszaki fejlesztésével foglalkozott. Később a cég Technológiai Kísérleti üzemeiben új termékek technológiáinak kifejlesztésénél foglalkoztatták 1972-ig. Ezután három évig a Chemokompl ex külker. vállalat mérnök üzletkötője volt, vegyipari gépek exportjával foglalkozott. 1975-ben vezetéknévét Kakas-ról Káldi-ra változtatta. 1975 -től a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat szappangyártással és aeroszolokkal foglalkozó technológusa, majd 1978-tól ismét a Richter Rt. dorogi Gyáregységében először technológusként, később termelő üzemi részlegvezetőként, majd üzemvezetőként dolgozott 1993-ig. Időközben német, angol nyelvvizsgát tett, műveleti szakmérnök diplomát, szabadalmi ügyvivői képesítést szerzett. Sok újítás, szabadalom társszerzőjeként kiváló feltaláló kitüntetés tulajdonosa. 1993 - 1995 között az ÁVÜ megbízottjaként a MAHIR Rt. vezérigazgatója volt annak privatizálásáig. Két cikluson keresztül önkormányzati képviselő volt a II. kerületben. 1995 -től a gödöllői Humán Rt. technológusa volt, majd 1998-tól az Egis Rt. műszaki fejlesztési osztályán dolgozott nyugdíjazásáig. Ezután néhány évig GMP oktatói feladatot vállalt az EGIS Rt.-ben 2010-ig. Családos, két gyermeke és hat unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmár Zoltán

1941-ben született Temesvárott.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 79/1966

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után első munkahelye a Kender Juta volt, ahol a hánccsrost alapú (kender és juta) csomagolóanyaggyártás technológiájával foglalkozott üzemmérnökként. A vállalatnál 1967-ben áttértek a polipropilén hasított fóliabázisú szálal anyagok és az ezekből készült csomagolóanyagok gyártására. Polipropilén gyárrészleg vezetőként dolgozott tovább és létrehozott egy kutatócsoportot, amely a PP bázisú csomagolóanyagok gyártási technológiájának fejlesztésével foglalkozott, az OMFb által irányított kutatási program alapján. 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen vegyipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Oklevél száma 12/1977, Budapest 1977 május 18. 1985 februárjától az osztrák Starlinger konzern felkérésére műszaki gazdasági tanácsadóként Ausztriában, a Starlinger konzernnél dolgozott. Feladata volt a cég által szállított kulcsra-kész gyárak garanciális üzemének levezetése Indiában, Afrikában és Dél-Amerikában, beleértve az ezt követő üzleti lehetőségek feltárását is. Ezt követően a Starlinger cég megbízásából egy gépgyártó Kft-t és egy ipari csarnokokat tervező és szerelő vegyes vállalatot alapított Sopronban és Budapesten. 2002-ben mind Ausztriában mind Magyarországon nyugdíjba ment.

1985-ben a Kender Juta Politextil Vállalat termelési főmérnökeként megosztott Állami Díjat kapott a hazai polipropilén textilipari feldolgozásában végzett kutató, fejlesztő, beruházó és exportbővítő tevékenységéért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmár Ferenc

1943-ban született Geccsén.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 143/1966

1966 augusztusban a diploma megszerzését követően a Nitrokémia Ipartelepek vállalatához került Balatonfűzfő-Gyártelepre. A cég rendkívül sok profilú volt, mivel műanyag szakon végzett ennek révén a műanyag feldolgozó üzembe került, ahol többféle eljárással üvegszállal erősített telítetlen poliészter gyantából készült termékeket állítottak elő. Üzemmérnökként részt vett a termelés irányításában és a fejlesztésben is. 1970-ben a cég bővítette műanyag feldolgozó profilját, megépítette az ország legnagyobb polisztirolhab /EPS/ üzemét, majd ehhez kapcsolódóan 1973-ban külső hőszigetelő vakolatrendszer gyártó üzemét. Az elkövetkező 10 év alatt az ország különböző területein további 3 EPS üzemet építettek fel. 1971-ben a vállalatnál szervezeti változások történtek, létrejöttek a gyáregységi szervezetek, melyekhez hasonló profilú üzemek tartoztak. A gyáregységükhöz tartoztak a fentiekben leírt üzemek. A gyáregységben termelési vezető, majd műszaki osztályvezető volt, 1989-ben kinevezték gyáregység igazgatónak. A rendszerváltást követően a Nitrokémia helyzete is megrendült, javaslatára a gyáregységet 1994 szept-től Kft.-vé alakították át NIKECELL Kft. néven. 1995. január 1-től 51%-ban, később 100%-ban neves német cégek tulajdonába került. Rendkívül sok fejlesztést és beruházást végeztek, a cég árbevétele 2005-ben elérte az 5 milliárd Ft-ot. Kezdetől nyugdíjba vonulásáig a cég ügyvezető igazgatója volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kánya Sándor

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 70/1966

1966.09.01.-1967.03.11. EGYT Budapest, mérnökgyakornok. 1967.06.12.-1972.08.31. Serotherapeutisches Institut Wien, vegyésmérnök, Proteinkémia (Diftéria és Tatanusz oltóanyag, vérszérum frakcionálás, mikrobiológiai táptalajok gyártása). 1967.11.03. a bécsi Technische Hochschule honosította a diplomát R.Zl. 2612/67 aktaszám alatt. 1972.09.01.–1978.06.30. Sandoz Forschungsinstitut Wien, laborvezető kutató kémikus, oltóanyag kutatás; Félüzemi baktérium fermentáció, a folyamatos fermentáció kidolgozása, proteintisztítás, preparatív ultracentrifugálás. Szakmai továbbképző tanfolyamok: Preparatív ultracentrifugálás Beckmann München; Ipari fermentáció, Institut für Gärungstechnologie, Prof. Dellweg, Freie Universität Berlin. 1978.07.01.–1987.09.30. Sandoz Gesellschaft GmbH. Wien, Produktmanager-Szakértő az oltóanyagok valamint a szív- és keringési rendszer gyógyszerek terén, dokumentációk kidolgozása, törzskönyvezési, továbbképzési és marketing célokra, farmakovigilancia, promóció- és marketing tervezés. 1980.10.01.–1981.03.31. SANDOZ AG. Basel, Schweiz kihelyezett, trösztközponi Produktmanager, mint szakmai továbbképzés. 1987.10.01.–1994.07.30. Mayrhofer Pharmazeutika Gesellschaft, Linz, marketing igazgató. Gyógyszerismertetés és forgalmazás. Több új kiszerelt gyógyszerkészítmény sikeres bevezetése az osztrák piacon. Szakmai továbbképzés: az osztrák állami képesítővizsga elvégzése, mint koncesszionált gyógyszernagykereskedő. 1993.06.01.–2007.06.30. Enzypharm GmbH. Wien, műszaki igazgató. A cég, mint volt MEDIMPEX, később GEDEON RICHTER leányvállalat, több magyar gyógyszergyártóval és gyógyszernagykereskedővel állt üzleti kapcsolatban. 2007.07.01. - bis dato Strallhofer Pharma GesmbH., Siegendorf, Burgenland., gyártásvezető, szilárd és folyékony gyógyszerformák gyártása. Üzleti kapcsolatban állnak PANNONPHARMA Pécsváraddal mint bérnyártókkal. 2009.09.01.- bis dato Dr.A. & L. Schmidgall GmbH und Co KG., Wien, műszaki igazgató, gyártásvezető. Feladata: auditok elvégzése, GMP, GDP, bérnyártók és raktárok ellenőrzése, folyamatok és módszerek transzferje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes Ferenc

1943-ban született Hámoron.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 207/1966

Diploma megszerzése után az Észak-magyarországi Vegyiművekben fejlesztő mérnökként kezdte pályafutását. Részt vett az Intermedier Gyárrészlegben megvalósuló új vegyületek technológiájának kidolgozásában, majd azok üzembe helyezésében. 1978-1989 között üzemvezetőként irányította a Propaklór gyomirtószer hatóanyag, valamint a Safidon inszekticid hatóanyag gyártását. 1979-1982 között gyárrészleg vezető beosztásban a poliuretán tömbhab gyártással és feldolgozással foglalkozott elsősorban. 1982-1991 között a Borsodi Vegyi Kombinátban létesítmény főmérnökként részt vett a Műveleti laboratórium létrehozásában, majd a Triptamin gyógyszer intermedier technológiájának műveleti fejlesztésében és a foszgén intermedier vegyületek technológiájának megvalósításában. 1991-ben megalapították a poliuretán termékeket gyártó Elastico Kft.-t, a cég vezetésével mintegy 40 féle új prototípus termék tervezését, fejlesztését, piacra vitelét valósította meg. Ennek során kiemelkedő minőségű, közepes testsűrűségű poliuretán integrálhabokat állítottak elő, mely során új kerekesszék kerék termékcsaládok jelentek meg a gyártási palettán. Az öntött poliuretán elasztomer rendszerek fejlesztésével sikereket értek el az olaj- és gázipari alkatrészek (csőtisztító egységek kopóelemei) piacán. Poliuretán szendvicsszerkezetű termékfejlesztésük eredménye az esztétikus és magas használati értékű lábfej protézisek. A termékfejlesztések mellett saját tervezéssel, fejlesztéssel nagy termelékenységű egyedi Poliuretán formahab gyártósort valósítottak meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes Margit

1943-ban született Jánoshidán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1966

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem társadalmi ösztöndíjasaként végezte. A diploma megszerzése után egy évig az egyetemen maradt, a BME KISZ Bizottsága szervezőtitkáráként, valamint a kari kollégium nevelőtanáraként tevékenykedett. 1967-ben Miskolcra költözött, rövid ideig az Észak-Magyarországi Vegyiműveknél, Sajóbáonyban üzemmérnökként, majd 1970-ig Miskolcon, a KGM Tüzeléstechnikai Kutató Intézetben tudományos munkatársként dolgozott. 1970-ben visszajött a BME-re, a Vegyésmérnöki Kar Műanyag és Gumiipari Tanszékén 1975-ig tudományos segédmunkatársi, 1977-ig tanársegédi, majd az 1995-béli nyugállományba vonulásáig adjunktusi beosztásban végezte oktató-nevelő munkáját. Kutatási területe 1977-ig a gamma sugárzással iniciált szilárd fázisú polimerizáció volt. Ebből a témakörből készítette el műszaki doktori disszertációját, melyet 1976-ban védett meg. 1977-től kutató munkáját a vízben oldódó polimerek szintézise, a polimerek molekulatömege és molekulatömeg-eloszlásának ultracentrifugás vizsgálata, valamint a polimerek analitikája témakörben végezte. Számos ipari megbízásos munkában vett részt. Oktató munkáját gyakorlatok vezetése, szakdolgozatok és diplomamunkák irányítása képezte. Tíz évig a tanszék tanulmányi felelőse, majd a szakmérnöki tanfolyamok titkára volt. Kutató és oktató munkája mellett mindvégig aktív közéleti tevékenységet folytatott az egyetemen. 1995-2005 között a Kar Dékáni Hivatalában – már mint nyugdíjas – a Vegyésmérnöki Kar személyzeti vezetőjének tisztét látta el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Király Mária (Dr. Vikmon Andrásné)

*1943-ban született Zalaegerszegen.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 114/1966*

Tanulmányainak befejezése után az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár (ma EGIS Gyógyszergyár Zrt.) lett az első munkahelye. A Kutatás Fejlesztés Osztályon dolgozott. Feladatköre új fejlesztésű hatóanyagok minőség ellenőrzésének kidolgozása volt. 1978-ban a Chinoin Gyógyszer-és Vegyészeti Termékek Gyárába került (ma Sanofi-Aventis Zrt.). Itt a ciklodextrin kutatással foglalkozó Biokémiai Kutató Labor munkatársa lett. Kutatási területe: a ciklodextrinek széleskörű gyógyszeripari alkalmazása a rosszul oldódó és biológiai-lag rosszul hasznosuló hatóanyagok megjavítása, bomlékony anyagok stabilizálása. 1991-ben a laboratórium Cyclolab Kft-vé alakult, amelynek alapító tagja volt. A cég sok külföldi és hazai gyógyszergyár megbízásait teljesítette. Szakmai eredményeit több mint 50 publikációban tette közzé, amelyek idézettsége százas nagyságrendű, valamint 10 nemzetközi szabadalom szerzője illetve társszerzője. 1999-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként sem hagyta abba szakmai tevékenységét, ma is aktív tagja on-line közösségi ötletbörzéknek (Innocentive, Nine Sigma, YourEncore). Több sikeres feladat, megoldás fűződik a nevéhez. 2012-ben Top Solver lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kisbényi Mária (Mrs M H Birch)

1940-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 148/1966

1966-1976 között a Műanyagipari Kutató Intézetben Társadalmi ösztöndíjas, tudományos munkatárs, valamint az Általános Vizsgáló Csoport vezetője. Műszaki doktorátus megszerzése 1971-ben a BME Műanyag és Gumi Szakán, a „PVC-lágyítók Hatásosságának Vizsgálata a Termodielektromos Analízis Módszerével” témában. Alkalmazott kutatási munka a műanyagok öregedése, adalék anyagok összeférhetősége és hatásossága területén. Publikációk szakmai folyóiratokban és konferenciákon. Részvétel műanyag vizsgálatok fejlesztésében és szabványosításában. Tanulmányutak ipari és akadémiai kutató intézeteknél valamint egyetemi kutató csoportoknál Moszkvában, Leningrádban, Helsinkiben és Londonban. Szoros szerződéses kapcsolat műanyag-gyártó, -feldolgozó és -felhasználó üzemekkel. 1978-1991 között Manchester Metropolitan University, Manchester Science Park: Pipeline Development Ltd. A londoni Imperial College-ban megismert kollegával történt házasságkötés után letelepedés Manchesterben. Egyetemi kutatói főmunkatársként alkalmazott kutatás, termék minősítő vizsgálati módszerek fejlesztése, adaptálása és szabványosítása ipari-, nemzeti- és nemzetközi szinten. Részvétel a nagy nyomású gáz és víz HDPE csövek öregedésének, élettartamának, fizikai és mechanikai tulajdonságainak minősítő vizsgálatában, anyag kiválasztási feltételek javaslatában. Környezet okozta repedezés, csövek meghibásodásának elemzése. Csatorna anyagok (PVC-U,GRP) és csatorna renováló anyagok (epoxi gyanta, impregnált poliészter textilíá bélelés in-situ) fejlesztő vizsgálatai a permeáció, törés mechanika és élettartam vonatkozásában. Publikációk szakmai folyóiratokban és konferenciákon. Szerződéses kapcsolat neves műanyag csőgyártó és felhasználó vállalatokkal. 1991-2000 között Önálló Tanácsadó, fordító és tolmács vállalkozás, Manchesterben. A Magyarország és Nagy-Britannia között fellépő és erősödő együttműködésben aktív részvétel. Nyugdíjba vonulás 2000-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Tibor

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 208/1966

A diploma megszerzése után 1966-tól a Fejér és Komárom megyei Tejipari Vállalatnál másfél évig gyártmányfejlesztőként részt vett az ízesített tejtermékek (joghurtok, túrókészítmények és vajkrémek) kifejlesztésében és kísérleti gyártásában. 1968-tól 1989-ig a Hungaronektárnál a Minőségellenőrzési és Élelmiszerhigiéniai Osztály vezetőjeként a méhészeti termékek – termelői méz, lépesméz, méhviasz, méhszurok (propolisz), virágpor és méhpempő – átvételét, és a minőségellenőrző vizsgálatait irányította. A jelentős import- és export-tevékenységet lebonyolító vállalat termékeinek megfelelő minőségbiztosítása mellett a laboratórium fő feladata a speciális belföldi mézfajták (pl. akác-repce-hárs- stb. mézek) objektív eredetvizsgálata és a hamisítások kiszűrése volt. Országosan elfogadottá tette a mézek fajtajellegének meghatározásnál az érzékszervi vizsgálat mellett a kvantitatív pollenanalízist, melyet munkatársaival és termelőkkel is megismertetett. Tagja volt a méhészeti termékek szabványosítását végző szakbizottságnak, bírósági szakértőként többször kérték fel méhészeti szakmai, vagy minőséget érintő viták eldöntéséhez. Számos előadást tartott belföldi méhészeknek méz és egyéb méhészeti termékek minőségét érintő területeken, valamint felszólalt több nemzetközi méhészkonferencián a magyarországi méhészeti termékek minőségvédelme érdekében. Több szócikket publikált a Méhészet c. szaklapban. Társszerzőként részt vett a „Méhészet kézikönyve” szerkesztésében. Társszerzője volt a „Magas virágportartalmú tablettá előállítás” szabadalomnak. 1989 után vállalkozóként először egy magánlaboratóriumban, majd a MERTCONTROLL-nál osztályvezetőként irányította a minőségellenőrző tevékenységet, továbbra is a méz és méhészeti termékek területén, kibővítvé a gabonaféleségek, lisztek és olajos magvak vizsgálatával. 1995-től nyugdíjazásáig a Richter Gedeon Gyógyszervegyészeti Gyár Minőségbiztosítási Osztályán minőségbiztosítóként a beérkező alap és segédanyagok mintavételezését, ill. vizsgálatát irányította. Nyugdíjasként még néhány évig ezen a szakterületen megbízásos munkákat vállalt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kochlács Mária

1939-ben született Gödöllőn.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 15/1966

Vegyésztechnikusként kezdett dolgozni 1958-ban. Első munkahelye az Oxigén és Dissous gázgyárban volt. Ezt követően az Építéstudományi Intézet Vegyészeti Osztályán helyezkedett el. Közben felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karának Esti Tagozatára, ahol 1966-ban végzett. Az ÉTI-ben az építéskémia területén dolgozott tudományos segédmunkatársként, később munkatársként. Ebben az időszakban az építőiparban egyre jobban elterjedt a műanyagok alkalmazása. Ezek alkalmazástechnikai kérdéseivel, laboratóriumi és ipari kísérleteivel és a kapcsolódó szakértésekkel foglalkozott. Környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett 1978-ban. Az Építésügyi Minőségellenőrző Intézet Szabályozási Osztályán dolgozott 1980-tól. Itt feladatai a műanyagokra, egyéb építőanyagokra és a korrozióvédelemre vonatkozó előírások, szabványok kidolgozásának koordinálása volt. 2004-től tíz éven keresztül az ÉMI Minőségügyi Igazgatóságán dolgozott önálló szakértőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Korányi Márta (Ventilla Istvánné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 170/1966

1988-ig technikai és pénzügyi szakértőként dolgozott különböző beruházó cégeknél, mint a Bank of Tokyo, RNI, J.D.Wolfensohn Inc., Rothschild Inc., and the Soros Fund Management. 1988-2016 MM&M Társaság ügyvezető igazgatója. A cég magántulajdonban lévő befektetés, melynek specialitása a magántőke finanszírozás, nemzetközi gyógyszeripari vállalatok és biotechnológiai cégek fúziója (M&A), valamint tanácsadói szolgáltatások nemzetközi részvénytársaságok számára a gyógyszeripar és biotechnológia területein. A cég eredményei: -a második legnagyobb U.K. Biotechnológiai cég finanszírozása megalapításától; -Számos stratégiai partnerség Európa legjelentősebb gyógyszeripari vállalatai és U.S. biotechnológiai cégek között; -Európai és U.S. fedezeti alapok Stratégiai tanácsadója gyógyszeripari beruházásokban. Kutató munkái a következők: Mitsubishi Kasei Institute of Life Sciences/ Visiting Scientist/Tokyo (1975-1976); U.C.L.A. Medical School - Assistant Research Professor*Dept. of Pediatrics &The Neuropsychiatric Institute/Los Angeles (1973-1975); Columbia University & Albert Einstein Medical School –Dept. of Neurology Researcher/Assistant to the Professor/New York (1969-1972). Tanulmányai időrendben: Chemical Engineering * Institute of Technology Budapest/Hungary (1966 B.S.); Economic & Industrial Planning * Highest Distinction * Brussels Free University/Belgium (1967 M.S.); Chemistry * Columbia University/New York U.S.A.(1968 M.A.); Biophysics * Dean's List * Columbia University/New York U.S.A.(1972 PhD); Finance & Operations Research * Dean's List * Columbia University/New York U.S.A. (1981 M.B.A); Diploma * General Studies * Full Time Program * International Center of Photography/ U.S.A. (1998). Idegen nyelvismeret: angol, francia, német, olasz, orosz és japán.

Munkája elismeréseként megkapta az Art Club Tribeca, Kiállítási Oklevél, International Center of Photography(ICP); az Executive Fellowship Columbia University Graduate School of Business ösztöndíj; White House Fellowship * National Finalist; Time Life Photo Contest * National Finalist; Sigma XI, Kappa Chapter * Elected Member; National Institute of Health ösztöndíj; Columbia University ösztöndíj; Fellow of the Belgian Government ösztöndíj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Károly

*1942-ben született Rákospalotán.
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 176-1966*

Végzése után öt évig a Papíripari Tröszt Csepeli Gyára, Cellulóz Üzemében dolgozott, ahová szerződése kötötte (beosztott, majd üzemvezető mérnökként). Ezután pályázott meg a BME Építőmérnöki Karán kutató kihelyezett MTA csoportban egy kutatói helyet, ahol a korábbi munkájával összefüggő témán dolgozhatott (a cellulózzgyártásból származó szulfitszennylég betonplasztifikátorként alkalmazható). A kutatómunka mellett bekapcsolódott az építőmérnök hallgatók anyagtani oktatásába, amit különböző szinteken a mai napig is végez (laborgyakorlatok, előadások, posztgraduális képzések, stb.). Vegyéssz mérnöki végzettsége által minden olyan területtel kellett foglalkoznia, ami valamilyen „kémiai” igényelt, így korróziós (pl. beton-, acélkorrózió, műanyag, színesfémek összeférhetőségei stb.). 1974-ben egyetemi státuszba került és további tanszéki feladatokat kapott. Ekkor indultak azok az építőipari polimerkémiai alkalmazások, amiknek a tanszéki kutatásait folytatni kellett, és ezzel őt bízták meg. Rengeteg műgyantás ipari kísérletet végeztek. Nyugati példák alapján kidolgozták a hazai vasbeton javítások rendszerét. Ezek végzéséhez iparági szabványokat is készítettek. A gyakorlat ezeket elsősorban a közlekedésépítésben igényelte, így rengeteg vasbeton hidat vizsgáltak, javítottak (autópályák). 1980-ban műszaki doktori fokozatot szerzett polimerkötésű perlitbetonok tárgyából készített munkájával. 1980-85 között a tanszéki laborvezetője, 1985-93 tanszékvezető helyettes volt. 1996-2012 között az ÉMI (Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Nonprofit Kft) osztály-, majd divízióvezetője lett. Ennek keretében részt vett a Paksi Atomerőmű öregedéskezelési eljárásának kidolgozásában, jelenleg is nyugdíjasként végzi a vasbetonok, szigetelések részfeladatait. Hozzákezdtek a „Paks 2” beruházás anyagtani vizsgálataihoz, vizsgálják a hazai alapanyagok alkalmasságát radioaktív környezetben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ladányi Péter

1941-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 132/1966

A Than Károly Vegyipari Technikum majd a vegyésszmérnöki tanulmányok befejezése után a Taurus Gumigyárban kezdett dolgozni 1966-ban. Két év múlva német feleségével Lipcsébe költöztek, és ott egy Faipari Kutató Intézetben vállalt állást. Feladata volt többek közt, faforgácslemezek és farostlemezek gyártási és laminálási technológiáinak kidolgozása, valamint a vegyi labor vezetése. 1976-ban a lipcsei MALÉV állomás vezetője lett, nyolc év múlva hazatért és a Ferihegyi Repülőtéren a Technológia Osztályon folytatta a munkát. Laborvezetőként az üzemanyagok minőségellenőrzését végezte és elsőként vezette be az ISO 9000 minőség biztosítási rendszert. 2003-ban nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lax Mária (Maria Glasgow)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 99/1966

A BME Vegyésmérnöki Karán diplomázott 1966-ban. A diploma megszerzését követően Budapesten a Kőbányai Textilműveknél dolgozott a fehérítő és kikészítő üzembrészben vegyésmérnöki munkakörben 1970-ig. Férjhez menetele után 1970-ben az Amerikai Egyesült Államokba települt. 1982-ig rövid megszakítással a Martin Processing, Inc. textilgyárban volt vegyésmérnök, ahol elsősorban nylon és poliészter szőnyegfonalak festésével kapcsolatos munkát végzett. Ebben az időszakban rövid ideig a Reynolds Metals Company-nál is dolgozott, ahol alumínium termékeken végzett minőségellenőrzést, és részidőben a John Tyler Community College-ban volt kémia tanár. 1982 és 1985 között egy kisebb gyógyszergyár, Kanasco, Ltd. laboratóriumában végzett analitikai vegyész munkát. Vizsgálta a nyersanyagokat, az anyagokat a gyártások különböző szakaszaiban, és a kész gyógyszereket. 1985 és 2014 között a "United States Pharmacopoeial Convention (USP)"-nél volt "Chemist III" a Gyógyszerkutató és Analitikai Laboratóriumban, majd "Reference Standards Scientist V"-ként dolgozott a USP "Reference Standards Evaluation" részlegénél. Az USA törvénye kötelezi az USA gyógyszeriparát a USP által előírt analitikai módszerek és "USP Reference Standard"-ek (vagy azzal egyenértékű módszerek és "Standard"-ek) használatára. A gyógyszereknek és alapanyagoknak meg kell felelniük a USP által előírt analitikai eredményeknek és minőségi követelményeknek. A USP több mint 3000 "USP Reference Standard"-et forgalmazott, és a "Reference Standards Scientist V" pozícióban lévők voltak felelősek a "Reference Standard"-ekre vonatkozó összes analitikai és minőségi követelmény teljesítéséért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lugosi Ilona (Kovács Leventéné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1966

Középiskolai tanulmányait a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban végezte. 1960-tól a PNYV. Goldberger Textilnyomógyárban dolgozott, három műszakos koloristaként. A gyár társadalmi ösztöndíjasaként a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémia és Technológia tanszékén tanult tovább, ahol 1966-ban okleveles vegyésmérnökként végzett. 1967-ben a vállalati szervezésű kolorista tanfolyam sikeres elvégzésével tovább képezte magát. 1969-ben az országos Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsa (FMKT) versenyen I. helyezést ért el, az 1971-es FMKT kötött kelme kikészítő vetélkedőn országos III. lett. A Goldbergerben a Technológiai osztályon dolgozott tovább, majd 1971-77 között a filmnyomó főkoloristája volt. 1977-től a PNYV. Vállalati Gyártmány és Kollektíófejlesztési Központja (VGYK) központi laboratóriumának vezetőjeként tevékenykedett. 1989-től a Budapesti Secotex Textilfestő Rt. főtechnológusaként dolgozott. Kutatási tevékenységet több területen végzett. Többek között a reaktív nyomáshoz használt sűrítők reológiai vizsgálatával, a karbamid mennyiségének a reaktív színezékek rögzítésére gyakorolt hatásával és a műgyantás kikészítésű kelmék pillingesedés-mentesítésével egyaránt eredményesen foglalkozott. 20 évig tanított az Iparművészeti Főiskolán, majd Egyetemen [később Moholy-Nagy Művészeti Egyetem (MOME)], elsősorban színezés-, textilnyomás- és kikészítés technológia, ill. textilkémia tárgyakat oktatott és gyakorlatokat vezetett. Szakmai jegyzetek készítésében is közreműködött. Jelenleg a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskolán tevékenykedik mérnök-tanárként. 1966-tól tagja a TMTE-nek, a Textilvegyész és Kolorista szakosztály vezetőségi tagja hosszú ideje. A Magyar Textiltechnikában cikkei jelentek meg. Az egyesület rendezvényein több előadást tartott, pl. színmérés és receptszámítás, automata dessinálás tárgykörökben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Luka Zsuzsanna (Dr. Halmos Zoltánné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 160/1966

Az oklevél megszerzése után rövid ideig írószereket előállító gyárban a vegyi laboratórium vezetőjeként dolgozott. 1970-ben talált érdeklődésének megfelelő munkát, amikor a Kőbányai Gyógyszerárugyárba (ma Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt) a Szintetikus peptid kémiai kutató laborba felvették. Feladata volt szerves szintetikus preparatív munkával aminosavakból kiindulva, potenciális farmakonok előállítása. Fő témája új benzimidazol és 1,2,4-oxadiazindion származékok preparálása hatástani tesztek céljára, de ismert vegyületek új szintézisének fejlesztésében is részt vett. 1976-tól, amikor férje UNIDO szakértőként tartós kiküldetést vállalt, több évig Líbiában élt családjával. Hazatérése után a gyógyszergyár Kutatási Analitikai Főosztályán folytatta tovább a munkát. Hamarosan a BME Vegyésmérnöki Karán az Analitika tanszéken kromatográfiás szakmérnöki diplomát szerzett és megbízták új preparatív folyadékkromatográfiás labor szervezésével és vezetésével. A labor feladata volt intenzív csapatmunka és kooperáció kialakítása a partnereivel, akik egyrészt a kutatásban dolgozó mérnökök és a szerkezetkutatómérnökök voltak, másrészt az üzemek és a szerkezetkutatók. A kutatóktól kapott mintákat analizálták, majd prep HPLC-vel frakcionálták és tisztították, hogy alkalmasak legyenek szerkezet meghatározáshoz. Üzemi minták szennyezésprofil vizsgálata is feladatuk volt, továbbá referencia standardok és optikailag tiszta anyagok készítése. Szakmai eredményei: 25 publikációban és 3 szabadalomban szerepel társszerzőként. Angolból felsőfokú nyelvvizsgát tett.

1997-ben két kutató társával együtt az igazgatóság által alapított Richter Alkotói Díjban részesültek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Markó Richard

1937-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 20/1966

Egyetemi tanulmányai megkezdése előtt, 1957-ben kezdett dolgozni a Műanyagipari Kutató Intézetben, ahol az első években bakelitot préselt, majd ezt követően kísérleti üzemben vett részt 2,4-toluilén-diizocianát hazai előállításában, ami a poliuretán habok alapanyaga. Az egyetemi évek alatt főleg különféle műanyag habok kísérleti előállításában vett részt. Okleveles mérnökként már önálló kutatási témákat kapott, ezek közül néhány: PVC csúsztatók hatásának vizsgálata (Diplomamunka); Azbeszt erősítésű polipropilén előállítása (Még nem volt ismert rákkeltése); Vákuumformázott és fröccsöntött tárgyak feszültségkorróziós vizsgálata; Polipropilén röccsanyagok hidegállóságának javítása adalékokkal; Lágú PVC anyagok lágúító-felvételének fokozása adalékanyagokkal; Integrálhabok előállítása fröccsöntéssel. A kutatási témák mellett feladata volt a Feldolgozástechnikai Osztály Fröccsöntő Üzemének műszaki vezetése. 1986.-ban Igazságügyi szakértői esküt tett és szakértői munkát vállalt műanyag feldolgozás - alkalmazás témakörben. Aranykoszorús szakértő. 1989.-ben megszűntek a kutatási megbízások, megkezdődött az Intézet agóniája, melynek kifejlését nem várta meg és kilépett, ekkor osztályvezető helyettes volt. Ezt követően különböző műanyagfeldolgozó üzemekben vállalt állást. A Kék Duna Termelőszövetkezet melléküzemágában: főtechnológus. Policorp Kft.-ben: üzemvezető. V-8 Plast Kft.-nél:műszaki igazgató. Prodax Kft.-ben, és utód Schneider Electricnél: műanyagipari szakértő. 2006-ban, 69 éves korában abbahagyta a kötött idejű munkavállalást. Tagja az Ezredes Szakértők Klubjának. Alapító tagja az Igazság az Igazságügyi Szakértőkért Egyesületnek. Igazságügyi szakértői munkát jelenleg is végez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mátyás Klára (Dr. Rékasi Tiborné)

1933-ban született Mohácson.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 27/1966

1949-ben a textiliparban kezdett dolgozni és a különböző munkakörökben – szövő, bér-elszámoló, munkaügyi előadó, gyártásközi ellenőr, laboráns, műszaki titkár, üzemszervező – megszerezte a szükséges gyakorlati ismereteket. Közben elvégezte a Bólyai János szövő-, fonó- és hurkolóipari technikum esti tagozatát és leérettségizett. Munkahelyei voltak a Juta és Kendergyár, SORTEX, Magyar Posztógyár, Hazai Pamutszövő (HPS). A SORTEX-nél beiratkozott a BME vegyésmérnöki karának esti tagozatára, melyet 1966-ban végzett el. Közben férjhez ment és két gyermeke született. A SORTEX és a HPS összevonása után 1967-től a HPS-ben, mint kikészítő technológus dolgozott 1972-ig. Feladata és hatásköre az egész kikészítőre, a fonalfestőre és a szövődék írezési technológiájára kiterjedt. Beletartozott a gyártási folyamatok kikísérletezése, kiadása és betartásuk ellenőrzése, valamint a felhasználásra kerülő festékek és vegyszerek meghatározása. A helyes technológiai folyamatok kialakítása érdekében több un. voluntőr tanfolyamon vett részt, a festékeket és vegyszereket gyártó cégeknél pl. a svájci CIBA-GEIGY és több NSZK és NDK-beli vállalatnál. 1972-től, mint gazdaságpolitikai tanácsadó dolgozott. 1977-ben a HPS-t a Pamutnyomóipari Vállalathoz csatolták. Ekkor megbízást kapott a gyár igazgatói teendőinek ellátására. E munkakörben az addig szerzett szakmai tapasztalatait, gyárismereteit, vegyésmérnöki ismereteit teljes mértékben hasznosítani tudta. Az igazgatói munkakört 1981-ig töltötte be. Ekkor áthelyezését kérte a vállalati központba, ahol a Személyzeti Főosztályon dolgozott. 1989 dec. 31-én 40 évi munkaviszony után nyugdíjba ment.

1984-ben Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Misley Judit (Judith Kovacs)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 154/1966

Kémiai tanulmányait a Petrik Lajos Vegyipari technikumban kezdte, ahol 1960-ban érettségizett. Ezután a Kőbányai Gyógyszergyár kutató osztályán egy női betegség elleni gyógyszer magyarországi laboratóriumi és üzemi előállítását kísérletezte ki. A gyakorlati munka után a Vegyésszmérnöki Karon folytatta tanulmányait, ahol 1966-ban jó eredménnyel védte meg diplomamunkáját. Ezután a Könnyűipari Tervező Irodában mint tervező mérnök dolgozott, emellett a Csepeli Papírgyárban gyártás-ellenőrző feladatokkal bízták meg. Miután Bécsben ment férjhez, a következő munkahelyén, egy osztrák fémipari vállalat laboratóriumában a minőségi ellenőrzésen kívül újabb fémötvözetek előállításán kísérletezett. Szakmai tevékenységét 3 éves GYES szakította meg. Ezt követően osztályvezetőként dolgozott a Dél-afrikai Köztársaságban, Randburgban a "National Institute for Metallurgy"-nál. Itt is speciális tulajdonságú ötvözetek előállításával foglalkozott. Családi okokból visszatért Bécsbe ahol 1982-ben a fotóművészeti pályára váltott. A fényképész kiképzését a "Höhere Graphische Lehranstalt für Bildende Künste, Wien"-ben végezte el. Ahol 1987-ben a mestervizsgát kitüntetéssel letette. Azóta önálló, szabadfoglalkozású fotóművészként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Mohos Ferenc

kémiai tudományok kandidátusa

*1942-ben született Budapesten.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 91/1966*

1966-82 között a Budapest Csokoládégyárban (ma: Bonbonetti Rt.) dolgozott gyártás-vezetőként, majd MEO vezetőként. 1982-86 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban dolgozott, az importgazdálkodás, majd az agrárszabványosítás és az élelmiszer szabályozás volt a szakterülete. 1987-1991 között a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet főigazgató-helyetteseként dolgozott, szakmai területe az élelmiszerfizikai és élelmiszergazdasági kutatás volt. 1992-2014 között a Food Quality Kft. családi vállalkozás ügyvezetőjeként tevékenykedett. Ebben az időszakban volt a Magyar Édességgyártók Szövetségének titkára, majd elnökhelyettese és 2004 - 2005 között a Sweet Point Kft ügyvezetője. Tudományos fokozatok, címek: 1976: Műszaki doktor (biokémia) (Budapesti Műszaki Egyetem, 1915.sz.); 1983: A kémiai tudományok kandidátusa (MTA, 9882.sz.); 1994: PhD (MTA, 9882.sz.); 1999: PhD (Budapest Műszaki Egyetem, Vegyésszmérnöki Kar, No 888-PhD); 2009: címzetes egyetemi tanár (Szegedi Tudományegyetem, No: 23-20/2009); 2012: címzetes egyetemi tanár (Budapesti Corvinus Egyetem). Számos publikáció fűződik a nevéhez, melyek a következők: -Édesipari technológiai egyetemi jegyzetek; -Édesipari technológiai tankönyvek a középfokú tanintézetek részére; -Confectionery and Chocolate Engineering – Principles and Applications, Wiley-Blackwell (Oxford, UK, 2010), a 2. bővített kiadás előkészítése folyamatban, megjelenés 2016-ban, kézikönyv; -Édesipari technológia és műveletek, 2013, 2. bővített kiadás 2015-ben – a szerző kiadása, kézikönyv; -Szakcikk (83).

Munkájáért több elismerést kapott, többek között 2010-ben Pro Alimentis Hungariae / Magyar Élelmiszerért díj/Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (XVIII/172/2010.), valamint 2015-ben Louis de Saint Rat díj (Magyar Élelmiszertudományi és Technológiai Egyesület)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Moravcsik Imre

1942-ben született Kiskőrösön.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 100/1966

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mucsányi Emma

1937-ben született Abonyban.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 22/1966

A BME Vegyésmérnöki Karán 1966-ban megvédte a diplomáját és okleveles vegyész-mérnöknek nyilvánították. Színesfém kohászati gyárban, laboratóriumban dolgozott, majd MEO vezető lett. Elvégezte a vegyipari gazdálkodási mérnöki egyetemet, 1973-ban diplomázott. Az 1980-as években átszervezés miatt számviteli-pénzügyi szakterületre került vezetőnek, ahol nyugdíjba lépéséig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Muskovits József

1943-ban született Tárnokon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 69/1966

1966-1972 között a Nagynyomású Kísérleti Intézetben, mint tudományos munkatárs, 1973-1989 között a CHINOIN Nagytétényi Gyáregységében laborvezető, majd műszaki fejlesztési osztályvezető, 1989-1992 között a REANAL Finomvegyszergyárban technológiai és minőségbiztosítási osztályvezető, 1993-2000 között az OLAJTERV Fővállalkozási és Tervező Rt.-nél biztonságtechnikai szakágvezető beosztásban dolgozott. 2001-2015 között nyugdíjas egyéni vállalkozóként munka-, tűz- és környezetvédelmi tervezéssel foglalkozott. 1977-ben vegyipari szakmérnöki oklevelet, 1981-ben növényvédőszerkémi szakmérnöki oklevelet, 1983-ban BME műszaki doktori címet, 1991-ben szabvány- és minőségügyi szakértői engedélyt, 1996-ban munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Részt vett több megvalósult szabadalom kidolgozásában. A Magyar Mérnöki Kamara Vegyész Tagozata Minősítő Bizottságának tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy László

1927-ben született Válon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 204/1966

Elemi iskolát, valamint a polgári iskolát Budafokon végezte. 1947-ben a Mester utcai Szent István kereskedelmi középiskolában érettségizett. Még abban az évben beiratkozott az akkori József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Karára, ahol a Kereskedelmi és Közgazdasági osztályon egy évet végzett. Az Egyetem Főkönyvében a LXXIX – 71 számon szerepel. 1948 és 1949 között egyetemi tanulmányai folytatása megszakadt, mert 1948. május 15.-én munkába állt, dolgozni kezdett üzemgazdászként a Lamart Művek Rt. Zománcárugyárában Kőbányán, ahol 1986-ig dolgozott. Szakmai életrajza rögzítése során igazi vegyésmérnöki tevékenységről nem számolhat be, ugyanis 1957-ben került csak közelebbi kapcsolatba a vegyészetrel, tehát az alapok hiányoztak. A tényleges vegyésmérnöki munkája abban merült ki, amikor a vállalat Szerviz és vevőszolgálat vezetését bízta rá, ahol a saválló zománccal zománcozott vegyiparigépek zománc javításánál tapasztaltakat tudta zománc-kutatóknak és gyártóknak átadni. Ez több hasznos eredményt hozott, emellett a javítások módszerei szintén növelték készülékeik értékét. Sokáig nemzetközi vonalon is zománcaik ellenállóképessége, valamint felhasználhatósága meghatározó volt. Ma ezekről megszűnésük miatt a „csak valamikor volt” megjelölést használhatjuk. 1974. november 4.-én Vegyipari Gazdasági Mérnöki oklevelet szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Mária (Dr. Bodor Elekné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 209/1966

A BME Vegyésszmérnöki Kar Gyógyszerészeti Szakán végzett 1966-ban, amikor a Nehézipari Minisztérium a Nagytétényi Hungária Műanyag Feldolgozó Vállalatnál helyezte el. 1976-ban műanyag alkalmazástechnikai szakmérnök lett. 1975-ben a Szabolcs utcai Orvos Továbbképző Intézet (HIETE) Radiológiai Osztálya az Izotópdiaosztikai laboratóriumában tanársegédként végezte a radiofarmakonok radioaktív jelzését 1985-ig, oktatott az OTKI orvosok számára tartott továbbképző tanfolyamain, aktívan részt vett a prof. dr. Vittay Pál által az izotóplaboratóriumi asszisztensek részére szerkesztett Eü. Min. Jegyzet készítésében. Közvetlen kapcsolatban volt az „FJC” Országos Sugárfizikai és Sugárbiológiai Intézettel, és az Országos Gyógyszerészet Izotóp ellenőrző osztályával. Az OSSKI kifejlesztés alatt álló termékeinek minőségellenőrzését klinikai feltételek mellett- az OGYI irányítása szerint - végezte. Az OTKI sugárvédelmi felelőse volt. 1982-ben okl. alkalmazott radiokémiai szakmérnök lett. 1985-ben az Országos Gyógyszerészeti Intézet a debreceni ciklotron (PET) leendő termékeinek törzskönyvezéséhez, hatósági ellenőrzéséhez meghívta tudományos munkatársának. 1995-ben történt nyugdíjazásáig itt végezte valamennyi hazai és külföldi radiofarmakonok, valamint a Mo-99/Tc-99m és Sn-113/In-113m generátorok hatósági ellenőrzését. Vizsgálta az OSSKI és az Izotóp Intézet által kifejlesztett, újonnan bevezetni kívánt farmakonok radioaktív jelezhetőségét, a GLP minőségének megfelelését. A GMP és GLP követelményeknek megfelelő termékeket törzskönyveztet. Tagja volt a Magyar Nukleáris Társaságnak (MONT), és az Európai Nukleáris Medicina Társaságnak. Eredményeiről az Izotóptechnika c. folyóiratban, közleményekben, a Nukleáris Társaságok hazai, ill. külföldi kongresszusain, posztereiken számolt be, előadásokat tartott. 1992-ben a BME rektora és a Vegyésszmérnöki Kar dékánja a fizikai kémia szaktudomány egyetemi doktorává avatta. 1995-2000 között, már nyugdíjasként az Uzsoki utcai Kórház Nukleáris Medicina Osztályán szolgálta tovább a nukleáris medicinát.

1985 áprilisában eredményes munkájáért Egészségügyi Miniszteri Dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Márta

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 55/1966

A diploma megszerzése után Budapesten a Kozmetikai és Háztartásvegyipari vállalatnál MEO laborban dolgozott egy évig. Miután férjhez ment Pécsre, a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóságához került. Kezdetben itt is analitikával foglalkozott, később pedig vízgazdálkodási tanulmányokat készített. 4 év után ismét néhány év labormunka következett: rutin ill. műszeres analitikai vizsgálatok egy mezőgazdasági laboratóriumban, majd a Pécsi Porcelángyárban. Ezt követően 1973-ban a Pécsi Bőrgyárban kezdett dolgozni és innen ment 1996-ban nyugdíjba. Először a technológiai osztályra került, majd a kikészítő műhelybe, ahol egy idős kolléga irányításával sikerült megtanulnia gyakorlatban is mindent, amit a bőr kikészítésről tudnia kellett. Ennek különösen nagy hasznát vette, amikor 1980-ban megalakult a gyár kísérleti üzeme. Ezek az évek, amíg itt dolgozott vezető helyettesként szakmai pályafutása csúcsát jelentették vásári díjas kísérleti termékektől a „Kiváló dolgozó” kitüntetésig. Sajnos a rendszerváltás után nem volt már pénz a kísérleti üzemre sem. A német és angol középfokú nyelvvizsgájának, valamint a vegyi anyag ismeretének köszönhetően ekkor átvette a külkereskedelmi osztály. Az ottani 5-6 év alatt import vegyi anyag megrendelésekkel és beszállításukkal foglalkozott. 1995 végén a csődeljárással végleg megpecsételődött a gyár sorsa. Így került 1996 jan. 1-től korengedményes nyugdíjba. Mivel ebből nem lehetett volna megélni, visszajött Budapestre, ahol nyugdíjas műszaki könyvtárosként a Comgenex majd az AMRI cégnél még 12 évig dolgozott napi 4 órában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oltvai Dénes

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 171/1966

1966-1990 között a Bőripari Vállalat majd jogutódjai, Budapesti Bőripari Vállalat, Táncsics Bőrgyár Rt.-nél vegyésmérnökként dolgozott. Az első két évben gyakornokként megismerte a bőrkikészítés nagyipari folyamatait, gazdasági hátterét, magyarországi gyárait. 1968-1972 között önálló üzemvezetőként irányította a vállalat és a magyar bőripar Bőrfedőfesték és Segédanyaggyárát, végrehajtva annak teljes körű rekonstrukcióját. 1973-1976 között fejlesztő mérnökként a vállalat technológia osztályán a szűkebb értelemben vett kikészítés volt a működési területe. Segítségével sikerült bevezetni a kikészítésben a szórásos anyagfelvitel helyett a kisebb anyagvesztéssel járó mélynyomáson alapuló nyomógépes anyagfelvitelt. 1977-1988 között a Budapesti Bőripari Vállalat Táncsics Bőrgyárának főmérnöke. Erre az időszakra esik a gyár rekonstrukciója és egy teljesen új speciális géparkot igénylő termékcsalád: bútorbőr, autókárpit bőr, termelési feltételeinek megteremtése. A feladat megoldásához, a nyugatnémet Lederfabrik Ludw. Lindgens céggel megkötött, az európai bőriparban első know-how szerződés végrehajtása vezetett. Tevékenysége során intenzíven részt vett e speciális termékcsalád belföldi és exportpiacainak kiépítésében is. 1988-1990: Fejlesztési Igazgató Táncsics Bőrgyár Rt.-nél. 1990-ben fél évig alkalmazott az osztrák Kainz bőrgyárban. Ezután visszatér a Táncsics Bőrgyárba, mint egyik német ügyfelének (Bayern Leder GmbH) képviselője, s teljes körűen irányítja a gyárban folyó bér-munka tevékenységet 1992-ig. Ezt követően 1998-ig szintén a Táncsics Bőrgyár Rt.-nél bér-munka területen (autókárpit) a német Lederfabrik Ludw. Lindgens GmbH-nak és jogutódjának a Seton Lindgens GmbH-nak képviselője. Ebben az időszakban részt vesz a hazai bőrkonfekció ipar átstrukturálásában, új termelőkapacitások kiépítésében a prémium kategóriás személyautók kárpitjához. A bőrgyár bezárását követően, 1998-2003 között: a német-amerikai-magyar Seton-Lindgens-Jánosháza Kft.-nél logisztikai vezető.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pados Ferenc

*1943-ban született Budafán.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 136/1966*

Egyetemi tanulmányainak befejezése után első munkahelye a Haditechnikai Intézet volt. Rövid idő után az Egyesült Vegyiművek PVC- lágyító üzemébe került. Ezután a Finomvegyszer Szövetkezetben vállalt munkát, ahol szakmailag változatos, színvonalas munka folyt. A privatizáció folytán részekre szakadt szövetkezet egy részéből néhányan megalapították a Metál Finomvegyszer Kft.-t, amely gyógyhatású termékek és orvosi reagensek gyártásával foglalkozott. Innen ment nyugdíjba 2005-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálinkás Zsuzsa (Ursu Lászlóné)

1938-ban született Bátorkeszin.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 75/1966

Az egyetem elvégzése után Budapesti Elektroakusztikai Gyár Technológiai Főosztályán dolgozott. A vállalatnál a vegyészeti feladatok korrózióval, felületkezeléssel voltak kapcsolatosak. Ez részint laboratóriumi vizsgálatokat jelentett (galvanizálás, nyomtatott és integrált áramkörök, festés), másrészt pedig technológiai feladatokat. 1971-ben munkahelyet változtatott és az Állami Energetikai és Energiabiztonsági Felügyeletnél helyezkedett el a Gáz- és Olajbiztonsági Főosztályon. A Hatóság a későbbiekben többször is jogutódlással nevet változtatott. Munkájához tartozott többek között a városigáz szolgáltatásról földgáz szolgáltatásra való átállás előkészítése (laboratóriumi mérések) és biztonságos lebonyolításának felügyelete. 1986-ban oktatásvezetői és oktatásszervezői oklevelet szerzett és részt vett a műszaki biztonsági szempontból jelentős munkaköröket betöltők képzésében. A hatóságtól főtanácsosként ment nyugdíjba 1996-ban. Nyugdíjazása óta titkári feladatokat lát el a szakmai civil szervezetként működő Magyar Tartálytechnikai és Nyomástartó Berendezés Szövetségben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pap Géza

1942-ben született Élesden.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 110/1966

Vegyéssz mérnöki diplomáját 1966-ban szerezte a Budapest Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Karán, ahol 1976-ban a Műszaki Tudományok Doktori címet is elnyerte. Ebben az évben angol nyelvből államvizsgát is tett. Az egyetem elvégzése után 1966-1975 között a Nagynyomású Kísérleti Intézetben tudományos munkatárs, 1975-1980 között a Vegyéssz mérnöki Kar Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszéken adjunktus, 1980-1990 között a Magyar Szénhidrogénipari Kutató-fejlesztő Intézetben főosztályvezető, majd tudományos igazgatóhelyettes. 1990-2000 között az OLAJTERV Rt.-ben vezérigazgató, 2000-2012 között ugyanott műszaki tanácsadó, 2011-től az ADVOIL Zrt. vezérigazgatója, és 2013-tól napjainkig az OT Industries Zrt. igazgatóságának tagja. Tagsága, illetve tisztségei tudományos, és társadalmi szervezetekben: Magyar Kémikusok Egyesülete Petrolkémiai Szakbizottság (tag), Magyar Innovációs Szövetség Tudományos Testülete (tag), Energiagazdálkodási Egyesület Kőolaj Szakosztály (elnök), Mérnökök, Építészek és Tervező Vállalkozások Szövetsége (elnökségi tag), Budapesti és Pest megyei Mérnöki Kamara (elnökségi tag), Magyar Mérnökakadémia (tag), Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnöki Kari Tanács (tiszteletbeli tag).

Szakmai, tudományos, illetve állami elismerései, kitüntetései: Eötvös díj, Euromérnöki oklevél, Gábor Dénes díj, Varga József díj, Segner díj, Péceli Béla díj, Prometheus díj, Jászberény Város Díszpolgára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Parassin Edit (Kosztolányi Istvánné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 107/1966

A vegyésszmérnöki tanulmányai befejezése után hamarosan elvégezte a BME Gépésszmérnöki Kar mérnök tanári szakát is, és megszerezte a mérnök tanári diplomát. A szentendrei Rákóczi úti Központi Általános Iskolában tanárként dolgozott. Kémia, fizika, matematika tantárgyakat tanított kezdéstől nyugdíjig. Nyugdíjas korában is folytatta tanári tevékenységét. 1990-ben vezetésével tanártársai új típusú iskolát hoztak létre, amely a környezettudatos nevelést állította középpontba. EU-s pályázatok segítségével megszervezték az első erdei iskolát, valamint tanárok számára létrehozták az Erdei Iskola Alapítványt. Oktató központok épültek több helyen, ahol továbbképzési tanfolyamokat tartanak, az általa írt és szerkesztett könyvek segítik a környezeti nevelés iránt elkötelezett pedagógusokat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pászty György

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 119/1966

A diploma megszerzését követően a Borsodi Vegyi Kombinátnál kezdett dolgozni. Műszakos mérnökként részt vett a Kaprolaktám Gyár üzembe helyezésében, majd a cég technológiai fejlesztési osztályára került. 1969-ben petrolkémiai szakmérnöki képesítést szerzett a Veszprémi Vegyipari Egyetemen. 1970-ben a Laktám üzem üzemvezetője lett, majd 1971-76 között a PVC Polimer üzem vezetőjeként dolgozott. E munkakörében részt vett az üzem intenzifikálásában, és a PVC por termékválaszték megújításában. 1976-ban, műszaki-gazdasági tanácsadó beosztásban a PVC III. beruházási program megvalósításán dolgozott, majd gyárvezetőként irányította a Kombinát PVC por gyártását és feldolgozását. 1980-ban műszaki-fejlesztési főosztályvezetői kinevezést kapott. E munkakörében fő feladata a Borsodi Vegyi Kombinát új fejlesztési stratégiájának és a vállalat új termékszerkezetének kialakítása volt. 1986-ban mb. fejlesztési vezérigazgató helyettesként részt vett a poliuretán alapanyag (MDI) gyártás létesítésének előkészítésében, a technológia kiválasztásában és megvásárlásában. 1987-ben fejlesztési és beruházási vezérigazgató helyettesként a nyergesújfalui Magyar Viscosagyárhoz került, ahol fő feladata a PAN III. program megvalósításának irányítása volt. 1990-ben megválasztották a vállalat vezérigazgatójává. Legfontosabb feladata a válsághelyzetbe került cég stabilizálása és privatizációra történő felkészítése volt. A sikeres privatizáció után, 1994-től irányítása alatt megkezdődött az új termékprofil kialakítása, a szénszál gyártás megvalósítása. 2000-ben a csehországi MCHZ ügyvezető igazgatójaként a cég integrálását irányította a BorsodChem szervezetébe. 2001 és 2003 között a Pannonplast cégcsoportnál, ügyvezető igazgatóként műanyag-feldolgozó cégek tevékenységét vezette. 2004-óta (nyugdíjasként) az Amicus Üzleti Tanácsadó Bt. ügyvezetője. Több éven keresztül a Magyar Vegyipari Egyesülés, és a Magyar Műanyagipari Egyesülés elnökeként tevékenykedett, és alelnöke volt a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének.

Az ipar területén végzett munkájáért Eötvös Loránd díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Peller Kálmán

*1943-ban született Nyíregyházán.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 172/1966*

1966-ban szerzett diplomát a BME Vegyészmérnöki Karán Műanyag és Gumiipari szakon. Mérnöki pályafutását a Műszaki Gumigyárban kezdte, ahol fejlesztőmérnökként dolgozott. A gyártól 1968-ban áthelyezéssel a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalat Gumi Irodájára került. Műszaki tudását egészen 1985-ig a külkereskedelemben hasznosította, a Chemolimpex után a Nikex és Pannónia Külkereskedelmi Vállalatoknál dolgozott. Külkereskedelmi mérnök-közgazdász, majd nemzetközi gazdasági szakértői diplomákat szerzett, (utóbbiból doktorált); angol, német és francia nyelvekből tett felsőfokú vizsgákat. 1983-84-ben egy osztrák-lichtensteini-magyar együttműködés gyárépítési projektje keretében létesítményvezetőként dolgozott Irakban. 1985-ben került újra kapcsolatba a végzettségének megfelelő iparággal, a műanyagiparral. A Pest Megyei Műanyagipari Vállalatnál (PEMÜ) a vezérigazgató műszaki titkáráként dolgozott. A PHARE programok indulásakor fő feladata a program keretében a Vállalathoz delegált tanácsadókkal való egyeztetés lett. Így aktív szerepet töltött be a Vállalat műszaki és gazdasági szerkezeti átalakításában, és ezen keresztül az iparág modernizálásában. A PHARE program befejezése után a Vállalat marketing igazgatója lett és 1999 évi nyugdíjazásáig ebben a beosztásban dolgozott. Jelenleg az 1995-ben alapított saját családi cégénél dolgozik. A Marketing-Mix 7000 Kft. képernyő előtt dolgozók egészségvédelmére szolgáló eszközöket és készülékeket, fekvő és kabinos napsugárzaunákat, vitalitásnövelő készülékeket importál, forgalmaz és exportál. Az amerikai Sunlighten cég kizárólagos forgalmazási jogot biztosított a cég számára a közép- és kelet-európai országokra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pfisztner Nándor

1934-ben született Dunaharaszttiban.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 24/1966

Vegyésztechnikusi képesítéssel 1953-ban került a Ruggyantaárúgyár Technológia és Kísérleti Osztályára. 1954. augusztustól 1957. májusig tartó sorkatonai szolgálat után visszavették az eredeti munkahelyére, majd a hengerüzemben, később a Nehézműszaki Gyáregység Műszaki osztályán technológusként dolgozott. Munkája során megismerte a gumiipar alapjait, a nyersanyagokat, a keverékek összetételét, a félkész és a késztermékek gyártási technológiáját. 1960-ban jelentkezett a BME Vegyésmérnöki kar esti tagozatára, ahol 1966-ban jó eredménnyel végzett. 1963-ban meghívták az Országos Gumiipari Vállalat Műszaki Igazgatóságra, ahol műszaki titkárként, majd a titkárság vezetőjeként dolgozott. Az egyetem elvégzése után műszaki tanácsadói kinevezést kapott. Fő feladata a Gyártmányfejlesztési Zsúri működtetése, a kiemelt termékek fejlesztési programjának ellenőrzése és dokumentálása volt. 1974-től a Fejlesztési Központ Műszaki Termékfejlesztési Főosztályát vezette. A főosztály feladata volt a nehéz és könnyű-műszaki termékek, valamint a közszükségleti cikkek fejlesztése és az üzemszerű gyártásának megvalósítása. Munkaköréből adódóan részt vett több vállalati szakbizottság munkájában, a nemzetközi együttműködésben és a hazai kutatóintézetekkel való kapcsolattartásban. A Taurusz teljeskörű vállalati átszervezése és privatizációja a 80-as évek közepén kezdődött. A 90-es évek elejére a központi fejlesztő szervezetek nagy része megszűnt a Fejlesztési központ tevékenységét a gyárak termékfejlesztési osztályai vették át. 1993-ban nyugdíjba küldték, ezután a Gumiipari Szövetségnél dolgozott, majd - gumipán szakértőként - az OMFB megbízásából gumiiipari pályázatok elbírálásával és végrehajtásuk ellenőrzésével foglalkozott. 1962 és 1987 között hat elfogadott vállalati szabadalomnak volt társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pogány Alajos

1941-ben született Szolnokon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1966

A diploma megszerzését követően a Szolnoki Cukorgyárban helyezkedett el és nyugdíjazásáig ott volt alkalmazásban. Gyakornokként kezdte, majd műszakos laboratórium vezető, aztán üzemvezető, majd az 1973-1984 években laboratóriumi és technológiai osztályvezető, végül Fejlesztési és beruházási vezetőként ment nyugdíjba. 1977-1979 között a BME Vegyésmérnöki Karán Cukoripari Szakmérnöki oklevelet szerzett. Az Országos Találmányi Hivatalnál 183.063 lajstromszámú „Eljárás és berendezés cukorgyári levek és szörpök alakításának stabilizálása” című szabadalom társszerzője. Tevékenyen részt vett a cukorgyári cukorlevek és szörpök ioncserés tisztítási eljárásai kidolgozásában és bevezetésében a Cukortermelési Kutató Intézettel együttműködve, melynek keretében 1985-86 években Irakban egy magyar találmányt hasznosító, magyar építésű datolya-folyékonycukor gyárban szakértőként dolgozott. Visszatérve a Szolnoki Cukorgyárba nyugdíjazásáig világszínvonalú, a legkorszerűbb technológiát képviselő folyamatok, és berendezések beépítéseit irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rieder Gyula

1943-ban született Pécssett.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 131/1966

1966 – 1968 között a Chinoin Gyógyszergyárban fermentációs úton előállított antibiotikumok gyártásánál 3 műszakos művezető, főművezető, részlegvezető. 1968 – 1971 között a Reanal Finomvegyszergyár Biokémiai Üzem Enzimek, biokémiai reagensek gyártásának üzemtechnológusa. 1971 – 1982 között a Chinoin Gyógyszergyár Nagytétényi Gyáregységénél Műszaki fejlesztési osztályvezető, termelési osztályvezető, technológiai főosztályvezető-helyettes. 1982 – 1986 között a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológiai Tanszék Kísérleti Üzemében az ENSZ FAO által támogatott növényi fehérje előállítási technológiájának kidolgozásában tudományos főmunkatársként dolgozott. 1986 - 1993: Compact Kereskedelmi és Csomagoló Vállalat Kutató Fejlesztő Leányvállalat műszaki igazgatója. A Sógyár igazgatójaként 6 évig Magyarország 600.000 tonna/év igényének kielégítése a feladata a beszerzéstől a termelésen át az értékesítésig. 1993 – 1995: Rieder Kft. - előző munkahelyének megszűnése miatt saját tulajdonú kényszervállalkozást vezet. 1995 – 1999: Magnezitipari Rt.-nél dolgozott, ahol cégen belül saját elszámolású és nyereséges fénoxid termékcsalád divízió vezetője. 1999-jelenleg is: Rieder Kft.-ben Ügyvezető igazgatóként részben a cementiparban, részben az erőműveknél a NOx kibocsátást csökkentő rendkívül gazdaságos rendszert kidolgozó csapat vezetése a feladata.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rokony József

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 165/1966

Az egyetem elvégzése után Sajóbáonyban az Észak-magyarországi Vegyiműveknél (ÉMV) kezdett dolgozni. A gyakornoki idő letelte után a gyógyszer intermediereket gyártó üzembe helyezték üzemmérnöknek. Az üzemben a szulfonamid típusú vegyületek gyártásával és fejlesztésével foglalkozott. Amikor az ÉMV a foszgén alapú termékek fejlesztését és gyártását tűzte ki célul, ebbe a munkába is bekapcsolódott művezető, laboratóriumvezető, majd üzemvezetői beosztásban. A gyárban történt átszervezések után bővült a feladatköre, a trinitrotoluol (TNT) gyártással. 1974-ben vegyipari műveletek szakmérnöki oklevelet szerzett a BME-n (száma: 2762). 1980-ban munkahelyet változtatott, és a Borsodi Sörgyárba helyezkedett el. Technológiai osztályvezető, majd malátatermelési osztályvezető, végül termelési főosztályvezetői munkakörökben dolgozott. 1986-ban élelmiszer-kémiából műszaki doktori címet szerzett a BME-n (száma: 4279). A Borsodi Sörgyárban is a termelésirányítás és a technológia fejlesztése volt a fő feladata. Mind a két munkahelyén számos újítás és szabadalom kidolgozásában is részt vett. 2004-ben lett nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sándor Ferenc

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 59/1966

Tanulmányai befejezése után társadalmi ösztöndíjasként a Növényolajipari és Mosószer-gyártó Vállalathoz került. Egy évig a termelési osztályon dolgozott. 1967-ben a Rákospalotai Mosóporgyárban üzemmérnökként, majd 1970-93 között üzemvezetőként tevékenykedett. Feladatköre volt a termelés irányítás, technológia és gyártmányfejlesztés, a kutató és minőségellenőrző labor vezetése. Szabadalma, mely a mosószer térfogat növelésének módszerét írta le, a cégnek nagy hasznot hozott. A 80-as évek közepén vezetésével korszerűsítették az üzemet, új porelszívó rendszert és csomagológépet állítottak üzembe, de az 1993-as privatizációval megszüntették a gyártást. 1999-ben ment nyugdíjba.

1979-ben Eötvös Loránd díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sára László

1943-ban született Turán.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 109/1966

Szakmai pályafutása 1966-tól 2003-ig a nyergesújfalui Magyar Viscosagyárhoz, privatizációját követő nevén Zoltek Rt.-hez kötődik. 1970-ben műszálgyártó szakmérnöki oklevelet, majd 1978-ban vegyipari gazdasági mérnök abszolutóriumot szerzett. Beruházási technológusként kezdett, feladata volt a vállalat első akrilszál üzemének technológiai előkészítése. Az üzembe helyezés után a termelésirányításba került, ahol szinte minden lehetséges műszaki posztot bejárt. Volt akril üzemtechnológus és üzemvezető, termelési igazgatóhelyettes, fődiszpécser, fejlesztési-, akril létesítményi- és akril gyáregységi főmérnök és gyáregység vezető, majd akril minőségügyi osztályvezető, vállalati minőségügyi vezető és minőségügyi igazgató. Szakmai sikerének két dolgot tekint: Az egyik, hogy részt vett a három ütemben végrehajtott hazai poliakrilonitril szálgyártás létrehozásában, működtetésében és továbbfejlesztésében (Crumeron és Mavilon szálak), amely a kilencvenes évek végén kibontakozó hazai szénszálgyártás alapja is lett (Pyron, Panex szálak). A másik, hogy 1994-től egyik irányítója lehetett a cégnél a minőségügyi szemlélet és gyakorlat kialakításának. Feladata volt az ISO 9002 minőségbiztosítási rendszer bevezetése és működtetése a vállalat legnagyobb szervezeti egységében, az Akril üzletágban, majd vállalati minőségügyi vezetőként az üzletágak ez irányú tevékenységének segítése és koordinálása. Szakmai fejlődésében fontos volt a külföldi szakmai tapasztalatok megszerzése. Olaszországban a Snia Viscosa cégnél 1972-ben, az USA-ban a Du Pont cégnél 1989-ben vett részt 2-3 hónapos akril szálgyártási műszaki üzemviteli tréningen. 1998-ban az Európai Bizottság által szervezett CEFIC/PHARE program keretében a Du Pont hollandiai üzemében közel egy hónapig tanulmányozhatta a minőségirányítási rendszert. 2001 végén ment nyugdíjba, de 2003-ig, mint minőségügyi tanácsadó dolgozott a Szénszál üzletágnak. A kétezres évek első felében több évig tanított minőségügyet a helyi középiskola technikus tanulóinak is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Schlosser György

Műszaki Tudományok Doktora

*1943-ban született Budapesten.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 210/1966*

A gimnázium elvégzése után 1961-ben felvették a BME Vegyésmérnöki Karára, ahol 1966-ban okl. vegyésmérnöki diplomát szerzett a Műanyag és Műszál Szakon. A Tungsram Rt.-ben kezdett dolgozni W és Mo gyártásfejlesztési csoportvezetőként. Ppm mennyiségű adalékokkal a kristályszerkezet célirányos befolyásolásán dolgozott. Később a Porkohászati Vállalatnál nedves- és műszeres fémanalitikai laborvezető lett (wolframkarbid-kobalt állótvözetek és szennyezőinek vizsgálata). 1974-ben állami nyelvvizsgát tett német nyelvből, majd 1988-ban német szakfordítói oklevelet szerzett. Ugyancsak 1988-ban a BME Mérnök Továbbképző Intézet szervezésében Atomtechnikai Tanfolyamot végzett. Később a Műanyagipari Kutató Intézet tudományos munkatársaként ultrahangos anyagvizsgálattal és propilén polimerizációval, poliolefinek hő- és fénystabilizálásának vizsgálatával és javításával foglalkozott, disszertációjával (H6 stabilizátorok hatásosságának meghatározása polipropilén modellen) a Műszaki Tudományok Doktora címet szerezte meg 1986-ban. A GE Tungsram Kutató Intézet tudományos osztályvezetőjeként dolgozott 62 éves koráig, majd szakértői minőségben még 10 évet (alumíniumoxid- és ittriumaluminát kerámia kutatás/fejlesztéssel valamint HPS lámpa fejlesztéssel és gyártás racionalizálással foglalkozott), amikoris 72 évesen nyugdíjba ment. Több publikációja jelent meg különböző szakfolyóiratokban és egy német ill. egy angol nyelvű (poszter) előadást tartott szimpóziumokon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schumann Róbert

1941-ben született Pécssett.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 60/1966

A diploma megszerzése után Pécssett kezdett dolgozni a Megyei Minőségvizsgáló Intézetben, a radiológiai laboratórium vezetőjeként. Az újonnan alakult laboratóriumban az egyes élelmi anyagok radioaktív szennyezettségét mérték, monitoringozták. 1968-ban az intézet az FM irányítása alatt Megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet (MÉVI) néven működött tovább. Ettől kezdődően a kémiai laboratóriumi vizsgálatok irányítása, fejlesztése is a feladatkörébe tartozott. 1983. január 1-től újabb átszervezés történt (intézmény-összevonas), amely időponttól a Baranya Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás szervezetén belül folytatódott a hatósági élelmiszer ellenőrző tevékenységük. 1986. évben igazgatóhelyettes főmérnöknek nevezték ki. Ebben a beosztásban dolgozott 2004. májusig, amikor nyugdíjba vonult. Ez idő alatt aktívan részt vett a Magyar Élelmiszerkönyv Tejipari, valamint az Analitikai Szakbizottság munkájában. A nyugdíjas években pedig a Tartósítóiipari Szakbizottság tagja volt. 2013 májusától – a mai napig – a Hungarikum Bizottság Ipari és műszaki megoldások Ágazati Szakbizottságában tevékenykedik.

Munkája elismeréseképp a Kiváló Munkáért, valamint a Honvédelmi Érdemérem Arany Fokozata kitüntetésekkel ismerték meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Smetana László

1943-ban született Újpesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 152/1966

Pályafutását, mint az Egyesült Izzó társadalmi ösztöndíjasa kezdte a TV-képcső és Katódsugárcső Fejlesztési Osztály Kémiai részlegén. 1969-ben behívták katonának és bennmaradt a Magyar Néphadseregben, mint hivatásos tiszt. Itt a beosztása az Üzemanyag-átvételi Osztály és Labor főmérnöke, majd vegyész alosztály-vezető és a Központi Üzemanyag-laboratórium vezetője. 1988-ban elvégezte a Környezetvédelmi szakmérnöki szak vízminőségvédelmi ágazatát. Az itt tanultakat a szolgálatnál hasznosította, mint környezetvédelmi megbízott. 1996-ban nyugdíjazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somkuti Béla

1934-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 28/1966

1953-ban végzett a II. sz. Vegyipari Technikumban. 1953-1964 között a Vegyi és Porfestékipari Vállalatnál és a Ruggyantaárugyárban dolgozott művezetői és üzemvezetői beosztásban. 1964-től a Kőbányai Porcelángyárban kezdett el dolgozni technológusi, és fejlesztő munkakörben. Ebben a beosztásban többek között olyan technológiai változások előkészítésében és irányításában vett részt, mint alagút kemencéknél áttérés a generátorgázzal földgázzal történő égetésre, gépi mázolás bevezetése, valamint DIN szabványoknak megfelelő elektromos szigetelők kifejlesztése. Vegyésmérnöki diplomáját 1966-ban szerezte meg. 1969-1986 között ismét a termelésirányításban dolgozott üzemvezetői, termelési osztályvezetői és termelési igazgatói beosztásban. Közben 8 évig 1974-1982 között a vállalat kereskedelmi osztályát vezette. 1986-ban a vállalat igazgatójává nevezték ki, 1991-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somogyi Zoltán

1936-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 29/1966

Az elemi iskola első négy osztályát három helyen tette le a háború miatt. 1955-ben a Kemény Zsigmond Gimnáziumi négy év után a 11. számú Vegyipari Technikumban érettségizett és szerves vegyésztechnikus oklevelet kapott. Első munkahelye 1955-ben a Budapesti Kénsavgyár Sósav Üzemében volt. Az akkori előírások szerint 1958-ig a gyár szinte minden vegyipari szakmunkás és minőség - ellenőri (meó) munkakörét betöltötte. 1958-ban kinevezték művezetővé, majd üzemvezetővé a szulfit, bór, foszfor-foszfát, molfilít, vanádium, molibdén és kontakt katalizátor gyártáshoz. 1966-ban vegyésmérnöki diplomát szerzett a Budapest Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán. 1966-tól a Törökbálinti Állami Gazdaság Mezőgazdasági Laboratóriumában dolgozott osztályvezetőként. A talajok mechanikai-kémiai vizsgálatával, takarmányok, gyümölcsök, öntözővíz, kertészeti kultúrák, állat egészségügyi (vér - szérum - testnedvek), gombakártevők-toxinok, fehérjék, aminosavak vizsgálatával foglalkozott. 1983-tól a Budapesti Oxigéngyár üzemvezetője volt, majd 1989-től nyugdíjazásáig az EGISZ Gyógyszergyár alapanyag gyártó kémia 3-4 kísérleti üzemében dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steiner Éva (Schleicher Tiborné)

1939--ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 30/1966

1957-ben az Élelmiszeripari Technikum Erjedéssipari Tagozatán érettségizett. Három évvel később egyetemi tanulmányait esti tagozaton kezdte meg. 1966-ban diplomázott. Munkahelye egész pályafutása alatt egy volt, a Likörgyár, bár különböző cégneveket viselt: Magyar majd Budapesti Likőripari Vállalat, Zwack Unicum Budapest Kft., Zwack Unicum Nyrt. A ranglétra minden fokát bejárta, gyártásvezető, főmérnök, mb. igazgató volt, majd a rendszerváltás idején, 1989-ben a Zwack vegyesvállalat ügyvezető igazgatójává nevezték ki. Fő feladata az eredeti, titkos recept szerinti Zwack Unicum gyártása és az új típusú cég munkájának megszervezése, irányítása. 1992-től a részvénytársaság vezérigazgató-helyetteseként a cég termelési, technológiai, fejlesztési, minőségbiztosítási feladataival foglalkozik. 2001-ben nyugdíjba megy, de tanácsadóként 2015-ig a cég iparjog védelmét, illetve gyógynövény beszerzéseinek feladatait látja el. Pályafutása alatt aktív résztvevője a MÉTE, a Szeszipari Szövetség, illetve a Hungaricum Club munkájának. Termékfejlesztési tevékenységének eredménye volt az Éva vermouthe család, illetve az Evita borlikőr.

2015-ben cége életműdíjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Attila

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1966

1960-ban érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Ez év júniusától a Csepeli Fémmű kémiai laboratóriumában dolgozott technikus beosztásban. 1961-ben felvették a BME Vegyésmérnöki Karára. A Csepel Vas- és Fémművek társadalmi ösztöndíjasaként végzett 1966-ban. 1966 júniusától a Csepeli Fémműben kutató mérnök beosztásban kezdett dolgozni. Fő kutatási területe a megfelelő mintavételek kidolgozása volt a spektrográfiai elemzések számára. 1968-ban laboratóriumi részlegvezetői kinevezést kapott. Kéthetes tanulmányúton vett részt Svájcban az ARL cég szervezésében, ahol a röntgen fluoreszcens spektrometriai elemzésre szolgáló berendezés kezelését, működtetését tanulmányozta. Több újítása került bevezetésre, melyeknek köszönhetően elnyerte a „kiváló újító” elismerést. A későbbiekben laborvezetői, majd üzemvezetői, osztályvezetői beosztásokban dolgozott a Csepeli Fémműben. Fő feladata a folyamatos réz- és ötvözetöntés működtetése volt. 1976-ban vegyésmérnöki tevékenységét befejezte, más pályára tért át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Ilona (Ilona Szabó Lin)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 197/1966

1966-ban röviddel a diploma átvétele után Svédországba költözött. Faipari Kutató Intézet Cellulos részlegén dolgozott Stockholmban, és a celluloze végcsoportjainak a fragmentálásával ill. ennek megelőzésével foglalkozott. A kutatás eredményei négy cikkben volt leközölve 1968 és 1970 között. 1969-ben áthelyezkedett a fakémia részleghez felsőfokú kiképzésre. A papír sárgulását okozó lignint és annak chromophor csoportjait vizsgálta. A kutatást további hat publikáció követte. 1972-ben férjhez ment kollégájához, Dr. Stephen Linhez, aki vendégkutatóként dolgozott az intézetben. 1973-ban követte Stevet, Charleston South Carolinába. A viszonylag gyenge angol tudás ellenére dél Carolinai orvosi egyetem nephrology (vesebaj) osztályának a histocompatibility laboratóriumába kapott állást, ahol a vese átültetésre váró betegek genetikáját vizsgálta. A klinikai vizsgálatok melletti kutatást két cikk foglalta össze. A klinikai állást laborvezetőként fejezte be. 1979-ben Wisconsinba költöztek. Mivel gyermekeik nagyon picik voltak, így kihasználva a helyzetet otthon maradt a gyerekekkel. Később, mikor próbált visszatérni, nem talált munkát, így besodródott a kisvárosi életbe. Különböző önkéntes munkák, valamint a város különböző rendezvényeinek szervezése töltötte be ezeket az éveket. Férje halála után 1995-ben Lignotech USA-nál helyezkedett el és minőségi ellenőrzést végzett. 2001-ben munkaváltás után Chicago környékére költözött, ahol AMCOL Health and Beauty Solutionnal dolgozott. Néhány általa kidolgozott napolajat a Banana Boat cég hozta forgalomba. A bőrápoló szer melletti kutatásból hat szabadalom származott. 2008-ban nyugdíjba vonult. Jelenleg Michigan államban East Lansingben él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szakács Sándor

1942-ben született Szarvason.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 2/1966

Végzését követően fotopolimer magasnyomólemezek kooperációs kutatásán dolgozott a Műanyagipari Kutató Intézetben. 1967-1972 között doktoránsként az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetben homogénfázisú polimerizációkinetikai-, gyökkémiai kutatásokban vett részt. 1969-ben műszálgyártó szakmérnöki oklevelet (kitüntetéses), 1973-ban ugyancsak a BME Vegyésmérnöki Karán egyes gyökaddíciós reakcióknál a szubsztituenhatás induktív és mezomer összetevőinek Hammett-Taft típusú mennyiségi leírásával foglalkozó dolgozatával műszaki doktori címet (summa cum laude) szerzett. 1973-tól 1984.-ig az MTA KKKI tudományos munkatársaként több heterogén- és homogénkatalitikus reakció kinetikáját és mechanizmusát vizsgálta. Propilén katalitikus epoxidációját, oxidatív karbonizációját, alkil-aromások izomerizációját és transzalkilezését is kutatta. Fázistranszfer katalitikus munkái is jelentősek. 1979-1980-ban Berlinben az NDK Tud. Akadémia Szerves Kémiai Intézetében bután és butén vanadilfoszfátokon végzett szelektív oxidációjának mechanizmusát vizsgálta. 1984-1988: az Unikémia Vegyi Kiszövetkezetben a „Perosol” nevű hidrogénperoxid tartalmú tisztítószert fejlesztette ki. 1988-1989: Twente Egyetemen (Hollandia) posztdoktor. „Egytípusú” kinetikai vizsgálatok segítségével részlegesen borított és azonos mennyiségű vanádiumot tartalmazó „submonolayer” katalizátorok aktivitásának mennyiségi leírásával következtetett az oxigénátvitel reakciómechanizmusára. 1992-1995 között a Reanal Finomvegyészgyár Szerves Laboratóriumában 12-Korona-4 és Hidroximetil-12-Korona-4 kg-os-, ill. a 9-Fluorenilmetanol 50 kg-os üzemi gyártástechnológiáját dolgozta ki. Mintegy 37 magyar- és vezető nemzetközi folyóiratokban publikált közleménynek és szabadalomnak többnyire első szerzője. A Budapesti Számviteli Főiskolán szerzett „közgazdasági szakokleveles mérnök” végzettséggel 1997-2005 között az Észak-budapesti APEH ÁFA- és Társasváll. I. Főosztályán volt vezető főtanácsos.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szász Gábor

1935-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 42/1966

Szegeden érettségizett a Vegyipari Technikumban 1955-ben. Ezt követően 1956-tól 1962-ig a Richter Gedeon Gyógyszerárugyárban /akkor Kőbányai Gyógyszerárugyár/ technikusként dolgozott. Itt bekapcsolódott különböző gyógyszerek gyártásába, ezen kívül részt vett a tripszin hintőpor és a neokortigén üzemelési munkájában. E gyárból jelentkezett a BME Vegyésmérnöki Kar esti tagozatára 1960-ban /1960-1966/. A Minőségellenőrző Részvénytársaságnál /MERT/ 1962-1970/ minőségellenőr volt. Munkája nagy részét analitikai vizsgálatok tették ki. A minták fajtája igen széleskörű volt, mondhatni a téliszalámitól a trotilig terjedt. Itt külső szakértői feladatokkal is megbízták, például az import kén nem megfelelő minősége egy mosószer gyártásánál anyagi veszteséggel járt. A Központi Döntőbizottság szakértőjeként - a gyártási technológia helyi tanulmányozását követően - az általa megállapított kár összegét a felek elfogadták. Hasonló eset: a Budapesti Vegyiművek által importált hőátvivő folyadékban észlelt hiba, melynek tárgyalásán résztvevő: szállító-, üzem- és külkereskedelmi vállalatuk képviselőinek tárgyalását követően, az üzemi szemle és a hőátvivő folyadékból vett minta vizsgálati eredménye alapján, a reklamációs ügyet egyértelműen le lehetett zárni. A Philaxia Oltóanyag és Tápszertermelő Vállalatnál /1970-1978/ a BME Általános és Analitikai Tanszékre kihelyezett kutatóként Gimesi Ottó professzor úr irányításával módszert dolgoztak ki A-, E-vitaminok és kolinklorid meghatározására takarmány előkeverékekből /premixekből/. Ezért újítói tanúsítványt is kapott és a harmadik összetevő vizsgálati módszeréről a professzor úrral közös cikkük jelent meg a Periodica Politechnica szaklap Vol.18.No.3. számában 1974-ben. A kidolgozott módszerek a gyárban alkalmazásra kerültek. Megbízást kapott az ezzel foglalkozó laboratórium vezetésére. A Vegyipari Termelőeszköz Vállalat /VEGYTEK/ Laboratóriumában /1978- 1995/ nyugdíj előtti tizenhét év főleg szakértői munkával telt el. Így például módszert dolgozott ki a klórozott oldószerek /például perklóretilén/ által a 100 m³-es szénacél tartályokra gyakorolt erős korróziójának visszaszorítására.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szathmári Ferenc

1943-ban született Piskén.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 175/1966

1966- tól Újpesten, a festék és műgyantagyártásban dolgozott. Munkahelyei név és szervezeti változások szerint Lakk- és Festékipari Vállalat, Budalakk Festék- és Műgyantagyár, Budalakk Kereskedelmi Kft., jelenleg Budalakk Innova Kft. Beosztása volt időrendben technológus, festékgyártó üzemvezető, műgyanta üzemvezető, gyári főmérnök, fejlesztési igazgató, jelenleg ügyvezető igazgató. Mérnöki munkája jelentős része a termékfejlesztés. Ennek keretében mintegy 50 szabadalmaztatott, elsősorban ipari festék, illetve műgyanta oldat (alkid, aminosformaldehid, akrilát kopolimer) kidolgozásának és bevezetésének részese volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szekeres Erika (Dr. Mészáros Lajosné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 139/1966

1960-ban érettségizett a Kaffka Margit Gimnáziumban. Az egyetemi tanulmányai megkezdése előtt egy évig dolgozott az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban. A BME Vegyéssz mérnöki Kar Könnyűipari szakán diplomázott 1966-ban. Egy évet az Öntödei Vállalat laboratóriumában dolgozott, majd 1967. július 1-től a Magyar Selyemipar Vállalat Kikészítőgyárában kezdett dolgozni, ahol a textil kikészítés minden fázisában részt vett. 1972-től 1979-ig üzemvezető beosztásban a textíliák legújabb színezési és kikészítő technológiáinak bevezetésével foglalkozott. 1979-től a Magyar Selyemipar Vállalat Központ Termelési Főosztályán Osztályvezetői beosztásban a Kikészítőgyár termelését irányította 1990-ig. Kiemelt feladata volt az exportra való termelésnél a textíliák minőségi mutatóinak javítása és ellenőrzése. A rendszerváltás időszakában elsők között alapított Kft.-t, amelynek ügyvezetője volt 2000. májusig.

Munkájáért több elismerést kapott, többek között 1986-ban az Ipari Miniszter Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szeles Katalin (Dénes Istvánné)

1942-ben született Bánrévén.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1966

1966-ban szerzett diplomát a BME Vegyésmérnöki Kar gyógyszerkémia szakon. A Kőbányai Gyógyszerárugyár ösztöndíjasaként, nyári szakmai gyakorlatokon ismerte meg a gyógyszergyártás üzemi és laboratóriumi folyamatát. A diploma megszerzését követően a gyár Központi Analitikai Laboratóriumának Nyersanyag Csoportjában kezdett el dolgozni beosztottként, később pedig a Csoport vezetőjeként. Feladata a minőségellenőrzéssel, anyagvizsgálattal, vizsgálati előiratok készítésével kapcsolatos munka volt. Különböző szintű, a gyári elvárásoknak megfelelő tanfolyamokat végzett. 1972-ben a NIM Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézetnél szabványosítási, 1970 - 1973 tanévben a Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központnál rendszerszervezői képesítést szerzett. 1980-ban ki-nevezték a Fabulon Kozmetikai Osztály vezetőjének, ahol az új kozmetikai készítmények fejlesztésének, piackutatásának, forgalomba hozatalának feladataival foglalkozott. Mikor a Colgate átvette a Fabulon gyártást, kérésére eredeti munkahelyére, az Analitikai laboratóriumba ment vissza, ahol a Nyersanyag és Injekció Csoport vezetésével bízták meg. Innen ment nyugdíjba 1998-ban.

Munkája elismeréseként 1977-ben a Nehézipar Kiváló Dolgozója, 1970-ben és 1987-ben. Vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szelezsán Livia (Dr. Dömölki Ferencné)

1943-ban született Kétegyházában.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 126/1966

Egy évi ipari gyakorlat után a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézetben dolgozott, 20 éven keresztül édesipari főmérnök, laborvezető, élelmiszer osztályvezető, élelmiszeripari főosztályvezető munkakörökben. 1988-tól a Compack Vállalat gyártmány-fejlesztési vezetője, a vállalati tanács elnökeként a cég privatizációjában játszott szerepet. A privatizációt követően a Sara Lee/DE Rt.-nél gyártmány-, technológiai-, rendszerfejlesztési vezetőként feladata: kávé, tea, fűszer, só, HC/PC termékek fejlesztése, új technológiák bevezetése, csomagolás (pl. az első magyar vákuumcsomagolt kávé), számítógépes anyag-nyilvántartási rendszer fejlesztése. 1996-tól a Kraft Foods H. Kft. műszaki szaktanácsadója, ezen idő alatt a cég kávé üzeme elnyerte az Európa leggyorsabban fejlődő üzeme címet. Az első fémgőzölt fóliába csomagolt szaloncukor (Milka), New Yorkban Word Star díjat nyert, mely a Milka lágy tojás, és különböző édességek korszerű csomagolásának fejlesztésében játszott szerepet. A cég HACCP és ISO rendszer fejlesztésében belső auditor. 2001-től Dömölki Bt. élelmiszer szakértői, tanácsadói tevékenységét végezte, különös tekintettel a magyarországi civil fogyasztóvédelem fejlesztésére. 1966-tól tagja MÉTE Édesipari Szakosztályának, amelynek 7 éven át titkára. 1998-tól részt vett a Budapesti Békéltető Testület munkájában, valamint a Codex Alimentarius Nemzeti Bizottság, a Géntechnológiai Tevékenységet véleményező Bizottság és a magyar Élelmiszer Könyv Bizottság tagja. Civil fogyasztóvédőként részt vett a BEUC (Európai Fogyasztóvédelmi Szervezetek Irodája), valamint a CI (Fogyasztóvédelmi Világszervezet) munkájában. Több EU projektben (EURAIN, EURECCA, TRUSTINFOOD stb.) dolgozott. Az Élelmiszer – Áruismeret Ker. és Vendéglátóipari Főiskolai tankönyv társszerzője. Számos szakmai és ismeretterjesztő publikációja jelent meg. Média szereplése a fogyasztók tájékoztatására irányult.

Munkájáért a FAO, az MSZH, a MÉTE, a Fogyasztóvédelem kitüntette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentpály Gábor

1942-ben született Pápán.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 150/1966

1960-ban a Than Károly Vegyészeti Technikumban érettségizett. 1966-tól a vegyésmérnöki diploma megszerzését követően a Bőripari Vállalat Táncsics Bőrgyárban dolgozott, mint gyakorló mérnök, majd mint művezető. 1970-ben a Bőripari Vállalat Debrecenbe helyezte át üzemvezető mérnöknek. 1970-1975 között elsősorban termelésszervező és irányító munkát végzett, de mellette folyamatosan részt vett a beruházás végrehajtásában. 1975-1980 között termelési és fejlesztési osztályvezető beosztásban dolgozott. 1980. márciusától 1981. júniusáig a gyár főmérnökeként dolgozott, majd júliustól a gyár igazgatója lett. 1985. július 1-től a gyár életében jelentős változást hozott az a tény, hogy kezdeményezésükre az Ipari Minisztérium a Hajdúsági Bőrgyárat önálló vállalattá nyilvánította „Létesítő Határozatával.” Az önálló vállalati működéshez egy sor tevékenységet -anyagbeszerzés, értékesítés-pénzügyi, gazdálkodás, stb.- meg kellett szervezni. Az önálló vállalat működőkészségének kialakítása sokrétű feladatot, munkát adott. A piaci kereslet csökkenése illetve a piacgazdálkodásra történő átállás is sok feladatot ruházott rá. A gyár életében új fontos feladat volt a gazdasági társasággá alakulás. Majd a privatizáció. Első lépcsőben az állami vállalatból Állami Vagyonügynökség tulajdonában lévő részvénytársaságot a Szenzor-Takarék-Bróker és Tanácsadó Kft. részvételével hoztak létre. Az Ávü 1992. szeptember 10- én 1300/92. számú határozatával hozzájárult a Hajdúsági Bőrgyár részvénytársasággá alakulásához. Az Ávü 1995-ben értékesítette a Habőr Rt.-t. Az új tulajdonos az igazgatói munkakörből felmentette, és mint osztályvezető dolgozott tovább a cégnél. A kereslet-termelés csökkenése folyamatos létszámleépítést eredményezett. 1997. év végén kérte munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését, és korengedményes nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szóke Ágnes (Dr. Stadlerné)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 158/1966

A diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszergyár Fermentációs Üzemében dolgozott. 1978-ban a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszéken műszaki doktori diplomát szerzett a glükonsav fermentációs termelése, optimalizálása és matematikai modellezése témakörben. 1974-től a Chinoin Ciklodextrin Laboratóriumában gyógyszerek fiziko-kémiai és farmakológiai hatásának ciklodextrin komplex képzéssel történő befolyásolását kutatta. 1981-ben ösztöndíjasként a Freiburgi Egyetemen a ciklodextrin-transzferáz enzimek különböző szerkezetű keményítőkre kifejtett hatását tanulmányozta. 1986-tól Buffalóban az Amerikai New York-i Állami Egyetem Gyógyszerészeti Karának Kémiai Tanszékén biológiai aktív polinukleotidok farmakológiai hatás befolyásolását szerkezeti módosítással, liposzómába zárással kutatta. 1988-tól a Hemex, Inc. kezdő vállalatnál toxikus fémek emberi vérből történő eltávolítására alkalmas módosított hemodialízis orvosi készülék, Hemopurifier, kifejlesztését, in vitro és in vivo kipróbálását, a termék FDA követelményeknek megfelelő dokumentálását vezette. A vállalatot az Aethlon Medical cég vette át. 2001-től egy gyógyhatású táplálkozási kiegészítőket gyártó cégnél új előállítási és kiszereelési technológiák kidolgozását, minőségi ellenőrzését végezte vezető kémikus pozícióban. 2007-ben nyugdíjba ment. 13 szabadalom, 23 szakmai folyóiratban megjelent cikk és több NIH-től elnyert pályázat szerzője. Eredményeit számos magyar, amerikai és nemzetközi tudományos konferencián adta elő. Az Amerikai Kémiai Társaság – ACS – tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szőke Ágnes (Sztanekné Hegyaljai)

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 206/1966

1966. szeptemberében belépett a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyára Technológiai Osztályára, ahol új termékek bevezetésével kapcsolatos koordinációs, menedzselési feladatokat kapott. Ezt a feladatkört mai szóval projekt menedzsernek nevezzük. További pályafutása során is a fejlesztés területén dolgozott. Részt vett a fejlesztési folyamatok szabályozásának kidolgozásában, a fejlesztési költséggazdálkodás megszervezésében, beruházási projektek előkészítésében. Ezek közül kiemelhető a világbanki hitelek hitelkérelmeinek összeállításában való részvétel a nyolcvanas években és kapacitásnövelő beruházások előkészítésében való részvétel a kilencvenes években. 2003. január 1-től Kémiai Logisztika vezetőjeként a termelésstervezés, anyag és munkaerőbiztosítás koordinálása volt a feladata. Ebből a munkakörből vonult nyugdíjba 2004. július 1-én. 1972-ben gyógyszervegyész technológusi szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán, 1993-ban német középfokú nyelvvizsgát tett.

Kétszer kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Ilona Erika (Juhos Istvánné)

1943-ban született Szolnokon.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 117/1966

1966. augusztusban kezdett el dolgozni Nyergesújfalun, Magyar Viscosagyár központi laboratóriumában mérnök-gyakornokként. 1968-ban laborvezetői megbízatást kapott a kémiai analitikai, a viszkóz üzem, a vízmű-és a fotólabor vezetésére. Ez a terület 1972-ben tovább bővült a Danamid / poliamid 6 / vágotszál üzem laboratóriumával. 1972-től másodállású óraadóként laboratóriumi gyakorlatokat tanított 3 tanéven keresztül Nyergesújfalun az Irinyi János vegyipari szakközépiskolában. 1975-ben orosz nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1975-1979 között a Magyar Viscosagyár és a Nehézipari Minisztérium kiküldöttjeként férjével együtt Bukarestben az Interchimvolokno Nemzetközi Vegyiszál Gazdálkodási Egyesülésben dolgoztak szakértőként. Bukarestből történt hazatérés után MEO vezetői megbízást kapott. Feladata volt a vállalathoz beérkező alap- és segédanyagok valamint a gyár által gyártott késztermékek reklamációinak intézése bel- és külföldön egyaránt valamint a vegyiszálakkal kapcsolatos szabványosítási ügyek intézése. Ezen időszak alatt elvégezte a BME felsőfokú műszaki minőségellenőrzési szaktanfolyamot az MSZH szervezésében a Felsőfokú szabványalkotói tanfolyamon. 1984-ben a Danamid / poliamid 6/ végtelenszál és műszaki granulátum üzemek gyáregységvezetői teendőire kapott megbízást: ez a gyártási, technológiai, minőségellenőrzési, karbantartási feladatainak irányítását jelentette, beleértve a személyi állományt is. 1990-ben a Danamid végtelenszál gyáregység feladatai bővültek az alap- és segédanyag beszerzéssel, a készáru értékesítéssel és marketinggel, a műszaki fejlesztéssel, az ISO minőségbiztosítási rendszer kidolgozásával és bevezetésével, és gazdasági osztállyal. Az egység neve Danamid üzletág lett, beosztása üzletág igazgató lett, és egészen nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott. 2001-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Piroska (Dr. Révész Ottóné)

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 89/1966

A diploma átvétele után 1966. aug. 15-től a Zala megyei Tejipari Vállalat nagykanizsai gyárában kezdte meg a munkát. 1967-től az Iregszemcsei Mezőgazdasági Kutató Intézet munkatársa lett, ahol a Kémiai Laboratóriumban takarmányminták műszeres analitikai vizsgálatait végezte. 1968 márc. 15-től 4 év GYES következett (2. gyermek után). 1972-ben Tamásiban kísérleti üzem létesült a VEPEX eljárás alapján, ahol a laboratórium megszervezése, a laboránsok betanítása, majd a laboratórium vezetése lett a munkája. 1974 ápr. és 1975 ápr. között harmadik gyermeke születése miatt ismét GYES-en volt. 1976-1992-ig az üzem egy takarmánykeverővel kiegészülve a Bábólna Pharma Rt., majd 1993-tól a Phylaxia Pharma Rt. telephelyeként működött tovább, amelynek az állatgyógyászati keveréktakarmányok, ill. gyógytápok előállításának kémiai és mikrobiológiai vizsgálatait végző laboratóriumát vezette. 1997. dec. 27-től nyugdíjas. Három gyermeke és kilenc unokája van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tánczos Ildikó

kémiai tudományok kandidátusa

1943-ban született Szegeden.

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 58/1966

Diplomája megszerzése után a BME Kémiai Technológia Tanszék könnyűipari ágazatán dolgozott. Felületaktív anyagok, szálanyag- és színezékkémia, ill. textiltechnológia területén végezte kutatási és oktatási munkáját a diplomás, és szakmérnök képzésben. Műszaki doktori oklevelét 1973-ban cellulózkémiai témában szerezte. Ösztöndíjjal vett részt tanulmányúton Leningrádban és látogatott a Princetoni Egyetemre. A Központi Kémiai Kutató Intézetben 1977-1981 között ösztöndíjként végzett polimerkémiai kutatások eredményei alapján 1984-ben elnyerte a kémiai tudomány kandidátusa fokozatot (mind ezt családanyai feladataival egyeztetve). Egyetemi oktató munkáját folytatva elsőként indította el szakaszos kémiai reakciók számítógépes irányításának bevezetését a gyakorlati oktatásba. 1993-tól 2006-os nyugdíjba vonulásáig a linci Johannes Kepler Universitát „Chemische Technologie Organischer Stoffe” Intézetében dolgozott. Oktatói, előadói és tudományos tevékenységét diplomázó és PhD hallgatók témavezetésével együtt elsősorban a naturpolimerek kémiai technológiája, valamint azok pirolízis-GC-MS analízise területén folytatta. 2001-ben a Nyugat-Magyarországi Egyetemen habilitált. Folyamatosan tartott fent oktatási és kutatási kapcsolatot a Budapesti Műszaki Egyetemmel, ahol 2004-ben címzetes egyetemi docensi címet kapott. Hazai és ausztriai munkája kutatási eredményeit 90 közleményben és előadásban ismertette, 2 könyv 6 jegyzet és 3 szabadalom társszerzője, több, mint 50 diplomamunka és doktori dolgozat önálló ill. társ-témavezetője volt. Közben 3 diplomás gyermeket nevelt fel. 2004-től 2006-ig a nemzetközi COST Action Ausztria képviselője lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tasnády Emese (Lászlóffy Balázné)

1942-ben született Budapessten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 213/1966

Az egyetem elvégzése után a Lakk- és Festékipari Vállalat (a Budalakk Festék és Műgyantagyár jogelődje) kutató laboratóriumában kezdte pályafutását. Kutatási területe az elektroforetikus festő eljáráshoz alkalmas festék kifejlesztésében való részvétel volt, amely festék alkalmas alakos munkadarabok tökéletes festésére. Az Ikarus részére festékek, bevonatok fejlesztésével is foglalkozott. A laboratóriumi kísérletek mellett részt vett a termékek gyártásának félüzemi kísérleteiben is. 1974–1978 között a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalat Piackutatási Osztályán dolgozott. Katalógusok és kiadványok szerkesztése, új termékek piaci bevezetésének koordinálása volt a feladata. 1979-től a Kemikál Építőanyagipari Vállalat (a KEMIKÁL Rt. jogelődje) központjában, a cég anyagellátásával és anyaggazdálkodásával bízták meg. Kezdetben beosztott mérnökként, majd a részleg vezetőjeként dolgozott. E területen az import és hazai alapanyagok, csomagolóanyagok beszerzési lehetőségeinek felkutatását, a szállítások optimalizálását, a gyáregységek közötti párhuzamos anyagfelhasználások gazdaságos összehangolását végezte. 2000. februártól nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Taza Charles

*1939-ben született Der Ezzorban, Szíriában.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 85/1966*

Az oklevél megszerzése után visszatért hazájába, Szíriába. Aleppóban telepedett le és egy textilgyárban kezdte el pályafutását, később egy textilpari intézetben tanított. 1991-ben családjával Kanadába emigrált. Munkát vállalt egy gyógyszereket és diagnosztikai termékeket előállító cégnél. Kezdetben üzemben dolgozott, ahol állati szervekből extrakcióval nyerték ki a hatóanyagokat, majd az üzemi laborban a minőségellenőrzés volt a feladata. Innen 2005-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Thúry István

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1966

Első munkahelye (1966-tól) a HUMÁN Oltóanyagtermelő és Kutató Intézet Kőbányai Gyáregysége. A Biokémiai Főosztályon emberi és állati vérszérumból oltóanyagok (gamma-globulin, illetve tetanusz elleni lószérum), valamint infúziós albumin előállítására volt a tevékenységi területe. Kutatási munkája: különböző vérfehérjék izolálása és vizsgálata. „Intézeti tudományos munkatárs”, majd „főmunkatárs” fokozatot ért el. Kutatási eredményeiről szakmai előadásokon, illetve az „Annales Immunologia Hungaricae” évkönyvekben számolt be. 1972-ben a Plazmafrakcionáló Laboratórium, 1977-ben a Preparatív Kémia Osztály vezetőjévé nevezték ki. 1972-73-ban elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Biológus Szakmérnöki tanfolyamát, majd 1976-ban megvédte doktori értekezését. 1983-ban átmélt a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Növényvédelmi és Agrokémiai Központjához. (Az intézmény az évek során Budapest Fővárosi Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomás, majd Növény- és Talajvédelmi Szakszolgálat néven működött.) Munkaterülete a Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomások keretében működő Talajvizsgáló Laboratóriumok szakmai felügyelete, a laborok akkreditálásának bevezetése, irányítása és ellenőrzése, valamint szakterületi szabványosítás volt. 1992-től a Növényegészségügyi és Talajvédelmi Hálózat minőségügyi és szabványosítási vezetője volt. Ebben a minőségben mintegy 200 db MSZ-08- ágazati és számos MSZ EN országos szabvány kidolgozásában vett részt. 2003 végén vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Titkos Domokos

*1942-ben született Budapesten.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 212/1966*

1966-ban a Finommechanikai Vállalatnál kezdett dolgozni a Technológiai osztályon. Itt ismerte meg a korrózióvédelem alapjait. Ezután a Budapesti Mezőgazdasági Gépgyár iparági korróziós laboratóriumba került, melyet a Magyarországi Mezőgazdasági Gépgyártás korrózióvédelmének megszervezésére hoztak létre. 1971-ben a Magyar Kábelművek kutatói osztályára került, ahol három évig dolgozott. Innen a Ferrokémiai Ipari Szövetkezetbe került, ahol a legnagyobb üzem vezetője volt 1979-ig. Közben 1969-ben az Országos Találmányi Hivatalnál iparjogvédelmi szakvizsgát tett. Ezek után önállósította magát és először az Indikátor Kiszövetkezetben, majd 1991. 05. 22-től az INHIBITOR Kft.-nél többségi tulajdonos és ügyvezető igazgató. Szakmai munkája során 11 db találmány kidolgozásában vett részt, melyek az OTH-tól szabadalmi oltalmat kaptak. Találmányai jelentős része hő hasznosító berendezések vegyi kezelésére, passziválására, kültéri és víztéri tisztítására vonatkoztak. Ezeket az anyagokat és eljárásokat is használta és használja. Erre vonatkozóan rendelkezik az Energiafelügyelet által kiadott 100t/h összeteljesítményű hő hasznosító berendezések vegyi kezelésére vonatkozó engedéllyel. Szakmai munkája során részt vett égésjavító adalékanyagok kifejlesztésében. Találmányai közül kettő erre kapott szabadalmi oltalmat. Jelenleg is a saját cégében, az INHIBITOR Kft.-ben dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Antal

*1934-ben született Hajdúböszörményben.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 193/1966*

1950-ben a Chinoin Gyógyszergyárban helyezkedett el segédmunkásként. 1951-ben a Dolgozók Vegyipari Technikumába iratkozott, 1956. júniusában Ipari Technikusi Oklevelet szerzett. Ezután a Gyógyszertechnológia Kutatólaboratóriumában technikusként a gyógyszerkészítmények hatóanyagainak ellenőrzésével foglalkozott. 1960-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Kar esti tagozatára iratkozott be. 1966-ban jó eredménnyel diplomázott. A laboratórium analitikai csoportjában folytatta a munkát, feladata az új alapanyagokra és készítményekre specifikus vizsgálati módszer kidolgozása volt. 1970-ben kutatásirányító csoportvezető lett. 1969-től kezdett a Fizikai - Kémiai Tanszéken Dr. Varsányi György professzor és Dr. Billes Ferenc docens irányításával a „PIRIDAZIN és PIRAZIN származékok egyensúlyi állandóinak meghatározása UV spektrofotometriáson” című disszertációján dolgozni. A disszertációját 1980. május 9.-én megvédte. A továbbiakban a K+F Igazgatóság fejlesztési osztályán mint csoportvezető, 1994-től mint osztályvezető dolgozott. 1997-ben nyugdíjba ment. Nyugdíjazása után 2012. végéig szakértőként vett részt a Gyógyszerfejlesztési Osztály munkájában. Tudományos munkássága társszerzőként: 6 szabadalom, 6 szolgálati találmány, 16 publikáció, 4 kongresszusi előadás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Géza

*1937-ben született Karácsondon.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 194/1966*

Hatvanban, a IV. sz. Vegyipari Technikumban szerzett vegyésztechnikusi oklevelet, ezután került 1955-ben a Kőbányai Gyógyszerárugyárba. Itt először szintetikus gyógyszeralapanyagokat és fázisterméket előállító üzembe került, majd 1958. év elején -kiválasztottként egy akkor épülő fermentációs üzemben folytatta három műszakban, műszakvezetőként munkáját. 1959 őszén a vállalat munkavédelmi, majd később a tűzrendészeti feladatainak ellátásával, fejlesztésével, alkalmazásának, ellenőrzésének felügyeletével bízták meg. Időközben elvégezte a SZOT által szervezett Felsőfokú Biztonságtechnikai tanfolyamot. 1960-ban felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki karának esti tagozatára, ahol 1966-ban diplomát szerzett. 1968-ban, az akkor épülő szintetikus alapanyaggyártó műveleti csarnok beruházási, építési munkálataiban vett részt, majd termelésirányítói, részlegvezetői munkakörben irányította 80-100, három műszakban dolgozó ember munkáját. A legnagyobb, legfontosabb, legszebb feladat számára 1971-ben kezdődött, a Cavinton gyógyszer szintézisének kísérleti gyártásával, üzemelésével, megvalósításával. A termék kutatásában, fejlesztésében és üzemi gyártásában a KGy (mai Richter) sok sok vegyésze, gépésze mellett a Műegyetem, Szántay professzor és munkatársai is hatalmas alkotói munkát végeztek. A Richterben eltöltött több, mint 52 évéből 38 évet Cavinton gyártásával foglalkozott. Családtagjai közül felesége 35 évig, lányai mai napig is kapcsolatban vannak a vegyiparral. 4 unokája van, ők még tanulnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Turcsányi Péter

1943-ban született Szolnokon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 159/1966

Általános és középiskolai tanulmányait Békéscsabán végezte. 1930-ban a BME-n gépészmérnöki képesítést szerzett. 1961-66 között a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki karára járt. Az oklevél megszerzése után 39 évig 2005-ig a Kőbányai Gyógyszerárugyár (Richter Gedeon Rt.) Technológiai Kísérleti I. Üzemében dolgozott (osztályvezető: dr. Kreidl János, majd dr. Czibula László). Feladatuk a gyári szintézisek üzemi adaptálása, új kerülő eljárások kidolgozás volt. 1973-ban gyógyszer technológiai szakmérnöki végzettséget, majd műszaki doktorátust szerzett a BME-n (témája: Az 5,6-dimetilbenzimidazol szintézisének vizsgálata). Fontosabb munkái a Lenacil (Adol) cukorrépa gyomirtó, illetve Terbacil (Geonter) totális gyomirtó gyártásának kidolgozása. Legnagyobb gazdasági jelentőségű munkájuk a triptamin előállítása volt módosított Fischer-indol-szintézissel, amely a Cavinton (Vinpocetin) kulcsintermedierje. A technológiára a Borsodi Vegyi Kombinátban üzemrész épült. Legérdekesebb eredménye az Oxfendazol (állatgyógyászati féreghajtó) új totálszintézise volt. Ennek kiegészítéseként számos kedvező gombaölő hatású új diarilszulfidot is előállítottak. A rendszerváltás után a megszűnő eljárás szabadalmi rendszer miatt munkájuk generikus készítményekre korlátozódott. Összességében szakmai tevékenységét 20 szabadalom (társszerző), 2 előadás és 2 pályázati díj jelzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Turza Márta (Petró Ottóné)

1938-ban született Kispesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 35/1966

Mérnöki pályafutását a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben kezdte, ahol 24 éven át dolgozott, és ahol 1980 és 1990 között az Intézet Kémiai Osztályát vezette. Kezdetben élelmiszer-összetevők kromatográfiás szétválasztására alkalmas módszerek kidolgozásával foglalkozott. 1971-ben állami ösztöndíjjal 6 hónapot Finnországban töltött. Itt kezdett foglalkozni az élelmiszerek íz- és illatanyagainak kutatásával, mely terület későbbi tevékenységének meghatározó témakörévé vált. 1975-ben, ugyancsak a BME Vegyésmérnöki Karán doktorált. 1990-ben a Konzervipari Kutatóintézetben lett főosztályvezető, később minőségügyi igazgató. A paradicsom aromaanyagainak kutatása terén elért eredményeit ismertető publikációi alapján hívta meg 1993-ban a francia mezőgazdasági és élelmiszeripari kutatóintézet-hálózat (INRA) dijoni aromakutató részlege vendégkutatónak, ahol 7 hónapot dolgozott. 1995 második félévében a Gyógynövénykutató Intézetnek azt a laboratóriumát vezette, amelyet a gyógynövénydrogok hazai forgalmazási engedélyének kiadására akkreditáltak. 1996 és 2006 között a Magyar Szabványügyi Testület alkalmazta, a Nemzetközi Szabványügyi Testület (ISO), egyik legnagyobb, 34. számú, Élelmezési termékek elnevezésű, műszaki bizottsága titkárságának vezetésére. Ez idő alatt dolgozták ki a nagy jelentőségű, ISO 22000:2005 számú, Élelmiszer-biztonsági irányítási rendszerek – Az élelmiszerláncban részt vevő szervezetekre vonatkozó követelmények című szabványsorozatot. Nyugdíjba vonulása után, az ISO Központi Titkársága megbízásából számos országban tartott tanfolyamokat, ennek a szabványsorozatnak az oktatására, népszerűsítésére. Több mint 100 magyar, angol, német, francia és spanyol nyelvű publikációja jelent meg; részt vett az International Handbook of foodborne pathogens, és az Encyclopedia of Food Safety szabványosítással foglalkozó fejezeteinek megírásában; több mint 20 éven át volt a Food Review International folyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ugrics József

1940-ben született Válon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 142/1966

1959-ben a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban vegyésztechnikusi oklevelet szerzett. 1959-1961-ig a Chinoin Ch. II. Foszgén üzemében szakmunkásként dolgozott. 1961-1966-ban a BME Vegyésmérnöki Karának Chinoin-ösztöndíjas hallgatója volt. Megszerezve vegyésmérnöki oklevelét a Chinoin Ch. VII. üzemében állt munkába. Műszaki ügyintézőként feladata volt a Papaverin és NoSpa görcsoldók első három intermediere termelési és fejlesztési folyamatainak szervezése. 1984-től a Ch. VII. üzemvezetője lett, így a Papaverin és a NoSpa termékeken kívül már a Libexin HCl, Silubin, Probon, Trasicor termelését is irányította. A 80-as évek második felében vállalati döntés született egy új 300 tonna Homonitril-Dietoxinitril kapacitású üzem létrehozásáról. Az üzem tervezésében technológustervezőként és adatszolgáltatóként vett részt, így lehetősége volt több technikai fejlesztést megvalósítani. 1990-ben áthelyezték az új 300 tonnás Homonitril-Dietoxinitril üzembe azaz a feladattal, hogy a technológiai csőrendszer szerelési munkáit irányítsa és ellenőrizze, majd a szerelést követően elvégezze a vizespróbákat, a műszerezettség tesztelését, majd a méretnövelt technológiák üzemelését. Mindez 1992-re befejeződött, és kinevezték menedzser III. vezetői besorolásban a Ch. I/I. részleg vezetőjének. 1995-ben lehetőség nyílt a Menam, 2000-2001-ben pedig a TAN Sanofi termékek gyártására, ez utóbbi esetben az üzemkísérletet irányította provizórikus gépi megoldásokkal, ezen kívül részt vett fejlesztésben is. Az üzemkísérleti tapasztalatok alapján megírta a Gyártástechnológiai előiratot és a gépész kollégákkal elvégezték a szükséges átszerelési munkákat az üzemszerű gyártáshoz. Hat bejegyzett szabadalom társszerzőjeként tevékenykedett. 2001-ben négy évtizedes munkavégzés után nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vajda András

1942-ben született Budapesten.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 145/1966

Vegyéssz mérnöki és vegyipari műveletek szakmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyéssz mérnök Karán szerzett 1966-ban, ill. 1974-ben. Az ELTE Jogi Karán szabadalmi ügyvivői tanfolyamot végzett 1977-ben. Angol felsőfokú, német és spanyol középfokú nyelvvizsgákat tett. Tanulmányi szerződéssel az EGyT-ben (Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár, ma EGIS) kezdett dolgozni üzemmérnökként. Első feladata az alfa-methyldopa, vérnyomáscsökkentő hatóanyag optikailag aktív módosulatának üzemi méretű előállítás volt, ezután az Üzemesítő Laborban számos technológiai javítás és új vegyület üzemesítése (pl. trimethoprim). Emellett szabadalmat kaptak thiamfenicol hatóanyag előállítására 1971-ben. 1973-1979 között a hatóanyag-export osztályt vezette, feladata volt az intézményes licenc tevékenység kialakítása, az új készítmények gyártás-előkészítésében való részvétel, licenceladáskor a technológia átadása. 1980-tól a Vepex-Biotechnika Rt. kereskedelmi igazgatója volt. Az ún. zöldfehérje technológia értékesítése mellett 1984-től a Szegedi Biológiai Központtal közösen létesített laboratóriumban a biotechnológiai alap kutatás eredményeinek értékesítése volt feladatuk, pl. monoklonális antitestek gyártásával. 1990-1992-ben BMC Műszaki Fejlesztő Kft. tulajdonos-ügyvezetője volt. 1991-től a Merck & Co. Inc. gyógyszerkonzern leányvállalata, az MSD Pharma Hungary Kft. kialakításában vett részt tanácsadó, majd üzletfejlesztési és külkapcsolati igazgató, végül ügyvezető igazgatóként, nyugdíjba vonulása után pedig tanácsadóként 2014-ig. Számos technológiai és licenc együttműködés létrehozása mellett részt vett az 1995-ös szabadalmi törvény előkészítésében, mint a magyar-amerikai bilaterális megállapodás tanácsadója; majd jogvitákon keresztül az új intézmények (pl. bizonyítási teher megfordítása, ideiglenes intézkedés) gyakorlatának kialakításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vastagh Ágnes

1943-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 76/1966

Első és egyetlen munkahelye a Szerves Vegyipari Kutató Intézet volt. Először a szintetikus szerves kémiával foglalkozó osztályon dolgozott, ahol a gyártási folyamatokban képződő anyagok fizikai kémiai állandóit vizsgálta. 1971-től az Intézet központi Analitikai Osztályán műszeres analitikai vizsgálatokat végzett. 1974-ben a Sandoz ösztöndíjasaként a Bázeli Egyetemen 4 hónapig új élelmiszerkémiai analitikai eljárások kidolgozásában vett részt H. Seiler professzor vezetésével. A 70-es évektől kezdve közreműködött különböző kromatográfiás technikák bevezetésében és alkalmazásában (minőségi, mennyiségi és preparatív rétegekromatográfia, GC, HPLC). A 80-as évektől kezdve az Analitikai Osztályt világszínvonalú készülékekkel szerelték föl, ezek rendszeres használatában, új kromatográfiás módszerek kidolgozásában tevékenykedett. A Szerves Vegyipari Kutató Intézetben nemcsak kutatás, hanem egyes kísérleti üzemeiben termelés is folyt; a kutatási munkák kiszolgálása mellett a gyártott termékek folyamatos minőségellenőrzésében vett részt. A 90-es évektől a hazai gyógyszergyárak végtermékeinek kompatibilitási vizsgálatát végezte. 1992-től részt vett az Analitikai Osztály akkreditációjának előkészítési munkájában; az 1995-ben elnyert hivatalos akkreditáció birtokában az Intézet kísérleti üzemében gyártott termékek minőségi bizonylatolását is végezte. Német, angol és lengyel felsőfokú nyelvvizsgálója van. 2000-től 2005-ig az Analitikai Osztály vezetőjeként dolgozott. 2005-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Véghely Zsuzsa (Dr. Királyné)

1941-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1966

Vegyésmérnöki oklevelet 1966-ban szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán. Doktori címet, ill. oklevelet a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Élelmiszeripari Karán kapott 1987-ben. A disszertáció címe: A borok magasabb klorid tartalmának okai és csökkentésének lehetőségei. Első és egyetlen munkahelye a Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet volt Budapesten, ahonnan, mint laborvezető tudományos főmunkatárs ment nyugdíjba 2004-ben. Kezdő kutatóként eleinte a borok új analitikai módszereivel, majd néhány enzim (pektináz, tirozináz, laktáz, peroxidáz) szerepével foglalkozott a bor minőségjavításának szempontjából. Később a magyarországi borok klorid tartalmát térképezte fel. A tokaji aszú jellemzésével kapcsolatban kimutatta, hogy a *Botrytis cinerea* gomba (a nemes penész) által képzett cAMP hatással van néhány minőségi faktorra (pl. glicerin, glükonsav). Szakmai tevékenységének legfontosabb eredménye a vörös és fehér borok antioxidáns tartalmának, főként a rezveratrol és más sztilbenoid-izomerek meghatározása volt túlnyomósos rétegekromatográfiával (OPLC). Mindezekkel hozzájárult a bor egzaktabb humán-egészségügyi jellemzéséhez. Dolgozatai angol és magyar nyelvű folyóiratokban jelentek meg.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wappel Kálmán

1943-ban született Győrben.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 167/1966

1961 és 1966 között a BME Vegyéssz mérnöki Karán végezte tanulmányait. Szakosodáskor a Biológiai Ipari Ágazatot választotta, diplomamunkáját az Élelmiszerkémia tanszéken készítette el. A vegyéssz mérnöki diploma megszerzése után másfél évig a Soproni Sütőipari Vállaltnál dolgozott technológusként, ezután átlépett a műanyagiparba. 1968-tól 1998-ig a győri Graboplast Rt. nevű textil- és műanyagipari nagyvállalatnál dolgozott, ahol vállalaton belül sokféle érdekes szakmai és vezetői feladatokat kapott. Volt műszakvezető, üzemvezető, gyártmányfejlesztési osztályvezető, stratégiai fejlesztési főosztályvezető, végül a legnagyobb üzletág igazgatója. Egyik irányítója volt a Tatabányán zöld mezős beruházásként 1998-ban megvalósult új, korszerű padlókárpit gyár létrehozásának. Két ízben a német Brückner TT cég „kölcsonként” technológusaként új műbőr gyártósorok üzembe helyezésén dolgozott 2-2 hónapig Kínában illetve Taivanon. Szakmai továbbképzésekben folyamatosan részt vett, legfontosabbak: Műanyag alkalmazás technikus szakmérnöki diploma megszerzése a BME Műanyag és Gumipari Tanszékén 1974-ben, valamint ENSZ ösztöndíjasként 4 hónapos szakmai tanulmányút az USA-ban 1978-ban. Angolul már a középiskolában illetve az egyetemen megtanult, németül pedig felnőttként tett középfokú nyelvvizsgát, melyek előnyt jelentettek szakmai karrierjében. 1998-ban saját kezdeményezésére más típusú feladatkörbe került: A Magyar Műanyagipari Szövetség szaktitkáráként az egész műanyagipart képviselte hazai és nemzetközi fórumokon. Önálló előadásokat is tartott több európai országban. 2003-ban ment nyugdíjba, de a szakmai tevékenységet nem hagyta abba. Saját műanyagipari tanácsadó cége, a Wamazol Bt. keretében vállalja kisebb projektek vezetését, tanulmányok készítését, nemzetközi kooperációban is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zólyomi Gábor

1938-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 195/1966

1957-ben érettségizett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban, majd az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár kutatólaboratóriumában kezdett el dolgozni. Vegyésztechnikusként a laboratóriumban kidolgozott eljárások üzemesítése volt a feladata. 1960-ban kezdte meg tanulmányait a BME Vegyész-mérnöki Kar esti tagozatán, és ekkor csatlakozott a Dr. Pallos László vezette kutatócsoporthoz, amelynek programjában, az akkoriban megalakult Farmakológiai Osztállyal együttműködve, originális gyógyszerhatóanyagok kutatása is szerepelt. Itt végzett munkájának eredményeként a később Halidor néven forgalomba hozott gyógyszerkészítményre vonatkozó találmányi bejelentésekben az öt feltaláló egyike. 1965-től a Gyógyszerkutató Intézet alkalmazottja. Rövid ideig a Kísérleti Üzem, 1968-tól az újonnan létesített Radiokémiai Osztály a munkahelye, 1983-ig tudományos főmunkatárs, majd nyugdíjazásáig tudományos osztályvezető. Fő tevékenysége szerves molekulák, vizsgálati fázisban levő vagy már alkalmazott gyógyszerek és növényvédő szerek izotópos jelölése, de emellett új 5H-2,3-benzodiazepin-származékok és protonpumpa-gátlók kutatásában is aktívan részt vett, az utóbbi esetben témavezetőként. Közben az egyetemen 1970-ben gyógyszervegyész szakmérnöki diplomát, 1973-ban műszaki doktori címet, 1988-ban az Állami Fordító- és Tolmácsvizsga Bizottság előtt tett vizsga révén angol-magyar, magyar-angol szakfordítói képesítést szerzett. Munkásságának iparilag is hasznosítható eredményeit 21, többségében sok más országban is bejelentett magyar szabadalom jelzi. Hazai vagy nemzetközi folyóiratokban megjelent 43 közlemény, továbbá hazai vagy nemzetközi fórumokon megtartott 65 előadás szerzője vagy társszerzője. Nyugdíjba vonulása után a feleségével közösen alapított betéti társaságban szakfordítóként dolgozott 75 éves koráig.

Két alkalommal, 1967-ben és 1973-ban Kiváló Feltaláló arany fokozat kitüntetésben részesült, 1989-ben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa által alapított Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zöld Emma (Orbán Lajosné)

1942-ben született Hajdúszoboszlón.

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 168/1966

Vegyéssz mérnöki pályafutását 1966-ban az Országos Gumiipari Vállalat Nyíregyházi Gyárában kezdte technológusként. 1968-tól kezdve négy évig a megyei textiltisztító vállalat (Nyírségi Patyolat) műszaki vezetője volt. Ebben a munkakörben sikeresen oldotta meg az 1970-ben bekövetkezett Felső-tiszai árvíz idején a mentést, majd a helyreállítást végző honvédségi és civil egységek logisztikai támogatásának vállalatára háruló műszaki és szervezési feladatait. Következő munkahelyén, az UNIVERSIL Szilikátipari Vállalatnál rotaméterek tervezésével, gyártástechnológiájuk kidolgozásával, fejlesztésével, és egyéb laboratóriumi üvegeszközök (elsősorban térfogatmérő eszközök) gyártásának irányításával foglalkozott. 1974-ben a BME Vegyéssz mérnöki Kar posztgraduális képzésén gazdasági mérnöki vég bizonyítványt szerzett. 1978-ban (családi okok miatt) Budapestre költözött. Technológusként dolgozott a Radelkis Elektrokémia Műszergyártó szövetkezetnél, majd az MTI Fotó-nál egy-egy évig. Ezt követően a Fővárosi Tanács Ipari Főosztályának Vállalatfelügyeleti Osztályán az akkori tanácsi szolgáltató vállalatok (FŐFOTÓ, JAVSZER, Patyolat, Állami Fodrászat ...) referense volt, majd 1985-ben egy kerületi tanácsi alapítású szolgáltató kisvállalat vezetője lett, amelynek privatizációja miatt kerkedvezménnyel nyugállományba került. Adótanácsadói majd okleveles adószakértői képesítést szerzett, és ezen a területen dolgozik jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zubovics Zoltán

1942-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 115/1966

Egyetemi tanulmányait (1961-66) részben a budapesti Gyógyszerkutató Intézet ösztöndíjasaként, az utolsó két évben pedig Népköztársasági Ösztöndíjjal végezte. A BME Vegyésmérnöki Karán 1970-ben gyógyszervegyész szakmérnöki képesítést, a Szerves Kémiai Technológia Tanszéken 1988-ban egyetemi doktori, majd 1997-ben PhD fokozatot szerzett. 1974-ben az UNESCO által szervezett 9. Nemzetközi Posztgraduális Tanfolyamon (Tokyo Institute of Technology) szerzett diplomát. 1966-tól a Gyógyszerkutató Intézetben dolgozott, 1991-től tudományos osztályvezetőként, egészen 2008-ig, az Intézet felszámolásáig. 2008-2009-ben a budapesti Bioblocks Magyarország Kft. munkatársa volt. Szakmai munkája során elsősorban új gyógyszerhatóanyagok felfedezésére irányuló, szintetikus szerves kémiai munkát végzett számos különböző gyógyszerhatástani területen, de részt vett ismert gyógyszerhatóanyagok szintézisének fejlesztésében és új kémiai szintézisük kidolgozásában is. Project managerként a társtudományokat művelő osztályok munkáját hangolta össze. Külföldi ösztöndíjas tanulmányúttjai során 1-1 évig Ausztriában (Graz, 1970-71), Japánban (Tokyo, 1973-74) és Belgiumban (Namur, 1985-86) dolgozva szerves kémiai, fluoroorganikus, ill. szelenoorganikus kémiai kutatómunkát végzett. Szakmai eredményeit mintegy 80 publikációban tette közzé. Angol és német nyelvből felsőfokú állami nyelvvizsgát, továbbá angol nyelvből természettudományi szakfordítói vizsgát tett, franciául társalgási szinten beszél, az orosz és japán nyelvben alapfokú ismeretei vannak.

1995-ben elnyerte a Magyar Kémikusok Egyesülete által adományozott Preisich Miklós Díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hernádi Sándor

kémiai tudományok kandidátusa

*1941-ben született Budapesten.
Oklevelének száma: O 966313*

A Szentpétervári (volt Leningrádi) Technológiai Egyetemen megszerzett és honosított diplomája után a Papíripari Vállalat Kutatóintézetében kezdett dolgozni tudományos munkatársként a cellulózkémia, majd 1970-től kezdődően papírgyártás területén. 1969-ben a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén doktorált. 1972-ben UNIDO ösztöndíjasként fél évet töltött az angol papíripari kutatóintézetben. 1976-ban kapta meg a kémiai tudományok kandidátusa címet. 1973-77 között mint a kutatóintézet igazgatója, 1977-80 között mint tudományos igazgatóhelyettes, majd 1980-84-ig tudományos tanácsadóként dolgozott. 1984-1993 között az INNOVATEX Textilipari Kutató-Fejlesztő Vállalatnál osztályvezető-helyettesként haditechnikai jellegű megbízások kidolgozásában vett részt. 1983-ban vendégkutatóként egy évet a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén tevékenykedett. A KMF-en megalakulásától kezdve egészen 1984-ig oktatóként előadásokat tartott. Részt vett a főiskola jegyzeteinek elkészítésében. A „Papíripari anyagismeret” c. jegyzetet írta, illetve lektorálta a Cellulóz, ill. szénhidrátok kémiája c. jegyzetet. Szerkesztésében jelent meg a „Papíripari anyagvizsgálat” c. szakkönyv a Műszaki Kiadó gondozásában. Szerkesztette és lektorálta a Papír tulajdonságai c. orosz nyelvű alapvető szakkönyv magyar nyelvű kiadását. Társszerzője a Papíripari Kézikönyvnek. Diplomamunkák elbírálásában vett részt, illetve témavezetőként, konzulensként is dolgozott. Eddigi szakmai tevékenységéről több mint 80 eredeti közleményben számolt be hazai és külföldi szaklapokban. Eddig kb. 100 előadásban fejtette ki tudományos munkássága eredményeit a világ számos országában. 30 szabadalmi bejelentés fűződik nevéhez. Tagja az MTA számos szakbizottságának (Szál- és rost technológiai bizottság, Természetes polimerek munkabizottság, Termoanalitikai bizottság). 1993 óta a Papíripari Kutatóintézetben osztályvezetőként újra bekapcsolódott a kutatómunka mellett az oktatásba is. Különböző nemzetközi projektek és tudományos együttműködések magyar irányítójaként is tevékenykedik. 2001-ben nyugdíjba ment majd egyéni vállalkozóként 2008-ig dolgozott tovább. Az Egyetem Szenátusa **emléklap** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pándi Ferenc

kémiai tudományok kandidátusa

*1941-ben született Budapesten.
Oklevelének száma: Y 802780*

A Moszkvai Élelmiszeripari Technológiai Egyetemen megszerezett és honosított diplomája után a Szeszipari Országos Vállalat Központi Laboratóriumában helyezkedett el, mint laborvezető, később, mint a labor vezetője. Ezt követően, a Szeszipari Kutatóintézetben tudományos osztályvezetőként tevékenykedett. 1974-ben egyetemi doktori oklevelet (ELTE TTK Dr. rer. nat.), majd 1979-ben a kémiai tudományok kandidátusa tudományos minősítést kapott. 1973-ban a BME Vegyészmérnöki Karán mérnök-biológus szakmérnöki oklevelet szerzett. 1978-82 között a Szeszipari Vállalatok Trösztjének termelési igazgatója volt, ahol az iparág termelési- technológiai, minőségbiztosítási kérdéseivel foglalkozott. Később a Szeszipari Kutatóintézetbe került, ahol igazgatóhelyettesként, majd igazgatóként irányította, szervezte az iparági alkalmazott kutatást. Száz tudományos közlemény és 17 könyv, könyvfejezet fűződik a nevéhez. Oktatott a MÉM Mérnök- és Vezetőképző Intézetben, mint meghívott előadó, a KÉE Szegedi Főiskolai Karán, mint mb. egyetemi docens, valamint a SZIE Központi Élelmiszer-tudományi Kutatóintézetbe (KÉKI) kihelyezett Élelmiszer-tudományi Tanszékén, mint c. egyetemi docens végezte. Éveken keresztül a Szeszipar című tudományos folyóirat Szerkesztő Bizottságának tagja, majd a folyóirat főszerkesztője volt. Munkája során az FVM Műszaki Tanácsának tagja, a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság Szeszipari Szakbizottságának, valamint az MSZH Szeszipari Szabványosítási Bizottságának elnöki tisztjét is töltötte be. Több hazai és nemzetközi projekt részvevője, vezetője volt. Kutatói pályáját a KÉKI tudományos osztályvezetőjeként fejezte be, ahol az élelmiszeripar környezetvédelem kérdéseivel foglalkozott. Jelenlegi szakmai érdeklődését továbbra is az élelmiszeripari környezetvédelem kérdései képezik a MÉTE keretében, ahol a Környezetgazdálkodási Bizottság elnöke. A szakirodalmi tevékenységéért a Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesület (MÉTE) a Louis De Saint Rat Díjjal tüntette ki. Az élelmiszeriparban végzett tevékenységét négy miniszteri kitüntetéssel ismerték el, továbbá számos szakmai szervezet jutalmazta. Az Egyetem Szenátusa **emléklap** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Térpál Sándor

1942-ben született Budapesten.

Oklevelének száma: O 966314

A Leningrádi Cellulóz-és Papíripari Technológiai Egyetem elvégzése után a Papíripari Vállalatnál, a Csepeli Papírgyárban kezdett dolgozni gyakorló mérnökként, később üzemvezetőként. 1967-68-ban ENSZ-ösztöndíjjal Angliában, a Manchesteri Egyetemen (UMIST) tanult, illetve kutató munkát végzett. 1968-tól a Lábatlani Vékonypapírgyár kivitelezése alatt létesítmény-felelős volt, majd a négy papírgépes gyár indulásától termelési vezetője, majd főmérnöke lett. 1975-től a PV Dunaújvárosi Papírgyárban dolgozott, mint a folyamatiszabályozó számítógépes rendszer vezetője. Ez volt a magyar ipar legelső két papírgépi folyamat-szabályozó és termelésirányító rendszere. Sikeresen elvégezte az AccuRay Int. (ABB) cég folyamatszabályozási mérnöki kurzusát Columbusban, Ohio USA. 1979-től a PV Kutató- és Fejlesztő Intézet tudományos osztályvezetőként a papír-technológiai osztályt irányította, majd 1983-tól a PV Termelési Igazgatóságán a Féltermék- és papírgyártási osztályt vezette. 1978-ban a BME Vegyészmérnöki Karán környezetvédelmi szakmérnöki diplomát, a BKE Világgazdasági Tanszékén 1991-ben szakközgazdász diplomát szerzett. 1988-1990 években a GRANIT CsKV kereskedelmi vezetője volt. A papíripar privatizációját követően a Dunapack Rt. fejlesztési igazgatójaként dolgozott 1990-94 között, majd vezérigazgató-helyettes volt Lábatlanban a görög Zeritis csoport tulajdonába került Piszkei Papír Rt-nél. 1994-től Akzo-Nobel Rt. termelési igazgatója volt, onnan ment nyugdíjba 1998-ban. Nyugdíjasként, mint műszaki tanácsadó tevékenykedett számos projektben. 2003-tól 2011-ig vezető tanácsadóként vett részt a HIGI Papírsoft Zrt. szolnoki tissuepapír-gyárának tervezésében, szerelésében és a termelés beindításában. Társszerzője több szakkönyvnek; Papíripari Kézikönyv 1980, Papíripari anyag-vizsgálat 1980, Papíripari ABC 1984, Papíripari szaklexikon. 2003. Papíripari kutatásait a PAPÍRIPAR szaklapban publikálta. 1961-től vesz részt a Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesület munkájában, elnöke volt a Papíripari Szakosztálynak; előadásokat tartott több nemzetközi konferencián. Szakmai és egyesületi munkájáért kétszer kapta meg a Lengyel Lajos Díjat, szakírói munkáját Földi László Díjjal ismerték el. Az Egyetem Szenátusa **emléklap** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pro Progressio Alapítvány

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u.18. VI. épület

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki -, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik résztvettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemeket, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányukat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténelmi és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaira, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünk maradt meg.

Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME Omikkal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára.

Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben, s legfőképpen hiteles.

www.omikk.bme.hu

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 234 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével.

Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítsék vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak.

A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu).

A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.